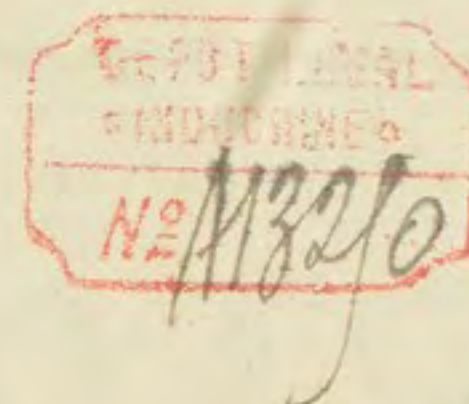

BÀO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BÁO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thứ sáu mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BÁO

1 năm 7 \$ 00 — 6 tháng

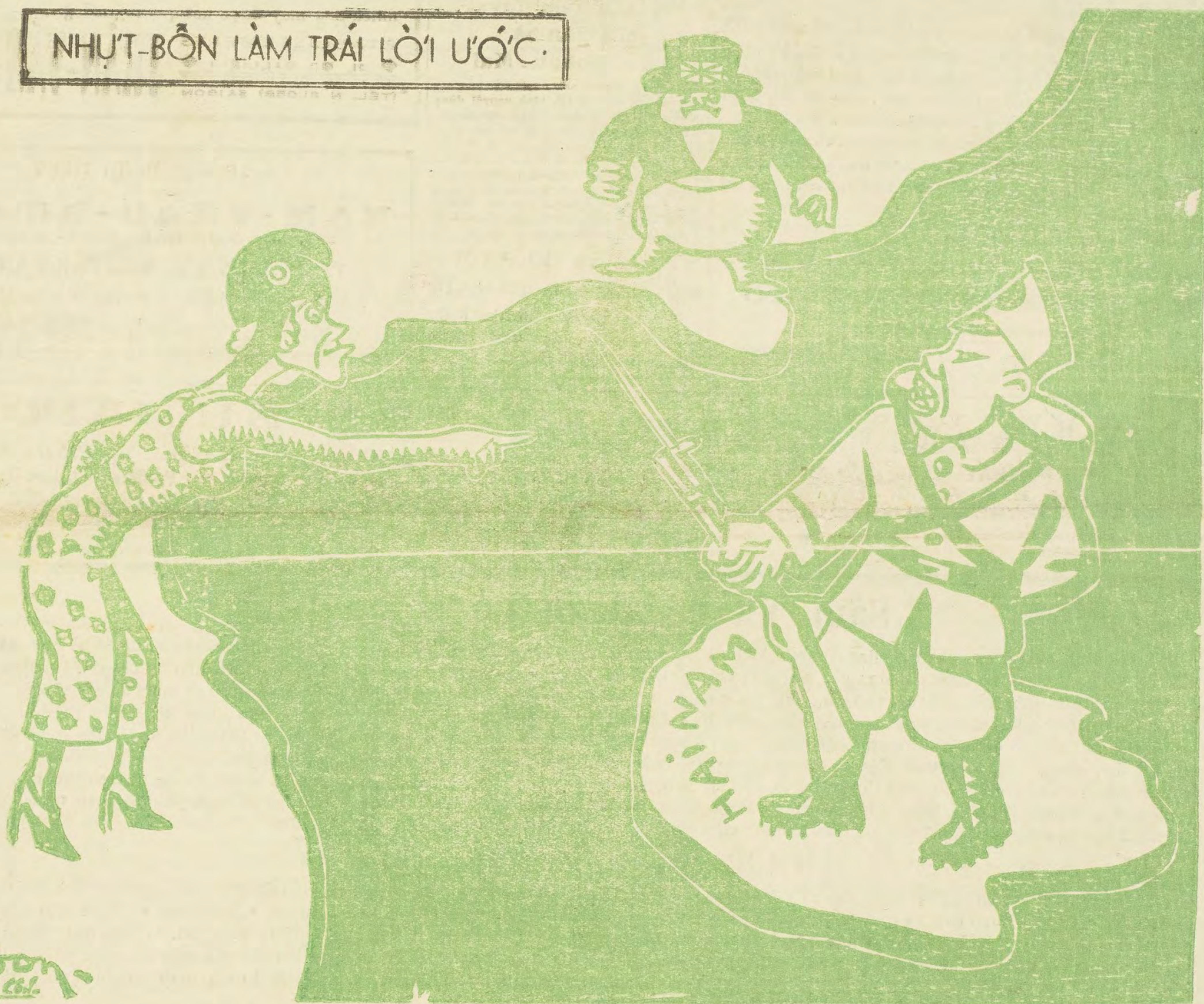
3 \$ 60 — 3 tháng 1 \$ 80

Abonnement administratif:

10 \$ 00 par an

NĂM 2 — 3 MARS 1939 — N° 75 — MỖI SỔ 20 TRƯỞNG: 0 \$ 15

NHỰT-BỔN LÀM TRÁI LỜI ƯỚC.

Buisson
1939

— Chú mày phải đi ra khỏi chỗ này cho mau.
— Mà tôi không đi rồi sao ?
— Ồ ! thì thôi chớ sao !

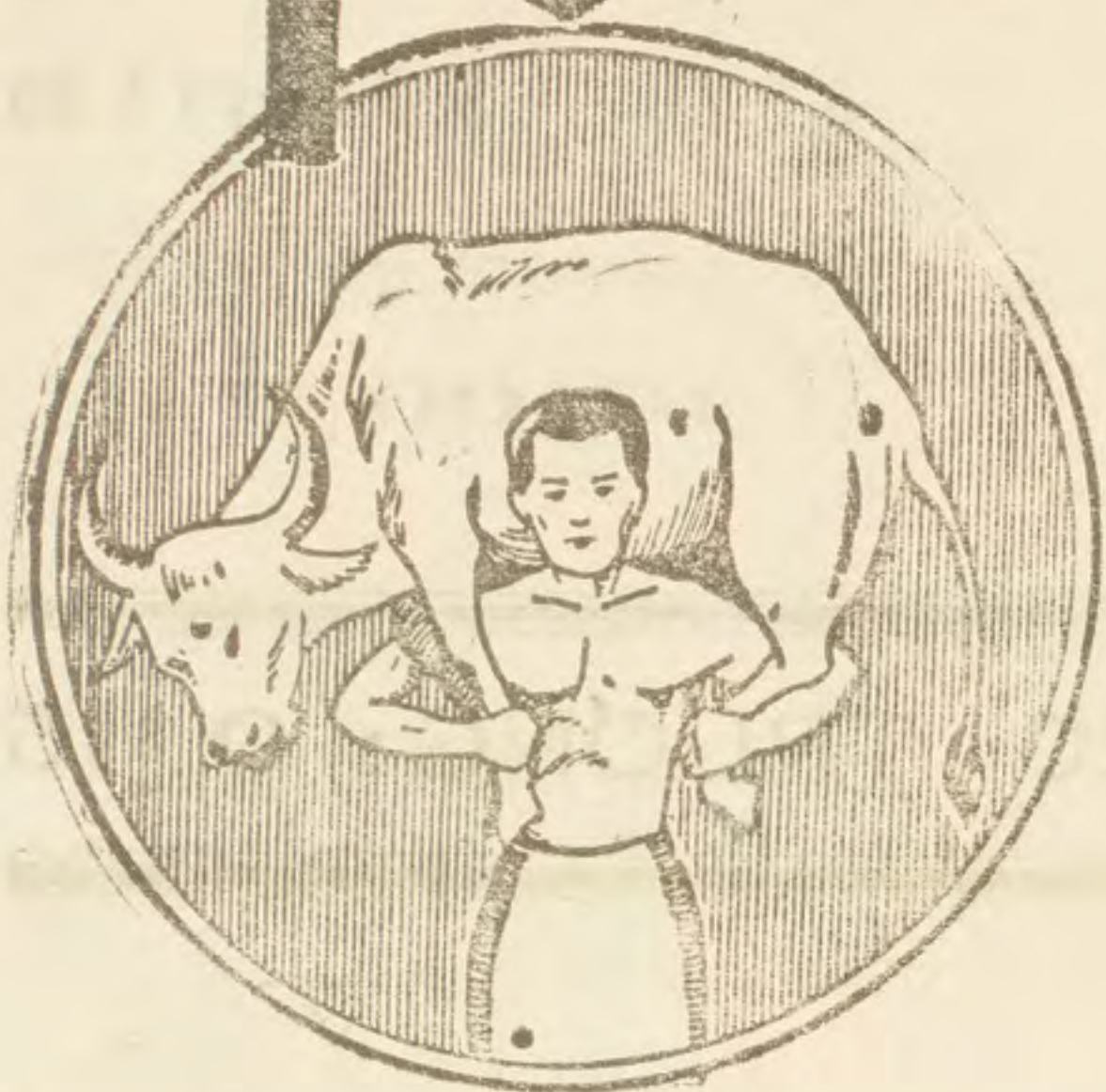
CÙNG THANH-NIÊN DU-HOC BÊN TÂY VỀ

VÌ SAO TA-THU-THÂU BẠI 1 CHU'N, QUÈ 1 TAY, MÒ' 1 MẮT
PHÒNG-SỰ RIÊNG CỦA BÁO 'MAI'

MỘT TÊN ẪN TRÔM QUẠI LẠ CỦA THÊ-KY 20

CÁC NƯ'OC ĐANG ĐÁNH NHAU VỀ VÔ-TUYÊN-ĐIỆN

FORTONIC

**RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC
SĨ VÉCET
— PARIS —**

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, như mỗi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, tri hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc **FORTONIC** trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay nhất là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

**GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao**
Docteur en Pharmacie

122-124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

BÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH O' GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy
thấy như mới "bơm sức khỏe"
vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đổ một lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra. Bụng phình hơi, ngất có bệnh táo. Trong thân thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ý tưởng về gì cũng đen mờ!

Cũng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt đi đại tiện như thế không chữa tới nguồn cơn bệnh. Chỉ có **VIÊN THUỐC NHỎ HIỆU CARTERS** để cho **GAN** làm cho mật sanh ra đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái như trước. Chất cả có ngon ngọt, rất mạnh để làm cho mật chảy ra. Nên đôi thuốc viên nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các bao chế. \$ 1,25.

Thuốc ĐIỀU KINH trị bệnh kém huyết của đàn bà

hiệu **Nhánh - Mai**

Ổng thuốc này vào máu huyết điều hòa, bồi cây xum, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đàn bà đau về chứng máu huyết dồn nặng thể nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khen tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhánh Mai đều có bán. Mua sỉ lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lương Boite Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kinh Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc **HO BỒ PHÔI** hiệu **Trái Nho** giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc **Nhánh Mai** phát hành.

TIỆM HÌNH Artista Photo

74, Boulevard Bonnard -:- Saigon
TÉLÉPHONE : 21.859

Là tiệm hình có danh tiếng lâu nay

Bán máy xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù đãi vùn vùn. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cặn, máy chạy trâu và đá ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ mĩ.

ÉTABLISSEMENTS **TRẦN-VĂN-HANH**
21, BD GALLIENI
(TÉL. N° 21.058) SAIGON

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM-THẢO-ĐU'ÔNG

59, Quai de Belgique -:- SAIGON

Trung-Nam y-sĩ **NGUYỄN-VĂN-BÁU**

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-dồng

Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Guynemer - SAIGON
M. MATSUTA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐU CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thân và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuần, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sùi, bở lì, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thử bao sấp vàng, các bà dùng thử bao sấp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc **HỒNG - KHÊ** số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lạnh dạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « **Cai Hồng-Khê** »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một ống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình **HỒNG-KHÊ**

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hề nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc **HỒNG - KHÊ**

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-dinh Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 143 Albert 1er Dakao; BÉNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYỀN: Hữu-Thái; SOG-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Mông-Hoa; CÁN-THƠ: Au petit gain; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp-thư-quán.

mai

2e ANNÉE — N° 75

VENDREDI 3 MARS 1939

Direction & Rédaction N° 150, rue Lagrandière - SAIGON
Directeur : **Đào-trinh-Nhất**

CÙNG CÁC THANH-NIÊN CỦU DU-HOC SANH Ở NAM-KỲ

— của Phan-van-Thiết —

TÔI là người có nhiều tật xấu, chính tôi đã nhận thấy chỗ đó. Nhưng tôi lại cũng từ nhận thấy tôi có một tánh tốt, một tánh tốt mà từ khi ra đời đến nay nó chỉ gây lấy cho tôi những sự truân chuyên đồ khổ.

Ấy là tánh ngay thẳng thái quá, vô luận là sự gì đề hèn, tôi không thể nào không khinh khi ghét bỏ. Vốn một người còn ở trong hạng thanh-niên, tôi không thể cảm lòng hổ qua không chỉ trích những tư-cách tiểu nhơn, ich-kỷ của thanh niên. Gần đây, như một tờ báo hằng ngày tổ-giác cái cũ chi của một vị bác-sĩ trong hạng thanh niên, tôi có viết một bài mặt sặt (ừ! mặt sặt!) một số (chỉ nói một số mà thôi) bác-sĩ không nhớ lời tuyên thệ Hippocrate, mạnh dạn thi-hành cái thói bóc-lột bệnh nhơn (*dichotomie et compérage*). Tôi không có một chút ác ý làm hại danh giá ông bạn lương-y ấy, hồn tâm tôi chỉ muốn như một việc cá-nhân mà luận về một vấn đề tổng-quát. Nếu chỉ đeo theo một mục-dịch cá-nhân, thời sự dè-tiền hèn hạ của tôi còn gì bằng! Thật thế, ai có để ý đọc kỹ bài tôi thì mới thấy rõ tôi có một độ lượng có thể gọi là không bờ bến. Kể tên mấy vị bác-sĩ vô lương-tâm ấy có khó gì đâu! Hứa với người ta mà làm khổ cho vị lương-y nọ có khó gì đâu! Đốc xúi người dân hạ bị nạn kiện các báo binh vực vị lương-y kia mà thóa mạ cô ấy về tôi phỉ báng có khó gì đâu, vì chính cô đến cầu lời chỉ dẫn của tôi kia mà! Thế nhưng tôi không làm vậy, bởi tôi không có thói quen «thừa nhơn chỉ nguy, lợi nhơn chỉ tại» như thể thường thiên hạ. Tôi chỉ khuyên anh em lương-y nên nhìn nhận cái chỗ lỗi, chỗ quấy của mình mà sửa đổi lại, mà đối đãi với bệnh nhơn — những bệnh nhơn ấy vừa là đồng bào của họ và của tôi — bằng một cách khác, cho nhà nhơn hơn, nhơn đạo hơn. Luôn dịp, tôi lại tổ tẩm lòng bác-phục cũ chỉ tốt đẹp của nhiều vị lương-y khác, biết tự trọng nghề nghiệp (1).

Sự ngay thẳng, thật tình ấy, đã không cảm hóa được bạn thanh-niên của tôi lại còn làm cho họ thù ghét tôi là khác. Họ tự họp lại để kiếm cách «trừ» tôi. Ban đầu,

họ tính kiện tôi, sau họ tính kẻ vạch làm cho tôi không thể xin vào ngạch trạng-sư v. v... Thật, những tin ấy không làm cho tôi buồn rầu sợ sệt gì, trái lại chỉ làm cho tôi đau đớn mà thôi. Không buồn rầu sợ sệt là bởi vì từ thuở nào tới giờ tôi không chịu khuất phục ai mà cũng vẫn sống về vang, không cần kíp phải được làm trạng-sư trạng-sáo gì cả! Quả vậy thật, vì nếu có muốn thì tôi đã vào đó trước vô số những cụ trạng giáp trạng ất mà công chúng thường có dịp thấy tại to rồi! Ở đời, mình nên lo cho mình bát tã, chứ nếu có thời thiếu gì là chỗ dùng. Xưa Khương-Thượng không làm được một vị đại-phu ở nhà Thương chớ làm được một vị khai-quốc công thần của nhà Châu, lưu truyền ngót tám trăm năm, để tiếng mấy mươi đời còn nhắc nhở; ông Mus-solini không làm được một anh giáo vườn gỗ đầu tre thì lại làm thủ - tướng một nước hùng-cường; ông Hitler không làm được bác thợ sơn thì lại làm chúa một đế nhưt giang san; ông Hàn - Tín không làm được quan chấp-kích của ông Hạng-Vô thì lại làm Phá-sở Đại-nguyên-soái Hoài-âm-hầu của nhà Đại-Hơn! Gương xưa nay nào có thiếu gì? Non sông rộng rãi, kẻ có chí có tài lo gì không xuất đầu lộ-diện, lựa là phải vào lớn ra cúi một hạng người chỉ có xác không hồn, chỉ có danh không thiết để kiếm một hư danh ác lợi? Không! Cho tôi ngày cuối cùng của tôi, chắc hẳn tôi không hề có một lần bán rẻ cái tình ái-kỷ (amour-propre) của tôi để cầu cạnh chút danh hão lợi thừa! Và lại, ai cũng thấy rõ, cái đời của tôi rút cục chỉ đặt trên nghề làm báo và nghề trước tác mà thôi mặc dầu có thể trải qua bao nhiêu sự biến thiên!

Tôi chỉ thương hại cho cái óc của một số bọn bạn thanh-niên của tôi mà thôi!

Thương hại vì họ đương đi trên một con đường vật chất trống rỗng vắng tanh, không có một mây hương tau gì về tinh thần. Có những nghề để kiếm ăn, họ bóc lột, họ cạo, họ

gọt, họ liếm, không chừa chỗ da mẹ đẻ, cũng không hề có một phút nghỉ rằng những kẻ bị họ ngược đãi như vậy là cũng một giống con Hồng cháu Lạc như họ! Ông Albert Sarraut có nói: « Một tờ báo, một ngọn bút, không có nguyên động lực nào mạnh bằng! » Phỏng theo câu ấy, tôi nói: « Một tờ báo một ngọn bút, chừng nào nó ở trong tay này thì nó sẽ là một cơ-quan quét sạch xã-hội Nam-kỳ cho coi! Cái ngày ấy cũng là một ngày sẽ tới gần đây! »

Với số tiền đã có rất dễ dàng, mặt tình các bạn ấy phung phí, sống một đời vật chất cao sang. Người ta, lúc phung phú thì hay dòm xuống phía dưới mình để ăn ở cho có nhơn đạo hơn, để chia sớt với kẻ thấp hèn. Đầu này, họ thì trái hẳn, một mực mài miệt vào cuộc truy hoan không hề có để tâm vào một việc công ích nào, phước thiện nào. Một hai người bất-tình-cờ có can dự đến đi nữa thời chỉ cũng là lơ-là lấy có vậy thôi.

Các bạn thanh - niên du học đã thành tài về xứ! Xin các bạn đừng ý gặp một bước đường may mà hui hui tự đắc, mà ich kỷ hại nhơn. Phần sự của các bạn không phải chỉ có cạo đầu khô đồng - báo mà ăn sung mặc sướng như thế là đủ đâu! Các bạn phải làm phận sự người thanh-niên Việt - nam, luôn cả phận sự người Việt-nam thanh-niên hữu-học nữa. Không như vậy thì các bạn cũng chỉ là những tử đưng chữ, những một ăn sách, chớ không bổ ích gì cho quốc - gia xã-hội cả.

Một bài sau tôi sẽ nói phận sự ấy như thế nào.

(1) Những vị lương-y đáng dân đều tán thành bài ấy. Ngay ở bên Pháp, đồng thời, tạp chí chuyên môn về y-khoa (*Quercus*) luôn cả mấy số có đăng bài mặt sặt; thói bóc-lột của các vị bác-sĩ vô lương-tâm, không có một chút rớt gì!

Chư vị Đại-ly

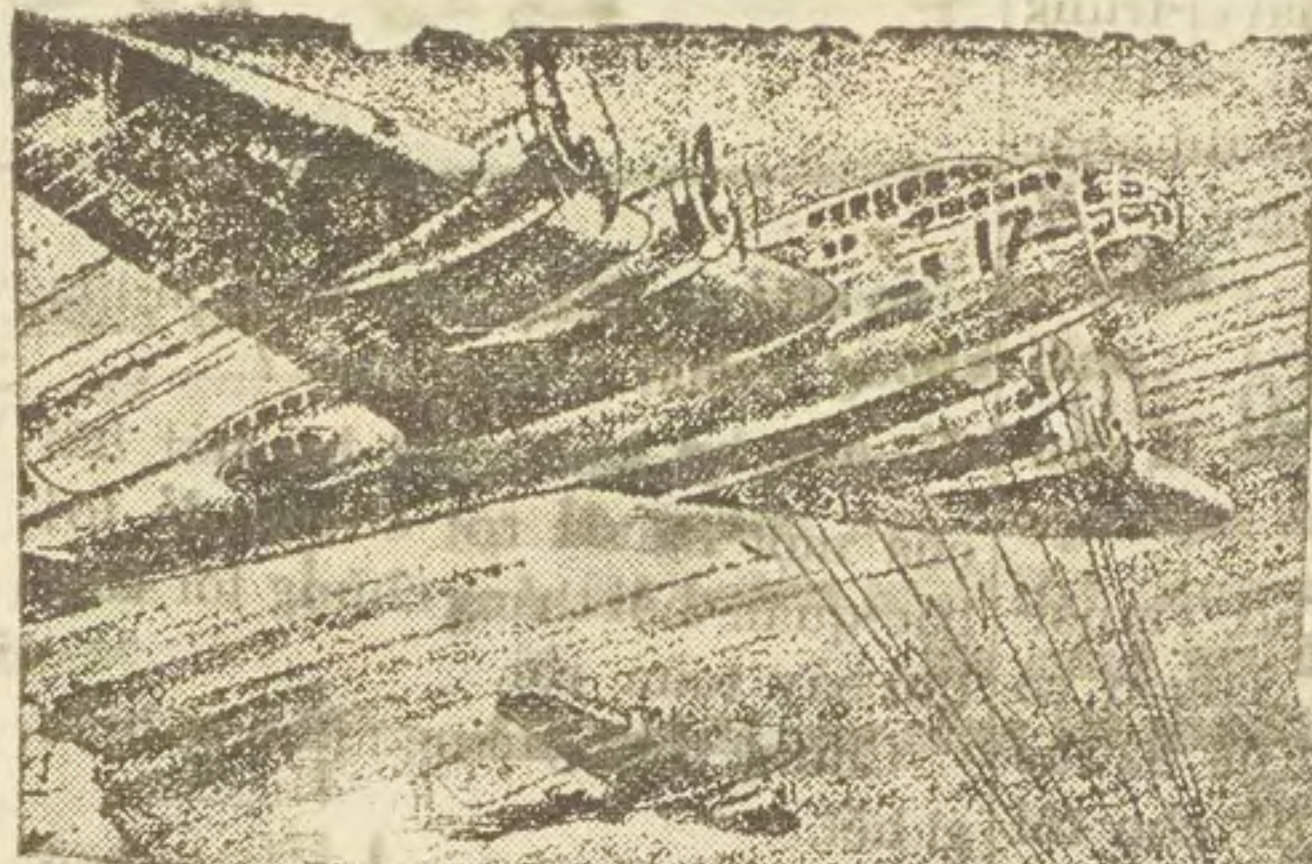
Từ nay tới 10 Mars, xin chư vị nhớ làm ơn cho gian-nhơn làm relevé số báo bán trong tháng Fèvrier (72, 73 tức là số đặc biệt và số 74) gửi về cho nhà báo dạng làm số sách.

Về số đặc-biệt, khi tính huê-hồng, xin chư vị nhớ kỹ điều-kiện này theo như trong thư hôn-báo đã gửi hôm cuối tháng Décembre 1938:

1— Duyệt đại-ly nào đã viết thư commande số đặc-biệt «Thế-giới 1939» và đồng thời có gửi một số tiền đặt trước cho nhà báo, thì mới được tính huê hồng 30%.

2— Các đại-ly không đặt trước một số tiền cho số đặc-biệt ấy thì bây giờ cũng chỉ tính tiền huê hồng như lệ thường mà thôi, Xin chư vị lưu ý đằm. — M —

GHÊ THAY! TRẬN GIÁC không trung nay mai

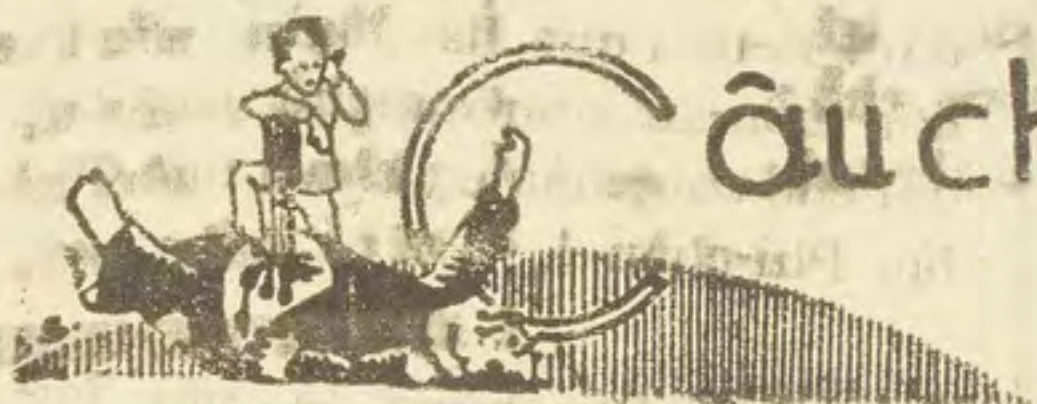

NAY nay có thế-giới đại-chiến, người ta sẽ được ngó thấy những chiếc máy bay không-lò, tự-nhiên một mình vùn vụt bay tới trận địa hay kinh-đô bên giặc, và cũng một mình thả bom tàn phá nó chán rồi bay về. Nói « một mình » nghĩa là máy bay ấy tự bay đi, tự đánh giặc, chớ không có phi-công nào ngồi cầm lái, không có chiến-sĩ nào ngồi trong đó để bắn súng liên-bơm.

Nhờ đâu mà có sự tài lạ ấy?

Thì nhờ vô-tuyến-điện chớ gì.

Chừng đó mấy viên Không-quân đại-trưởng cứ ngồi chổng cẳng ở trong phòng kín, trước mặt điều-thước và tách cà-phê, rồi một cách ung-dàng, nhận ngón tay vô một loạt nút để thả sóng điện ra, sai khiến cả đoàn máy bay không-lò kia một mình đi đánh giặc thả bom ở đâu, nó phải vâng lệnh đi đánh giặc thả bom nơi đó rồi về.

Câu chuyện hằng tuần

Vi trùng « làm vua »

NHỮNG nhà kiến-thức, lo bước qua năm Mèo vừa được hai đời, vẫn nhân nhớ thờ ngày, đã có năm sáu người mặc than về chỗ giống dịch « làm vua », rõ thật là khi người mình tới thế-kỷ này mà Giữa đêm mùng 2 tết, Mai-vân cũng còn mắc phải bịnh dịch « làm vua » ở làng Dương-diêm Mytho, quan » một cách trầm trọng. Đến bảy cuộc xưng vương ở giữa đình đôi trong máu của mỗi người hình làng, với 1 cây gươm, 5 con dao, như đây nhóc những con vi-trùng, 4 gậy sắt và một lá cờ lớn viết chữ mà nhà khoa-học chắc sẽ đặt tên « Ngọc - hoàng chiếu chỉ minh-là vi-trùng « đại-nhơn » hay « quan vương ». Anh ta ngồi chính-tọa, tự xưng mình là hoàng-đế Minh-mạng lớn ».

Con vi-trùng ấy hình thể ra rồi phong người này làm nguyên-soái, người kia làm thừa-tướng.

Nếu ông bác-sĩ nào chuyên môn về trùng-học, thử rút lấy máu của người Việt-nam đem về phòng thí-nghiệm, rồi kiếng hiển-vi, tất phải kinh hãi về hình-thể giống vi-trùng này. Cùng là thứ vi-trùng như dân vật.

« đại-nhơn » nhưng chia ra hai Không biết làm vua bịnh bao loài: một loài, hình thể hơi xua, sung sướng gì, mà nhiều người cũng mang hia, đầu đội mào cánh truyền nhiệm quá vậy. Như là ở đời dân - quyền chủ - tể này, ông vua chỉ là tên linh canh gác hiến-trên ngọc lẫm đóm như mang pháp, cũng ăn lương tháng, chỉ mê-day kim-khánh và đeo ruy-băng, Bịnh nào trùng này là lẽ tự nhiên.

Trời ôi! Giống vi - trùng này truyền nhiệm trong máu bà con mình đã mấy trăm đời, tới nay lại biến thể theo thời; nó độc dữ gấp mấy những trùng lao, trùng củi, không biết có phương thuốc gì trừ cho được!

Đã vậy, lâu nay lại phát sanh và truyền nhiệm một thứ bịnh dịch mới do loài vi-trùng mới đẻ ra: vi-trùng « làm vua ».

Chẳng thấy hiện tại có hàng chục ông vua bơ vơ thất nghiệp đó sao?

Đến vua thiết còn thế, nửa là vua giả, nếu không bị dư luận phi cười thì cũng bị đương-cước tổng khảm.

« Vua chèo còn chẳng ra gì. « Quan chèo vai nhỏ khác chi thăng hê

Chặt cánh một con vẹt

CÓ nhiều anh em văn-báo quá yêu mến, đã huyền-truyền và tin tưởng rằng báo « Công-luận » thay đổi từ mấy hôm nay có tôi viết bài mỗi ngày trong đó.

Ấy chỉ là một tin đồn huyền. Tôi không hề viết giúp bài gì cho « Công-luận » hay một tờ báo nào khác. Vì lẽ rất minh bạch đề dăng là tôi đang mắc bận công việc tờ báo này, luôn cả biên tập và quản-ly, không có ngày giờ nào viết báo khác được.

N.

Đó là cụ Yên-đồ mượn lời của chị vợ nhểch mắng anh chồng làm kép hát bộ mà tự đắc mình sấm vai vua.

Nếu những kẻ mắc phải vi-trùng « làm vua » chịu khó hiểu cái triết lý ở trong hai câu thơ đó thì chắc bệnh dịch của họ lành ngay. M.

Thật người có học lực hoàn toàn

Tôi là Võ-trường-Thọ Transitaire 54 rue Jean Eudel Saigon có đến coi tay nơi Phan-Khả 32 rue Hamelin. Ông Phan-Khả cho tôi biết nhiều sự huyền bí trong đời tôi: tôi tin thật ông là người có học thuật hoàn toàn, nên có mấy lời giới-thiệu cho đồng bào.

Ký tên: Võ-trường-Thọ Transitaire 54 rue Jean Eudel Saigon

Ai muốn rỏ việc đã qua, việc sẽ đến, xin mời đến Phan-Khả số nhà 32 rue Hamelin Saigon. Sẽ thấy tài đoán tướng của Phan-Khả. Sẽ thấy những giấy tờ của các quan lớn ban khen Phan-Khả. Giá coi tay từ 1p.00 đến 2p.00.

KHÔNG SÔNG ĐÓ CHẾT

nhưng muốn cho không thì phải có đọc qua những sách luật vô cùng cần kíp này:

DÂN LUẬT NAM-KY (chỉ về luật h cần biết cho một gia đình annam, in kỹ nhĩ rất đúng và đủ) 1.20

ÁN TÒA HỘ (40 vụ kiện về việc hộ annam cắt nghĩa rất rõ ràng dễ hiểu) 1.20

VIỆC LÀNG TONG (mỗi làng, tổng phải có) 0.70

LUẬT LAO ĐỘNG (mỗi người làm chủ phải có) 0.70

Mua cả 4 quyển thì được bớt hoa hồng 20 % Sách ấy đều của ông Phan-van-Thiết, Cố-vấn Luật sư, n° 43 rue Aviateur Garros Saigon. Ai muốn có-vấn về pháp-luật, làm đơn hay lý-đoán chỉ thì do đa-chỉ trên đây. Mỗi lần hỏi về một khoản tốn 5 đồng. Ngoài ra, có làm việc gì khác thì tính giá riêng tùy việc.

Bạn có nghĩ đến chồng?

Cô gái như một cánh hoa. Mới buổi sáng vừa khoe khoang hương nhụy, mà đến chiều đã tàn tạ một đời.

Làm thân cô gái nên lo nghĩ đến lúc tàn hoa, mà lo sợ những ngày da nhẵn má cốp, bao nhiêu cái xinh tươi rực rỡ không thể trở về.

Đành rằng có son có phấn, làm cho cô trở lại với thời xuân, nhưng chỉ trong chớp lát bề ngoài.

Còn muốn cầm giữ mãi cái sắc đẹp thiên nhiên, muốn kéo lại những ngày trẻ trung quang đãng, muốn giữ mãi hạnh phúc bên mình, các bạn gái còn phải nhờ đến Bạch-yến-Hoàn của Phức-Hưng Y-Quan.

Chẳng những Bạch-yến-Roàn sẽ giúp các bạn gái được hồng hào, trẻ mãi, đẹp từ cái thờ thịch mà nó còn giữ kinh-nguyệt luôn luôn đúng ngày, mạnh khỏe, không đau vặt. Thuốc rất dễ uống giá mỗi hộp 1p.00.

Bảo chế tại:

PHUOC-HUNG-Y-QUAN
Cholon

Trữ bán tại nhà thuốc Võ-dinh-Dần, 323, rue des Marins Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, rue Ohier Pnompenh.

(Gửi C. Rembt. từ 2 hộp)

Nên noi... Nên nghe...

THÁU và Tào sắp ra Côn-lôn phải không anh?

Đó là câu hỏi hót hơ hót hời của một người bạn chung đã tới báo-quân hỏi thăm chúng tôi sáng thứ bảy tuần rồi.

Chúng tôi ngần ngợ không hiểu gì hết.

Người bạn đưa ra một tờ đại-nhựt-báo bữa ấy:

— Đây, người ta viết dành rành Thấu Tào được ân xá nhưng lại bị « lưu xứ », hề « lưu xứ » chẳng đi Côn-lôn thì còn đi đâu?

Chỉ một chữ đủ khiến người ta giật mình là sự vậy đó.

Hai anh Thấu Tào bị « biệt xứ » (interdiction de séjour) chứ có bị « lưu xứ » (relégation) đâu mà đi Côn-lôn. Ông bạn đồng-nghiep chúng tôi chỉ sai có tí-tí đó thôi.

VẬY là con Hồng cháu Lạc khỏi phải đem giống rồng tiên (?) qua rải rác ở bên châu Phi và pha trộn màu vàng với màu đen nữa.

Bởi ông tổng-trưởng Maudel đã hiểu cái dự án di dân Bắc-kỳ sang Phi-châu là một việc sai lầm mà liên họ vô sọt rác rồi.

Phải chờ!

Có lý đầu người ta định cho dân Do-thái qua đây, lại bắt buộc dân hỗn-xú nhường chỗ nhường đất cho con cháu cụ Israel mà qua tận Phi-châu!

KỶ trước chúng tôi nội đại-nguyên - soái Tướng-giới-Thạch nước Tàu đã dạy được một người học trò, là thủ-tướng Y-phân họ cộng-hòa: Negrin.

Thầy nào trò ấy?

Hai ngài cùng có trách nhiệm gìn giữ non sông, mà non sông bị chúng đánh cướp hết bảy tám phần mười rồi, nhưng hai ngài vẫn còn hùng hồn kháng chiến, chứ không chịu thua.

Hai ngài còn giống nhau cả sự « chạy giặc » nữa.

Hôm thất thủ Barcelone rồi, thủ-tướng Negrin tuyên-bố cái quyết-tâm mình cứ việc kháng-chiến tới cùng:

— « Quân-đội cộng-hòa ta có « khi-giới dồi dào và thể quyết hy-sanh, tất nhiên sẽ được tối hậu « thắng lợi. »

Phải, kháng chiến tới cùng với quân đối địch của mình, là sự rất đáng khen, không ai dám cãi chối.

Nhưng trong khi quan thủ-tướng ta nói cứng như thế, thì gia-nhơn đã dọn dẹp giấy tờ, vật dụng, xe hơi, chừng ngài nói rồi câu đó liền ra phốc lên xe hơi cùng nhiều quan lớn khác, mau mau đồng tuốt qua biên-giới nước Pháp để thoát thân, mặc kệ tướng-sĩ nhơn dân ở lại.

QUÂN không có tướng như rắn không có đầu, các nhà đương-cuộc quân-sự cũng bỏ cả bộ hạ mà chạy theo thủ-tướng, làm cho quân hình chơ vơ tức-giận ói-mật, đến nỗi phải nói:

— « Chủ-tướng chúng tôi phân « trác, bỏ liều chúng tôi chết sống « thầy kẻ. Trong lúc một chiếc tàu « bị gió bão sắp chìm ngoài biển « khơi, bao giờ ông chú tàu cũng « ở lại chót, cho hành khách và « thủy-thủ xuống thuyền đầu đó « rồi mới tới lượt mình xuống. « Đấy này các cụ thượng, các tướng « soái, các trưởng-quan chúng tôi « truyền lệnh cho chúng tôi cứ việc

« kháng chiến rồi các ông bỏ - thì « chúng tôi mà chạy tháo thân « trước ».

RỎ ràng thủ-tướng Negrin đã học cái bài thuộc lòng của Tướng nguyên-soái dạy cho chó gi.

Ta nhớ lúc sắp mất Nam - kinh và Hón - khâu cũng vậy, Tướng nguyên-soái truyền lệnh kháng-chiến rồi cùng phu-nhơn nhảy tót lên máy bay đồng trước. Tôi phiên các ông thượng - tướng chạy theo, để mặc mấy viên trung-tướng-liêu-tướng và ba quân ở sau làm sáo đó thì làm.

Cũng như lúc Quảng-châu mất, mấy quân-lớn Ngô - thiết - Thành, Dư - hớn - Mưu lo cho vợ con với mình đồng đi từ hồi nào, mặc kệ tướng-sĩ.

Sướng chưa?

Đồng tây có những chỗ giống nhau như đúc.

Vậy mà Kipling dám nói « Đồng là Đồng, Tây là Tây. »

VIỆC đời một vừa hai phải thì thời, không nên quá đáng.

Mấy anh Thấu, Tào, Ninh, vì dân lao công mà phấn đấu, rồi vì một vài bài báo mà bị án ở tù, bài thực trong khám, cứ lấy phương-diện hành-vi và nhơn-cách, ta nên quý mến mấy anh là phải rồi. Nhưng nếu tăng béc mấy anh những là chiến-sĩ, là anh hùng, là vĩ - nhơn, như nhiều báo đã lạm dụng cả tuần nay, chúng tôi chắc

Cuốn số nó lẹ
rút ra một tên

Miên-diên sắp thành ra nước độc-lập

MIÊN-diện (Birmanie) lan-bang ở phía tây nước Việt ta, thuở giờ cũng là một nước ghi tên trong cuốn số nó-lẹ của cường-quốc Âu-châu, cũng như nhiều quốc-gia khác ở Đông-phương này.

Hồi cuối thế-kỷ 19, Anh-quốc chạm trẻ một chút không chiếm đoạt được Bắc-kỳ để lấy đường thông sang miền tây nam Trung-quốc, họ bèn chiếm lấy Miên-diện, vì xứ này có ngõ cho họ đi qua Vân-nam và Tứ-xuyên nước Tàu.

Từ đó Miên-diện là nước dưới quyền bảo hộ của Anh.

Nay Miên-diện sắp được Anh-quốc buông tha, cho được trở nên một quốc-gia độc-lập, có một quốc kỳ riêng.

Việc này Anh đã quyết định từ hồi 1857, sau khi đã tách riêng Miên-diện ra khỏi phạm-vi cai-trị của chánh-phủ Anh ở Ấn-độ.

Quốc-kỳ mới của Miên-diện sẽ dùng màu lam, mé tay trái phía trên có hình là cờ Anh nho nhỏ còn mé tay phải phía dưới thì thêu hình con ó, là biểu hiệu quốc gia Miên-diện từ 1857 về trước.

Sở dĩ góc trên còn có hình là cờ Anh, là vì Miên - diện về mặt danh nghĩa tuy còn là đất phiên-thuộc của Anh, một thứ nhĩ Canada, Úc - châu v.v... nhưng về chánh-trị, lý tài, quân bị, mọi việc từ đây người Miên - diện được tự chủ lấy vận-mạng mình.

Họ đã được thoát-ly mà tự trị thì cái tiền đồ hoàn toàn độc-lập nhắm cũng không xa.

Thế là trong hàng nó-lẹ để quốc sắp sửa có một tên được buông tha cho trở về với Tự-do vậy.

hắn chính mấy anh bất bình và tự cưu-vi thăm cho mình trước hết.

Mấy anh là ngư-vi trí - thức, biết nghĩ, không khỏi phì cười:

— Các người khéo khỉ quá! Chúng tôi đã làm nên kỳ - công vĩ-tích gì cho xã-hội nhơn-quần đâu.

LUÔN dịp, chúng tôi chợt nhớ câu nói lý thú của một nhà cách-mạng nào đó ở xứ Yết - lãng (Irland).

Vì hoạt - động quốc - sự, phản-đối Anh - quốc, ông ta bị ra tòa vô khám nhiều lần. Ngư-vi ta cũng tàn dương là anh hùng chiến - sĩ, làm cho ông ta cau mày lại, cười nhạt và nói:

— « Tôi càng ở tù nhiều lần « chừng nào càng chứng tỏ ra tài « tôi còn thấp kém chừng nấy. Vì « nếu tôi có tài lực cao cường thì « đã lấy lại được tự do cho tổ- « quốc ta rồi, cần chi tôi phải ở tù « nữa ».

HỒI năm ngoái, hình như Nhứt có nói với Pháp

rằng không xâm phạm tới Hải-nam. Nhưng tháng rồi họ cứ chiếm lãnh, khiến cho dư-lộn bên Pháp sôi nổi bất bình. Nhiều cuộc biểu-tình tranh biện đã tổ chức rầm rộ ở Paris, do những tiếng nói rất đỗi thể như tiếng nói của ông cựu toàn-quyền Varenne, yêu cầu nhà cầm quyền hạ lệnh mở tung cửa biên-giới ra cho khí-giới vận tải tự do để giúp nước Tàu.

Chúng tôi xin vỗ cổ hai tay.

Nhưng theo ý chúng tôi, các nước dân chủ Anh Pháp Mỹ nên giúp nước Tàu là phải đã đành, có điều sự giúp đó chẳng phải chỉ có cho vay tiền, bán khí-giới hay là mở cửa biên-giới Bắc-kỳ mà cho là đủ được đâu.

Họ phải hiệp-lại, đem võ-lực ra chế-nghị Nhứt-bổn, chiếu theo cửu-quốc công-ước để giải nguy và giữ đất hoàn toàn cho Trung-quốc mới dựng.

Trừ cách đo ra chỉ là thương vớ xót hão, giả dối, xố xiên.

Vì những việc ám-sát phần-tử thân Nhứt xảy ra ở tô-giới Công-cộng hoà, người Nhứt tinh lấy võ-lực xông vào tô-giới để truy-tầm thủ-phạm.

Mấy hôm rồi, họ đem thêm binh lực bao học xung quanh tô - giới Thượng-hải.

Nhưng nhà đương-cuộc tô - giới đã phải nhượng-bộ sao đó, nên chỉ Nhứt đã rút binh đi.

Thế là một lần nữa, để - quốc Anh ở Viễn - đông lại phải thói-nhượng ở trước những sự yêu cầu của Nhứt.

CUỘC công - cử Giáo - hoàng (Conclave) đã bắt đầu từ hôm kia.

Tất cả có 64 ông hồng-y (Cardinal) ở Âu-Mỹ về Rome dự cuộc công-cử này rất long trọng.

Lần thứ nhứt trong Giáo-hội từ xưa đến nay, mới có một cuộc công-cử Giáo-hoàng tự hợp đủ mặt hồng-y như thế.

Hình như đức hồng-y Pacelli có phần hy-vọng được tôn lên kế-vị Giáo-hoàng.

Có lẽ hôm nay thế-giới đã được tin Giáo-hoàng mới là ai rồi.

Nếu có thế thì cũng nói tuần tới. Vì trong Giáo-hội muốn treo gương thuận hòa và hiệp - nhứt cho đời, nên muốn công - cử Giáo - hoàng mau xong, chứ không đồng đưa lâu ngày như trước.

Ngày 31 Mai

Le 31 Mai. Est, au début de la matinée, sous l'empire de l'agacement et de l'inquiétude que ressentaient très vivement les personnes réceptives.

Mais, à condition de conserver du calme, un trigone de Jupiter promet de grands succès en tous ordres de choses.

Cette journée sera bonne, en effet pour les nouvelles entreprises, pour les placements de fonds et pour les voyages.

En outre, Venus lui apporte des avantages pour les questions d'ordre sentimental. Elle est favorable à l'amour.

Ai sanh nhăm ngày 31 Mai sẽ được kết quả lớn trong công việc làm ăn, trong việc tình.

Giáo-sư Nguyễn-thượng-Hiền

Coi tay và coi bịnh

251, rue Lagrandière - Saigon

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sấp hiệu ÍCH-NGUON - ĐUÔNG, danh tiếng hơn 60 năm; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, đau ho lâu năm, hoặc đẹn bà ho sảng hậu, trị lệ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, đảm cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota: Con nít, Phong, ban, đen, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khóc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÁU-PHÁCH-TÂN, hiệu ÍCH-NGUON-ĐUÔNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các iem thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành: 95

Phunhuân-Saigon.

Đời này ai mà không biết sự công dụng của gió biển? Gió biển trị được những bệnh lật vật, đem lại sức khỏe cho người bệnh trầm trể, nhứt là bệnh thuộc về bộ hô-hấp.

Bệnh ho mới phát hay lâu năm đều cần đến gió biển. Nhưng có ai ngờ đâu trừ gió biển ra, lại còn có thuốc Bảo-Phế Linh-Dược mà sự công hiệu cũng tương đương, không kém gì gió biển?

Nhờ bảo chế, toàn bằng cây cỏ chọn lựa rất kỹ, thuốc Bảo-Phế Linh-Dược có tánh chất sát trùng, sanh nhiều nước miếng, làm mát hai buồng phổi, nhờ thế nên nó trị các bệnh ho ỏi phát rất mau lẹ. Còn những bệnh ho lâu năm nếu được trường phục bằng thuốc Bảo-Phế thì không bao lâu thế nào cũng mạnh.

Thuốc thật hay, hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p.00.

Bảo chế tại:

PHUOC-HUNG-Y-QUAN
Cholon

Trữ bán tại nhà thuốc Võ-tinh-Dần, 323, rue des Marins, Cholon, 118, rue d'Espagne Saigon, 4, Ohier Pnompenh.

(Gửi C. Rembt. từ 2 hộp)

« Mai » ra Long-hải

PHAI CHĂNG VÌ MỘT MỤI THUỐC CHÍCH

làm cho Tạ-thu-Thầu:

X E từ từ chạy vào sân, gặp lúc hoàng - hôn cũng đương từ từ buông xuống cảnh sắc, tấm màn xám của ngày tàn. Qua mảnh kiếng xe, tôi đã thoáng thấy cái hình bóng cao lớn của Tạ-thu-Thầu, in ở ngưỡng cửa, trên nhà sàn. Sự liên-tưởng bất tôi nghĩ ngay đến bài *Le Semeur* (người gieo giống) của Hugo và tôi liền không ngần ngại được một niềm kính yêu đối với nhà chiến-sĩ mà quảng đời hoạt động của người là cả một thiên « anh hùng ca » ngân dội.

Đứng trước những cảnh mệnh mông « sống nghiêng trời thác ngàn đổ », người ta ai cũng có một ý nghĩ giống nhau : là căm thấy tất cả cái vô cùng vô để của vũ trụ bao la. Và sự cao cả vô biên ấy bỗng làm cho mình rung động, mà phải kính cần ai đầu để còn nhận định rõ rệt thêm sự nhỏ bé, sự không chỉ của hình hài, trước những cái cao rộng trang nghiêm hùng vĩ đó.

Cuộc tiếp chuyện của tôi-giã với ông Tạ-thu-Thầu ở bãi biển Long-hải, một chiều hôm vừa rồi lại đã một lần nữa cho tác-giã cảm xúc tất cả cái vô vi và không đáng có của đời mình. Trong một lúc, tôi tự thấy mình nhỏ bé đến hai lần.

Đã thu hình lại trước cảnh man mác của nước mây, tôi còn tự thấy mình mất dạng trước vầng hào quang đương chói lọi trên đầu người chiến-sĩ.

Thế là trong một lúc, tôi phải hai phen « bị nuốt trọn ». Vì cảnh hùng tráng, và vì người chí-sĩ.

Như bạn đọc đã biết, hai ông Tạ-thu-Thầu và Nguyễn-văn-Tạo được thả ra vào hôm 30 tết Annam và sau đó 24 tiếng đồng hồ thì liền phải đi ngay khỏi địa phương Saigon-Cholon-Giadinh. Hai ông đã chọn Long-hải làm nơi dưỡng sức.

Muốn tỏ rằng chúng tôi không bao giờ dám bỏ quên những kẻ đã hi-sanh cả cuộc đời, cả sự nghiệp cho chí nguyện với việc làm chung, chúng tôi liền vội vã ra ngoài ấy để hôm nay hiến các bạn một món quà sốt dẻo đầu năm, hái tận nơi nguồn cội.

Ông Nguyễn - văn - Tạo thì sức khỏe không kém sút mấy, hồi còn ở ngoài. Chờ ông Thầu thì đã bại liệt đi cả một nửa người ; chân mất đi cả nhấc, tay mất không cử động được và con mắt phía bên mặt thì yếu mờ !

Tuy rằng thể phách còn có phần quan hệ hơn tinh thần, nhứt lại ở một người như Tạ-thu-Thầu nên chúng tôi nhứt định xin nói nhiều về bệnh-tình của ông và hãy cùng

BẠI 1 CHUN
XỤI 1 TAY
MỜ 1 MẮT

bạn đọc xét xem vì đâu nhà cách-mạng kia lại phải « hư thân » một cách thảm thương đến yếu một tay-què một chân, mờ một mắt ? Vì tự do ư tưởng, Tạ-thu-Thầu bị hai năm tù và mười năm biệt xứ. Sự nặng nề của án tiết đã gây một luồng dư luận bất mãn trong dân gian đó là dành chuyện, nhưng còn sự thân-thể của 2 ông đã bị hủy hoại đến hòa ra phe-nhơn thì thiệt là sự đi qua sức tưởng tượng của người đời.

Còn ba tháng nữa thì Thầu Tạo sẽ đương hoàng ra khỏi khám như các « tội nhơn » đã trả đến xong « duyên nợ », nhưng mà người ta lại thả hai ông nhằm hôm 30 tết. Vì đầu lại có cái án huê muộn màng kia ? Phải chăng vì bức thơ can thiệp của bà Andrée Viollis bên cạnh ông Mandel mà đảng tha tội ra đã lâu, người ta phải đợi đến ngày « tàn niên trừ tịch » mới dám thả ra để tránh những cuộc biểu tình đón tiếp ? Hay trước tình hình căng thẳng ở Thái-bình-dương sinh chiếm Hải-nam, mà chánh-phủ Pháp muốn thi ơn với dân gian bằng cách thả mấy thủ lãnh về cho họ ? Hay tin rằng Tạ thu Thầu hết còn đáng sợ vì đã bị bại liệt nên người ta yên tâm thả cốp về rừng. Nhưng nếu quả vậy thì thật người ta đã được yên tâm. Tạ-thu-Thầu ngày trước khỏe mạnh và nhanh nhẹn không có một chiến nào bị kịp bây giờ chỉ còn là một bóng dáng ốm đau và ngờ ngác. Đứng trước người, tôi không ngần ngại được một niềm đau tiếc.

Chúng tôi đứng nhìn những làn sóng thất vọng và kiên tâm dầm đầu vào bãi cát. Thầu dõn nõi, mặc đồ mát, ngoài co choàn chiếc áo « bánh-tô ». Trăng mờ soi không rõ mặt của ông ta nhưng tia lửa trong mắt phía trái của ông tôi vẫn nhận thấy.

Cầm tay anh — chúng tôi vẫn là anh em quen thân — tôi gạn hỏi : — Bệnh tê liệt nguy hại bấy giờ của anh, ý hẳn cũng vì ảnh hưởng của cuộc bãi thực lần thứ hai ?

Anh Thầu ngần ngừ đáp : — « Sự-tình kẻ nó cũng có hơi dãi. Nhưng đề tôi kể rõ ràng cho nghe. Cuộc bãi thực lần thứ ha-

chúng tôi bắt đầu vào bữa 30 Aout 1937, nó kéo dài đến ngày 10 Septembre 1937, tức là được non 12 ngày-vậy. Thái độ cương quyết của tôi khiến cho chánh-phủ e ngại. Họ sợ tôi chết, nên quyết tình làm cho tôi ăn được mới nghe, nhưng mỗi lần 4 người lính và hai người khản hộ bắt tôi xuống để bơm hay đổ đồ ăn vào thì tôi đẩy nẩy người lên, khiến họ thất vọng trước sự kháng cự ráo riết và đau thương ấy.

« Cuối cùng chẳng biết nghĩ thế nào, họ lại đổi thay chiến lược. Họ để riêng tôi ra và hôm ấy, 10 Septembre, sau 12 ngày nhịn đói, tôi bị chích mấy mũi thuốc đến phải nằm mơ-mưa luôn trong 40 tiếng đồng hồ. Lúc tỉnh dậy tôi bỗng ngạc nhiên thấy mình tê liệt hết một nửa người, chân và tay mặt không còn cử động và cảm giác được gì mà con mắt phía bên phải thì đã mờ yếu. Tôi cũng cứ tưởng rằng vài hôm nữa sự thể sẽ đổi thay mà tôi sẽ trở về với nguyên vẹn vì tôi đã bắt đầu ăn lại. Nhưng ngày cứ đi để càng làm cho tôi lo sợ, nghĩ đến nguy kịch của bệnh tình.

Ở tù, nhịn đói, khổ cực cách mấy, Nguyễn-văn-Tạo cũng vẫn dõ dáo béo nục như xưa.

« Thầy thuốc bắt ngửa trước cái chứng không tên. Người ta đưa tôi vào Chợ-quán rồi thỉnh thoảng lại đưa trở về khám mà bại liệt vẫn bại liệt mãi hoài, không thu ền giảm. Rồi Tết năm Mậu-dần đến. Muốn cùng anh em được vui trong dịp xuân, tôi đánh liều cho đến dùng cả thuốc Bắc là thuốc mà tôi không ưa nhưng rồi ngày đẹp cứ lạc dắc rơi, sức khỏe tôi không khá lên được chút nào hết thấy ».

Nói đến đây, Tạ-thu-Thầu bỗng không ngần ngại nổi nghẹn ngào và tôi thoáng thấy trong mắt ánh bóng dáng của một oán hận dồn ẹp.

Nhìn trông tọc vào tôi, anh nghiêm nghị tiếp :

— « Nhưng tôi hy-vọng mãi. Để nuôi cái tin tưởng rằng sẽ bình phục như xưa. Chớ nếu lúc ấy mà tôi biết rằng bệnh tê liệt của tôi sẽ kéo dài đến bây giờ thì có lẽ

Dào-duy-Anh

Việt-Nam Văn Hóa-sư-cương 1,50
Khổng-Giáo phê-bình liêu-luân 0,50

Tổng phát hành Nam-kỳ Cao-miên.

Bồ-phương-Quế 31, Aviateur Garros Saigon. Ở xa mua V.N. V.H.S.C. gọi 1p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua K.G.P.B.T.L. gọi về 0p.70 bằng cò thơ. Ở xa mua cả 2 quyển gọi về 2p.20 bằng cò thơ. Đại-ly ở các tỉnh cho người lên mua được trừ huê hồng rất hạn

Có bán sỉ và lẻ Cờ quan giá 0,30

Nên mua mau kéo hết vì mới in lại lần thứ hai!

HỌC TIẾNG PHÁP

theo lối thực hành (Ecole pratique de Français)

Có những mục cần dùng cho hết thầy mọi người muốn luyện thêm tiếng Pháp. Những chủ đề khó đều giảng ra quốc ngữ để cho người biết ít tiếng Pháp cũng được. Sách dày hơn 100 trang mà bán có 0p.80. Ở xa gọi 1p.00 (cả cước Recomd.) cho : Nhà in MAI-LINH Hào

Ở Saigon hỏi : MAI-LINH 12 Georges Guynemer (trước của ông Tàn đảo).

tôi đã không làm sao mà chịu được những ngày tuyệt vọng ấy. Có khi tôi cũng đau đớn nghĩ đến cái tật nó làm hư hỏng cả một đời hoạt động của mình, nhưng ngọn gió bi quan chỉ thoáng qua, rồi tôi lại cứ gượng đứng lên, sống cổ vui theo cái chương-trình tranh đấu mà tôi đã dự định.

« Mới hơn tháng nay, sau biết bao cuộc vận động kêu nài tôi đã được bác-sĩ Nguyễn-văn-Quan vào nhà thương Chợ-quán để chữa cho. Hiện giờ thì chưa biết khoa châm cứu Tàu có thể cứu nổi chân tay và mắt của tôi không vì bác-sĩ chỉ sẽ tuyên bố sau khi đã trông nom cho tôi được ngoài bốn tháng ».

Nghe đến đây, hẳn các bạn cũng như tôi, không ai tránh được sự công phần, nếu như ngày Tạ-thu-Thầu mới bị bại liệt mà nhà nước chịu để cho doctor Quan chụp lấy trị liền thì biết đầu bây giờ anh ta đã không lành mạnh ? Và rồi nay, vừa mới ra tù, sau khi chỉ mới được trông nom có một tháng, nhà chiến-sĩ liền được lĩnh phải mau ra khỏi địa hạt của... Khoa - học, thì rồi làm sao bác-sĩ Quan có thể bỏ phong khản bệnh mà đi theo một anh thân chủ nghèo nàn ?

Biết những cái-hẹp hường cổ ý ấy rồi, bây giờ chúng ta thử xét coi vì sao mà Tạ-thu-Thầu lại ra thân thể như tôi đã nói trên đây. Chính Tạ-thu-Thầu cũng phải nghi hoặc mà chẳng biết có phải người ta vô ý hay cố tâm « làm hư » anh, để hủy hoại một phong trào hay phá đám một thế hệ ?

— « Có lẽ vì muốn cho tôi không còn dư sức để chống cự sự ép ản nên người ta chích thuốc mê cho tôi. Và ý chích thuốc ấy mạnh quá vì trong tôi lúc ấy lại yếu mòn, nên tôi mới phải bị bại liệt. »

Đền nước đó mà Tạ - thu - Thầu cũng đương còn công bình trong sự người ta phá hủy anh thì thiệt là có độ-lượng phi thường. Anh còn nhìn nhận rằng người thầy thuốc quả có thiệt-tâm (bonae foi) muốn cứu anh nhưng chỉ vì khoa-

Qui ngài đã thầy chắc chắn

Sâm-Nhung Bồ-Thận-Tĩnh

hiệu « ME CON » 1 ve 0p. 60 trị đau lưng, mỏi mệt, di-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khái lộ

Công hiệu linh nghiệm thể nào
Thì thứ thuốc
hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho-lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cùng Hoàn-tiên công-hiệu ct.đc chẵn.

Nhà thuốc PHÚC-ĐĂNG
130, rue de Paris — Cholon
Téléphone N° 30.383

Hiệu đồng-hồ
NGUYỄN - CHÁNH - TRƯC
Kính nghiệp nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon
Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compleur xe hơi, máy chụp hình và máy đánh chữ v. v.

Giáo-sư Albert Bachha

CHIROMANCIEN & MAGNÉTISEUR
115, rue Bourdais — Saigon

1) Dùng nhơn-diện (Magnétisme) trị tuyệt mọi chứng bệnh (suyễn, rét, diên, bại, ho, ho lao, nhức đầu, đau bụng, lậu, đau từ cung) rất mau lành, đảm cam đoan.

2) Tiên-đoán quá khứ, hiện tại và hậu lai của đời người một cách quả quyết chắc chắn. Bà con nên đến xem vận-mạng của mình sang năm thế nào, sẽ rõ tài.

NOTA. — Xin in 2 bàn tay, cho biết tuổi, kèm thêm mandai 1p.00 và một miếng vải của đồ mình đương dùng, nội trong một tuần lễ có qui-kỳ gọi đến.

LÀNG-TỬ

VAN VUI

BỨC THƠ CỦA ÔNG CHỦ BÁO GỎI CHO NHÀ VĂN...

CHUYỆN hôm trong năm, một nhà văn đến hỏi tiền nhuận bút mà bị nước lấy cớ chưa báp tay, đã làm cho dư luận bàn tán dữ. Nhưng ông chủ báo ấy chắc đã tự biết việc xảy ra kia là quá đáng nên có gởi cho nhà văn bức thơ mà Tào-Manh-Thư tôi đã sao-lục được như dưới đây.

Ngày xuân nhớ lại chuyện hôm rồi.
Xin bác vui lòng hỉ xả tôi.
Nếu bác biết cho tình cảnh khó.
Chính tôi đã phải toát mồ hôi.

Mang tiếng chủ nhân và chủ nhiệm,
Thật tôi chẳng giữ quyền gì hết.
Từ bên tòa soạn tới nhà in.
Đều ở tay « nhà tôi » định quyết.

Nên khi bác tới hỏi tiền bài,
Tôi phải diễn dẫu, phải choáng tai,
Tôi phải đáp liêu : « Chiều bác đến,
« Chờ tôi hỏi lại ở nhà tôi »

Hỏi ở nhà tôi, nó lải nhải
« Tiền chi ? Nhuận-bút tiền chi mãi ?
« Bộ mình không viết được bài sao,
« Mà phải đưa tiền ra rồi, vãi ? »

Ấy thế rồi chiều, bác tới chơi,
Bác đòi, bác hỏi : « Trả tiền tôi. »
Làm lơ không đáp, tôi đi thẳng,
Bác nói rằng tôi đã ngược lời.

Cho câu nói ấy là lằng mọ.
Mẹ ... dĩ dùng dùng nổi giận quá.
Tay chỉ miệng là, lịnh bà truyền :
— « À thằng này láo ! tá lờ, tá ! »

Xưa nay phụ xưởng ắt phụ tùy,
Tôi cũng hò theo : « đập nó, đi ! »
Lịnh mới truyền ra, thôi từ phí
Cả thầy lẫn thợ xúm ra uy.

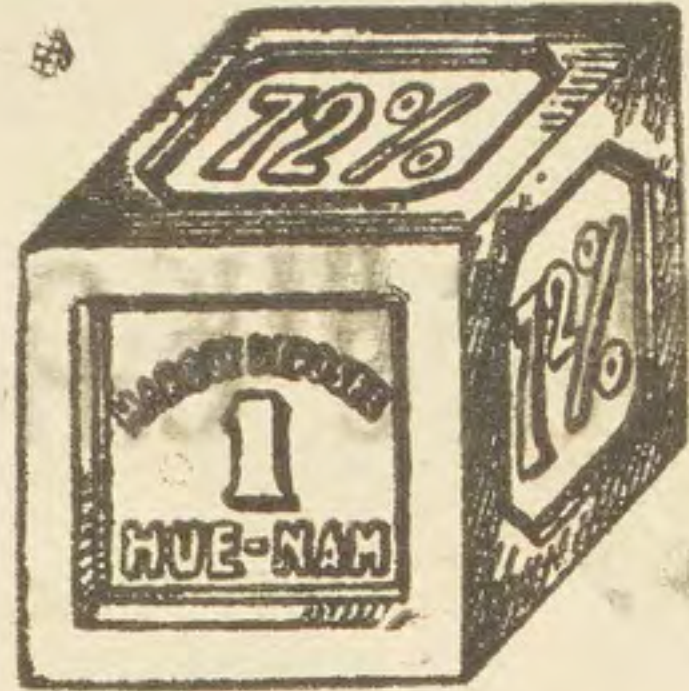
Văn biết kiếp lươn là kiếp chạch,
Tôi đâu đến nổi cầm ngang sách,
Mà đánh quên thuở đi làm thuê,
Cũng phải như ai chịu đói rách.

Không dè cái sẩy này thành ung,
Mấy bữa làm tôi lú lẫn thủng.
Viết rồi đây nên có sự.
Thì đưa mấy chục trả cho xong.

Bớt lại chỉ có tôi thua lỗ,
Nào kẻ trách mắng, người xiên xỏ.
Trăm đầu đều đổ cả đầu tâm,
Ai ngờ cuối năm bị vô đó !..

Kiền cho nhau coi chuyện đã rồi !
Nhà văn ầu ầu cũng lúc hèn xui.
Vui lòng, bác hãy « hòa-vi qui »
Tôi bác ; ta lên Phú-nhận chơi !

Chép tron nguyên-văn Nay kính thơ
TÀO-MANH-THƯ CHỦ BÁO

SAVON SO 1

HIỆU HUỆ-NAM 72%

Tốt nhất giá rẻ. Bán sỉ và bán lẻ khắp trong chợ Saigon và
Cholon mới và có bán khắp nơi : hỏi các tiệm tạp-hóa.
Mua-savon hỏi nài cho dặng SAVON SO 1
Cần dùng nhiều đại-lý : Mỗi tỉnh và mỗi quận
Savonnerie HUE-NAM
(gần cầu Palikao) — 37, Quai de la Distillerie — CHOLON

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y
chuyên-môn đã cứu được cả
muôn người, bình ho lao, ho
hạt ra đăm trắng, xanh, vàng,
ho khò khò, ra máu, đã dùng
đủ thuốc Tây-Nam không hết,
mau viết thơ kèm mandat cho
M. TRINH-VÂN-TU Ancien Ins-
tituteur à Hiep An MYTHO sẽ
có thuốc uống lành bệnh.
Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

Cảm tạ

Hôm mừng 3 tết (21 Février)
sự chẳng may thân-phụ tôi, ông
Nguyễn-văn-Lê, từ trần tại làng
Thanh-bình, Mỹtho, hưởng thọ 80
tuổi. Lễ an táng đã cử hành ngày
mùng 6 Annam.

Nhơn dịp này, tại nhà báo
Điện-tín là nơi tôi làm việc, trên
là quan Huyện Càng và qui thầy
làm ty quản-lý, dưới là anh em
thừa-phái, chung dẫu cả thầy 18p.
để nhang khói cho vong linh ông
thân tôi. Cái nghĩa-cử ấy, bà lão
mẫu tôi và tôi hết sức cảm động.
Xin đề mấy lời này trên báo
gọi là ghi lòng minh-tạ.

NGUYEN-V-BUU

PROFESSEUR

H.H. A. AMIL

N° 164 rue Mac-Mahon -:- Saigon

Tôi kính tặng ít hàng cho ông
giáo-sư H.H. A. AMIL vì tôi có
đến coi chỉ tay với ông. Ông đoán
những việc rồi đúng với việc
tương lai chẳng sai một mảy nào.
Nên tôi tặng ít hàng rất đẹp ơn
ông, và xin giới thiệu chư quý vị
chiếu có.

Mytho, le 11 Novembre 1938
HUONG GIAO

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
dễ chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trước có
ba thần hiệu đã thí nghiệm
về Bệnh Giang-Mai, thuốc
SIGMARGYL này chữa ngay
ở máu và ở các nơi bệnh
chứng tổn-thương, cả các thời-
kỳ của bệnh Giang-Mai. Không
quan-ngại gì, không tổn-hại
gì đến tí vị, thuốc này là một
thứ thuốc đặc hay, có các tay
thầy thuốc chuyên-môn chứng-
thực và lại có công-hiệu :

THAY ĐƯỢC THUỐC TIỀN

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIO-THÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các
hàng bảo-chế tây ở thuốc-địa.

XE HƠI

chạy than củi của xưởng
TRINH-HUNG-NGAU càng ngày
càng thêm nhiều kẻ -quá tốt đẹp

CHÚNG tôi đã có nhiều lần 1 lên Xuân-lộc, đã bỏ Berliet một
giới thiệu cho độc-giả biết khoảng rất xa.
công dụng gazogène và xưởng chế Qua bữa sau, 28 tết, thử chạy
tạo của Trinh-hung-ngau là người có chỗ nặng. Xe Citroen chở 35
Việt-nam thử như đã khởi xưởng người và xe Berliet chở 2 tonnes do
công nghệ xe hơi chạy bằng than củi. tài xế tây cầm lái, chạy trên đường
Công nghệ ấy, M. Ngau mở mang Saigon đi Xuân-lộc, đường trường
càng ngày càng thêm có kết quả 80 cây số. Bữa ấy, xe Citroen cũng
tốt đẹp. bỏ xe Berliet 20 cây số, khiến cho

Chiếc xe Citroen

chạy than củi của

M. Nguyễn-v-Đường

ở Thủ-dầu-một do

xưởng máy Trinh

hung Ngau làm, đã

được kết quả mỹ-

mãn.

Hai bữa 27 và 28 tết, ban hội-dồng ban xem xét rất khen ngợi cái kết
xe chạy than củi, nhóm tại trường quả mỹ mãn của ông Trinh-hung-
máy Saigon dặng thử xe chạy bằng Ngau. Như là lúc rõ máy, ban
than củi, luôn dịp ban số tiền xem xét buộc xe Citroen bỏ carb-
thường của chánh-phủ Nam-kỳ định rateur ra chỉ dùng toàn hơi than
cho mỗi người chủ xe than củi. củi mà thôi.

Ngày 27, trước mặt ông Esqui- Chính cái xe Citroen do hôm
villon trưởng ban xem xét, và ông mừng 2 tết, chờ hội đã banh trên
chánh sở Kiểm-lâm, ông đốc trưởng Thủ xưởng đã ở Baclieu. Nếu chạy
máy, có 2 cái xe đem ra thử : bằng essence thì phải tốn lời 30p.
nhưng dùng than củi chỉ tốn có

1- Xe Citroen C.T. 923 của ông 4p. mà thôi.

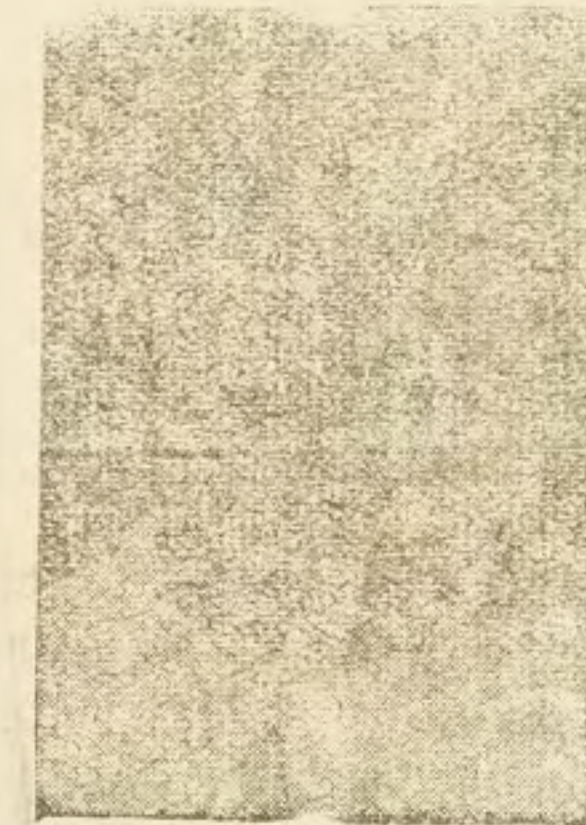
Ng-v-Đường ở Thủ-dầu-một, chờ Trước sự kết quả dành dành ấy,
35 hành-khả h trên đường từ Thủ những nhà có xe hơi còn ngăn
đi Dầu-tiêng, Tây - ninh. Chiếc xe ngại gì mà không dùng than củi
này do xưởng than củi Trinh-hung- cho đỡ tốn hao, và còn ngăn ngại
Ngau làm, gì mà không giao xe cho xưởng

2- Xe Berliet gazobois bên này mới qua, giá 10.000p. Trinh-hung-Ngau làm, vì hiện

Chạy thử bữa đầu không có chờ, thời chỉ có một mình xưởng Trinh
xe Citroen do đường quán hạt số hưng-Ngau làm việc ấy thôi.

Ngải thương Bùa thi đậu

Không lầy tiên, lầy phước

Nào ai bị chồng chê, vợ ghét. Nào ai
lấy phải chồng nghiện, vợ bạc bẽ, nào
ai thất vọng về tình, nào ai lao đao về
công danh hãy mau viết thơ cho thầy
Ba TRUYỀN Hanoi mà cầu xin đạo bùa
gỏi ngải.

Thầy Ba TRUYỀN sẽ chỉ bảo cho làm
theo cách nhân đạo, không hại đến tình
thần, đến bốn mạng ai, không bị phạt tội.

Nhớ biên tên họ và gởi 1p.00 để làm
cước phí, khi gởi đồ đi và một ít mồng
lạy của mình thôi.

M. Nguyễn-hữu-Truyền
Pháp-sư
26, Bichot Hanoi

R U O U !

Con người chỉ khác con chó ở
chỗ con người biết uống rượu

(Lời rất say của Tân-Đà)

MỘT CUỘC ĐIỀU-TRA CỦA «MAI» TRONG LANG BAO :

TINH cở, thiên điều-tra này, lúc tôi đoạn nói về rượu thì lại gặp ngay vào dịp tàn xuân. Thú thật rằng đó chẳng phải chỗ dụng ý hay dụng công gì của tác-giả. Nhưng đầu sao, cái điều bất ngờ ấy, cũng đã làm ngạc nhiên một người, trước như : người ấy là... kẻ đã thốt ra những hàng này :
« RƯỢU CHÈ, Á PHIÊN VỚI ĐÀN BÀ
« BA CÁI LẮNG NHẮNG NÓ HẠI TA.

Những người viết báo mang nặng nợ văn, đều có thể nhại thơ của ông Tú Vĩ Xuyên, mà ngâm nga hai câu giai-tác trên đây, và nếu muốn cho nó thấm thía thêm lên thì hãy rung đùi đi cho có vẻ « chỉ hồ đã đã » !
Tuy nhiên rượu, á - phiên với đàn bà, hại thì có hại cho con nhà cầm viết thiệt, nhưng nếu không có những « vật » đó, thì chẳng biết đời họ đã khổ nhục còn khổ nhục đến cực nào ?

Đó là những nguồn an ủi đặc lực cho số kiếp của văn-nhơn mà hằng ngày biết bao kẻ đã cần kíp phải dùng để thoát ra khỏi sự thật quanh mình, chỉ là chật hẹp, buồn rầu, ngao ngán.

Ở đây, tôi chỉ xin nói đến về chuyện rượu. Thứ « độc thủy » ấy đã giúp cho nhơn loại được những danh nhơn như Edgar Poe, Lý-thái-Bạch thì ít ra cũng làm cho xứ này hiện-thời có những chơn-thi-sĩ như Tùng-Lâm, Hoài-Nam và Tân - Đà Nguyễn-khắc-Hiếu.

Tôi cũng chẳng hẹp gì mà không kể luôn cả ông Lê-trung-Cang vào đây, nhưng nếu ta đã cho ông cái hân hạnh ấy thì tôi cũng cần phải nói rõ ra rằng : vì đầu ông ta có bỏ cái tật « nhậu » đi, thì cũng chỉ mất một thân-chữ của hãng Martell, chứ chẳng thiệt thòi gì cho làng thơ, làng báo xứ này chút bèo nào cả. Mặc dầu ông có xài « Martell » một ngày những trên mười mấy đồng đi nữa. Vì người ta uống rượu là để quên cuộc đời bất như - ý, thì ông lại uống để mà nâng niu lấy nó và để du dương cái giấc mộng của kẻ được vận - đồ chuộng chiu. Người ta, với năm mươi xu rượu thuốc, đã có thể « đề » ra mấy vận thơ xinh, chứ « anh năm Cang » mà có « hũ chim hủ nổi » bạc trăm, cũng chỉ nghĩ thêm được một vài cách bóp chẹt đồng lương hay đôi cái mảnh khoé làm tiền như chẳng hạn trả rẽ công người giúp việc !

Sau khi đã nhơn nhơn trên đôi cánh của thần Bacchus để phiêu du qua xứ thời-gian, bác Tân-Đà hay bác Tùng Lâm có thể đến chơi ở A-Phòng-cung hay gặp gỡ được nường Tây-thi một mình trên Ngũ Hồ, không có một bên anh chàng Phạm Lãi. Trái lại, ông Huyện Cang đầu say tít cung-mây, cũng chẳng làm sao tự thoát hóa một cách tài hoa như vậy nổi.

Không phải ai cũng là kẻ có tâm hồn, đầu óc ở chung nghệ, vì đầu bác Tân-Đà đã có nói: CON

NGƯỜI CÓ KHÁC CON CHÓ CHỈ Ở CHỖ CON NGƯỜI BIẾT UỐNG RƯỢU nhưng hồ để những ai uống rượu cũng đều được xem là phi thường cả thấy đâu ?

Tiền đây tôi xin nói rõ vì sao và ở trường hợp nào mà nhà thi hào núi Tân kia đã thốt ra câu nói ngông nghênh đầy vẻ thâm thúy ấy. Chẳng là người nghiện rượu cũng như kẻ ghiền phù-dung bao giờ họ cũng có những lý lẽ ngược đời để tự bào chữa. Ông ấm Hiến ghét những người nào không biết « nhậu » và muốn bình vực bệnh rượu của mình nên mới có câu nói đáng ghi đây. Câu nói lý thú ấy chẳng mấy ai được biết mà chỉ có một người được nghe, là ông Tùng Lâm. Và rồi tôi là người thứ nhất được ông Tùng-Lâm sang tai lại. Cho nên tôi rất lấy làm tiếc mà chẳng được thấy câu ấy ở tập sách của ông Trương-Tửu lúc ông viết quyển « Uống rượu với Tân-Đà ». Vì rằng theo ý tôi, câu nói ấy cần phải xem như một lời triết lý cao kỳ mà sách vở nói về rượu không có quyền quên bỏ.

Thi-sĩ Tân-Đà

Đương lúc xuân về trong nắng hường, trong gió trắng và cười reo trong đôi mắt của giai nhân, tôi không có quyền gach một gach xám đen trong ý nghĩ của bạn đọc và đem lại một nét u buồn. Dầu tôi đương viết đến cái nợ của văn chương nên không có phép chạy ra khỏi biên thủy của câu chuyện. Nhưng sự tình cở lại cho tôi gặp nhấm cái đầu đề phong-lưu : Rượu. Thì sao tôi lại chẳng kể cho bạn đọc nghe chơi một mẫu chuyện rượu mà vai chánh lại cũng chẳng ai khác hơn ông ấm Tân-Đà ?

Năm ấy, Tết đến mà tiền lãnh trước của nhà báo T. C., bác ấm

Hiếu đã tiêu phăng hết cả rồi. Rộng rãi với nhà thơ quá lắm lúc ban đầu, ông Diệp cuối cùng cũng phải dậm ra không chịu được với cái khí-phách giang hồ rất ngang tàng của người giúp việc kỳ khôi ấy. Nhưng ông Diệp cũng không thể chối từ được vào hôm 30, lúc thi-sĩ, ý chừng không say, chỉ muốn mượn có 5 đồng bạc. Được tiền, nhà thơ của chúng ta tức thời chạy đi mượn một chiếc xe hơi « lô-ca-xông » khứ hồi, để vào Bà-Chiếu, kéo ông bạn rượu Tùng-Lâm ra Saigon, cùng ăn Tết với mình.

Vào Nam-kỳ, lần ấy là lần đầu làm chủ được một chiếc xe hơi trong một lúc, ông Tân-Đà lấy làm khoái trá vô cùng. Cho nên thi-sĩ ngồi thóp bụng lại, phình ngực lên và hai cánh tay choàng-rộng ra chẳng khác gì một bác trọc-phủ học làm sang cả. Ông ta đưa mặt ra đón cơn gió ngược với tất cả cái thích thú của kẻ giang hồ khi cỡi. Buổi lang du trên xe hơi bên người bạn quý, bác ấm cho là đáng ghi nhứt trong lịch-sử của đời mình và nếu không bị ngập vì tốc lực, điếc vì máy nổ, thì hai nhà thơ có lẽ đã thung dung xướng họa.

Đêm ấy là đêm ba mươi, cái đêm nó bắt người tài hoa lưu lạc chạnh lòng nhớ đến quê nhà xa xa. Không nói ra, chứ ai cũng nhận thấy lòng sầu xứ thương quê đương hành hạ lòng nhau. Cái cười lúc ấy nó ngưng ngấp và mất cả tự nhiên. Cuối cùng hai người định phác họa một chương trình chơi xuân mà cố nhiên là rượu chiếm địa vị quan trọng từ khoản đầu đến khoản chót.

Nhưng... thế mà năm đồng bạc trả tiền xe hơi đã hết một. Và lúc ban chiều xót cảnh thầy Ngô (Ngô-tất-Tổ), ông ấm Hiếu lại cũng đã tặng bạn hết ba trăm nữa rồi. Vậy chỉ còn lại có một đồng bạc trắng chân chỏi. Mua đi một lít rượu nếp nữa thì chỉ còn lại có 7 cắc. Với món tiền « to lớn » còn lại ấy, họ cũng

SẼ ĐĂNG NAY MAI Ở MẶT BẢO NÀY :

PHÙ DUNG VÀ NHAN SẮC

Một cuộc điều-tra
Một công trình phỏng-su
Tất cả những giai-nhơn kỳ mỹ của Saigon
Với bao nhiêu cảnh « chơi bời » dĩ diễm
Những nhơn vật của cái xã-hội ăn chơi trụy lạc
do ngọn bút của **LANG TỬ** (tác-giả **NỢ VĂN**)

định tiêu « hoang » cho bằng hết. gần rồi lại ở xa, cuối cùng bỗng vì chẳng lẽ lại uống rượu khan giúp cho thi-sĩ một sự quyết định nên ông Tùng-Lâm mới lĩnh mạng « bạc mạng ». Là đập quách miếng « vác » số tiền đó đi mua thêm một chai cùng xé phăng con gà quay chai Mai-quê-lô và một con gà quay. ra để nhấm. Cái công việc ấy lão Con người vui tính và hay chiu ta làm một cách âm thầm, tỷ mỉ bạn ấy mặc đồ mát ra đi để ông và không khỏi hân học. như muốn ấm Hiếu một mình ở nhà, rót rượu trả thù tất cả loài người. Lão ta sẵn ra mấy ly đầy, ngồi đợi đồ chẳng kể lại, lúc đánh chén, có bị nhấm.

Nhưng mua xong, toan quay về thì nhà thơ lại gặp ngay một đám có thể tin rằng ở đó đêm ấy lão đánh lòn. Vốn thiên tánh hiếu kỳ, đã no say một bữa. ông mới xớ rờ đứng lại xem. Trà Lâm xong bữa tiệc bất ngờ ấy, trợn trong đám đông, con hải-âu lão mới nhào xuống giữa sân lấm mà thi-sĩ Baudelaire đã nói, thường lem nước tiểu mà chấp chớn một chậm chạp và ngắc ngờ nên lúc giấc mộng lớn.

linh mã-tà áp lại, ông Tùng-Lâm không « rút dũ » tránh kịp. Thấy ần mặc lối thối như quần du thủ du thực, linh bên điệu ông về bót cùng theo một lũ chẳng có lá bùa hộ mạng.

Vào bót ngồi, mùi nước đái xông lên nồng nặc, lúc bấy giờ mới làm cho bác ta tỉnh hẳn người ra. Quả thiệt, tình thế của bác khi ấy, nó chẳng còn nên thơ nên phú chút và lại vạ vật nằm giữa gạch. Tuy nào. Phần tức giận hoàn cảnh, phần lo nghĩ đến anh bạn rượu đương ngồi đợi mình ở nhà, thi-sĩ lòng như tơ chia trăm mối.

Mười hai giờ khuya, phào nổ. Cái phút trân trọng của lễ Giáo-thừa, với bác, nó chẳng còn trân trọng quái gì. Cả hương xuân ngào ngạt ở đầu đầu không biết, chớ ở chỗ mà bác đương bị giam hãm chắc nó cũng chẳng dám bén mảng hay vào.

Nhưng tiếng pháo nổ vang ở

Nhưng đầu sao, các bạn cũng thi nhà thơ lại gặp ngay một đám có thể tin rằng ở đó đêm ấy lão đánh lòn. Vốn thiên tánh hiếu kỳ, đã no say một bữa.

Lâm xong bữa tiệc bất ngờ ấy, trợn trong đám đông, con hải-âu lão mới nhào xuống giữa sân lấm mà thi-sĩ Baudelaire đã nói, thường lem nước tiểu mà chấp chớn một chậm chạp và ngắc ngờ nên lúc giấc mộng lớn.

Lúc ấy, ở nhà Tân-Đà vẫn bình tĩnh trông đợi, nhưng thấy ông bạn rượu một ngày một mất nên lão cũng tức giận và buồn bã, hèn uống rượu khan một mình suốt đêm. Sáng ra, bác Tùng-Lâm bị chủ biện đánh thức dậy, bác ngạc nhiên như có trăng giữa đàn qua quanh mình. Bác ta quên hết, nên chẳng hiểu vì sao, mình lại ở đó và lại vạ vật nằm giữa gạch. Tuy nhiên, vì là mừng một Tết, nên bác được thả ra cùng một lũ người bắt hạnh khác. Về đến nhà, lúc bước vào ngõ thấy ông Hiếu say mềm, đương nằm một đồng bên cạnh chai rượu đã sạch trơn. Núi buồn cười cho câu chuyện xui xẻo ngày Tết, bác Tùng-Lâm liền lấy đầu gõ vào chai rượu ngâm :

« Cao hứng vì yêu bác Tân-Đà,
« Một chai Quê-Lô một con gà.
« Suốt đêm trừ tịch nằm trong bót
« Nhớ lại buồn cười lúc tỉnh ra

VAN-CHƯƠNG GIAI-THOAI

NHÀ GỖ ĐÀU TRẺ KHAI BÚT

Ai cũng phải nhìn nhận rằng trong các nhà giáo tây-học ở nước ta hiện thời, nhiều ông cũng có cái cao hứng rung đùi ngâm thơ y như nhà nho xưa. Và nhiều ông thơ hay không phải vừa gì.

Báo «Vương Nam» số Tết mới rồi có bài thơ đầu năm khai bút của ông giáo Phạm-mộng-Tiên :

Bong chiều thấp thoáng nước,
non, mây,
Xuân nào xuân nào vẫn thế này!
Uốn lưỡi oanh vàng lo lịu học,
Cất mình bướm trắng lập lênh bay.

Ngả nghiêng cành liễu xanh um lá ;
Cười cợt bóng đào đỏ ối cây.
Mặt khác ngán vàng quang cảnh
ấy,
Chứa xuân trang-diễm đã quen tay.

Sau khi ngâm thành bài này, có ông bạn là ông Kim-khanh — chắc cũng nhà giáo — đến chơi và nhơn dịp cũng khai bút bằng một bài thơ cảm cảnh « ăn Tết quê người » :

Như g mang tai tiếng Tết quê người,
Xem thử phong quang nếm đủ mùi,
Liều đã mấy năm, trời đất nhĩ
Già thêm một tuổi, chị em ơi !
Đang vông niên thiếu già chán chạy,
Trong cảnh giang hồ góp mặt chơi.
Mừng gặp chùa Xuân nay đã tới,
Cầm tay, vớ mồi truyện trên trời

THI-SĨ TÙNG ĐÔI GIỮA CHÀU TẾT

Bác Tân-đà ta, Tết này có khá thiệt bèo rượu ngon không biết, chớ mấy năm trước có lúc gần Tết mà lão túng đói, đến đôi khố Tết bằng thơ như bãi dưới đây, nhiều bạn mến vẫn còn nhớ :

Trời ơi ! Trời ơi là Tết !
Bác hãy còn hơn, tôi mới chết
Gạo tẻ đông chịu, nếp thì không
Ao vợ rách tan, chồng cũng hết.
Con theo cạnh nách mếu mòi sò;
Nợ rêu râm tai cảm miệng hén.
Trời còn để sống đến trăm năm
Lại được mấy mươi bài khố
Tết.

Nhà thơ đến Tết mà còn phải bơ vơ túng đói là vì hàng văn ế ảm. Đem văn lên « chợ trời » bán cũng không ai mua, Tân-đà than thân :

Qua hết đông này, năm chục tuổi,
Xuân sanh quá nửa giấc mơ-mộng !
Văn - chương quần mãi cùng thân thể,
Sự - nghiệp mong gì với núi sống !...

Nhưng đó là chuyện mấy năm về trước. Năm nay có lẽ Tết của Tân-đà no nê, vì thấy phần nhiều báo đặc-biệt số Tết mùa xuân có thi ca của lão.

Có đầu lúc nào lão ta túng kiệt thì mới có thơ hay cho chúng ta ngâm nga kia mà. X.Y.

Nhớ con

Bươn chải coi chừng khó kiếm xu
Muốn về nương vợ nung thăng cu
Bên tai đã chán bồi xì-xạo,
Dưới gối thà nghe trẻ lú-lò.
Ngao-nghe thân dành vui cảnh khó
Đại khôn con lại luyến nhà nho ?
Con ơi ! đừng chịu cho ai ảm
Bắt mẹ nuôi thầy ảm hộ cho.

ĐẦU TIẾP

Tình mộng

Lòng quanh, thân cô, hồn lảng mạn
Nước trôi, bèo nổi, sô tang bồng
Sôi văng trăn nám trong gương lể
Hẹn những duyên gì với núi sông ?

Hỡi ôi ! nghệ-sĩ đời luân lạc
Nuốt đắng cay chung với mặn nồng
Nhỏ lệ bao lần mang cảm lụy
Duyên tình chọn mấy khách non sông

Cũng khi nhặt lá ngày thu rụng
Nhìn tuổi xuân qua nước cuộn giòng
Nước chảy hoa trôi... rồi tóc bạc
Đời người đến thế, thế là xong !

Tuổi xanh trót đã đánh vô vị
Mộng ấy tình đây, hồi bạn lòng ?
Thân thể nổi chìm đời gió bụi
Thôi còn chi nữa ái ân mong...

Tương tư một kiếp tài hoa nặng
Nguồn cảm đầy với những hận lòng
Giấc điệp mệnh mang tìm ảo-vọng
Mộng tàn, tình ái cũng ra không

Muốn quên thân sống tìm ăn ai
Để ấp con tim đỡ lạnh lòng
Những...mối tâm hồn, đầu ước hẹn ?
Vô duyên một kiếp sắc tài chung !

LÊ-HOÀ

Mùa đông

Chuyển máy tư mùa việc Hóa-công
Xoay guồng thu hết lại sang đông,
Xua hồng đuối nhận đi xa vắng,
Đầy gió xô mưa đến lạnh lòng.
Ngày kiêu hoa cười khôn dễ gặp
Đêm chờ nguyệt rạng khó mà

trông...

Nhưng suy có có ngày như thế,
Mới biết sức cho cội bá từng.

LÊ-VIÊN

Nhớ cảnh cũ

Nhớ cảnh vừa qua xác gặt gờ,
Tuồng như hồn bướm liệng bơ vơ
Rèm mây cung Chấn sao mờ dấu,
Mặt nước sông Tương gió lạnh tờ,
Nghĩ nhớ sóng triều say buổi trước
Muốn kêu chị nguyệt trách bây giờ
Vơ-vơ con để thềm khêu gợi.
Bức rức dường như thất cuộc cờ.

HÀ THỦY

Khô

Họ rộn rục đua nhau tìm hạnh phúc
Theo con lòng bồng bột tiếng yêu đương
Đề một khi đã biết nếm sâu thương

Rồi mới hỏi sao mình ngỡ ngàng thế ?

Yêu là để lẫn khô giòng suối lệ !
Nhìn trắng ngàn, sông biển uổng công chờ
Sống mỗi mòn trong giấc ái ân mơ
Vì đâu biết tìm yêu mà chắc được

Thử đếm lại bao nhiêu lời hẹn ước
Và đang xem trăn mảy lệ tương tư
Những tình nhân đau khổ tự bao giờ
Chưa có kẻ dám khoe rằng đắc thắng !

Càng yêu lắm lại càng đau khổ

Mỗi chân-tình tìm ở trái tim ai
Đem tấm thân đi đến bước lạc loài
Họ đã khổ mà còn mong ước mãi !

LÊ-HOÀ

Gửi cho bạn

Một bức thư lòng gửi bạn xa,
Thơ không tỏ hết nỗi lòng ra.
Gấm giấy thanh-khi hay ràng buộc,
Nền nét đơn sơ vẫn mặn mà.
Hoàng-hạc gió mưa ngao ngán cánh,
Bạch-lan sương tuyết lạnh lùng hoa.
Ô hay ai biết mà ai nhớ,
Mỗi buổi chiều trông bóng nhận qua.

Đền Gia-rây

Cuộc chơi không định, đến Gia-rây,
Cánh lạ người dừng buổi tối ngày.
Trơ mặt khinh người ba đứa mọi !
Thật lòng trọng khách một bà tây.
Bát cơm Phiêu-mẫu nhân tình mặn,
Chén rượu Mạnh thường thế vị say.
Hôm ấy đêm sao dài thế nhỉ,
Riêng mình thao thức có ai hay.

PHÁCH-HOÀ

Chung say...

Bữa tiệc chung vui đã sẵn bày,
Cùng nhau thù tạc hóa ra say...
Người nằm bảy chén môi xanh ngắt,
Kể một vài chung mắt đỏ gay,
Nói nói cười cười ly tách rót,
Nghiêng nghiêng ngửa ngửa đất trời xây.

Chén mời chén ép thời liên tiếp
Mấy thuở cuộc vui được thế này.

HÀ-VÕ

Hà-nội hoàng-hôn

Ác lạnh về tây bóng sập-sà,
Trông vơi cổ-thỏ biệt mù xa.
Mây vùn mịt mịt trên Tam-Đảo,
Nước chảy phẳng phẳng dưới Nhị-Hà.

TRẦN-VĂN-TỰ

Nhà tiên tri Hanoi

ông Khánh-Son 36 Jambert Hanoi-Tonkin

Khỏi coi chỉ tay, cần coi tên tuổi, tuồng chữ mà thôi

Năm cũ sắp qua, bước sang năm mới !

Biết ngày xấu có qua, ngày vui có tới cùng ta chăng ???

Đời ta ra sao ? Ái-tình thế nào, công danh và con cái, mồ mã và đất cát.

Mọi sự ấy nên hỏi ngay ông thầy Khánh-Son ngoài Hanoi là một ông thầy đã từng coi cho vua cho chúa, cho các quan lớn, cho đủ hạng người.

Professeur KHANH SON

Cách xem bói này

Nếu biết chữ thì ký tên, biên họ và tên tuổi, không cần ngày sanh. Nếu chẳng biết chữ thì nhờ ai biên tên họ rõ ràng và nhớ cho trùng tuổi mới được. Gửi 1p.00 làm tiền nhuận bút, và nếu 10 người coi liền thì có 8p.00. Nếu trả tiền bằng cô thì cũng được, nhưng phải gửi thư đảm bảo cho khỏi mất.

Tải bút. — Hữu xạ tự thiên hương, bây giờ nhiều thầy, nhưng tôi chẳng cần nói quảng cáo khéo để tùy bà con chọn lựa thầy nào tùy ý.

Descours

et

Cabaud

Représentant exclusif

SOIR DE PARIS

BOURJOIS

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu — 186 Quai de Belgique — Saigon

NGƯỜI NĂM GIẤY DỤI SAU MÀN CHÁNH-TRỊ NHỰT

Đầu-sơn-Mãn, ông chủ của đảng « Hắc-long »

MỘT ông già, tóc bạc râu dài, nét mặt hiền từ phong nhã, nhưng lại có những thủ đoạn ghê gớm dữ dằn.

Bao nhiêu sự mâu thuẫn dồn cả vào ông lão này: bề ngoài đạo mạo mà bề trong hung - ác; một mặt tỏ ra người chắt phác lễ độ rất mực, nhưng một mặt lại thờ chủ nghĩa bạo lực cả trăm phần trăm. Con người có lòng dạ như hẹp hòi cổ chấp tới mấy đời, thế mà ôm cái dã-tâm nuốt trọn cả năm châu bốn biển.

Người ấy là Đầu-sơn-Mãn lãnh tụ đảng « Rồng đen » (*Dragon noir*) ở nước Nhựt bây giờ, khắp thế-giới đều biết tiếng.

Tuy không làm quan lớn quannhỏ gì, nhưng kỳ thiết Đầu - sơn Mãn nắm sợi giây dục ở sau tấm màn chánh - trị quân - sự nước Nhựt từ lúc bắt đầu duy tân tự cường đến nay. Đại-khai cũng như ông cụ Maurice Sarraut trong chánh-giới nước Pháp, nhưng có đều quyền hành thế-lực to lớn hơn nhiều.

THIỆT vậy, Đầu-sơn Mãn bắt đầu hoạt-dộng từ đời vua Minh-trị.

Ban đầu, năm 1879, Đầu-sơn Mãn tổ-chức ra đảng bí-mật gọi là « Hắc-dương-xã » (*Grenyosha*), tâm nên tảng cho cuộc vận-dộng đế-quốc chủ-nghĩa của nước Nhựt. Thuở đó, Nhựt còn bị liệt-cường Âu Mỹ coi như một « thuộc-địa dờ dang » (*semi colonie*) của họ, đến đời ở nước Nhựt, liệt-cường cũng có tô-giới, có quyền lãnh sự tài-phần, đảng « Hắc-dương » lấy việc bãi-trừ ngoại-tộc làm mục-dịch để cứu nước Nhựt thoát khỏi thế-lực Âu Mỹ đè nén, lại đồng thời hoạt-dộng cả ở Trung-quốc, Cao-ly và Đài-loan. Vì Đầu-sơn Mãn lúc ấy đã lập-chỉ mở mang bờ cõi Nhựt-bồn và tranh hành với Âu Mỹ rồi.

Đảng « Hắc-dương » dõm ngó cả những việc làm của chánh-phủ, nếu có chỗ nào sai sót thì ra tay sửa sang trừng trị ngay. Việc ám sát trước nhứt của Đầu-sơn Mãn ở đời vua Minh-trị là giết chết hoàng-tử Okubo và sau 11 năm lại liệng bom hạ sát Ngoại-tướng Okuma.

Mục-dịch hai cuộc ám-sát này chỉ là ái-quốc mà ra.

Không biết có phải do cách « khuyến can » hung dữ đó hay là do sự xui khiến của lịch-sử, nước Nhựt lúc ấy mạnh bạo bước vào con đường của Đầu-sơn Mãn vạch sẵn.

Thế rồi năm 1894, Nhựt-bồn bắt đầu tấn công Trung-quốc.

Sau 5 năm, quân đội Nhựt hiệp với quân đội 7 nước Âu Mỹ, đánh tan đám giặc Nghĩa-hòa-đoàn — tức là Quyền - phỉ — ở Tàu và giải vây cho xóm Sứ-quán tại Bắc-kinh.

Cách 4 năm sau, Nhựt-bồn khai chiến với Nga, một địch-quốc đế-quốc hùng - cường, mà Nhựt đại thắng Nga, từ ấy vọt lên ngang hàng các cường-quốc Âu Mỹ.

Trong trận Nhựt Nga đại-chiến,

Đầu-sơn-Mãn và nhiều đảng - viên thủ - hạ đã ra tay làm nhiều việc trinh-thám phi-thường. Nào là do thám binh-tình bên giặc để báo tin cho bộ Tham - mưu; nào là phái người trá hình sang tới trận địa Nga để vẽ địa-dò, xem tình thế.

Cổ vì công cộc tuyên truyền cổ-vô đánh Nga, cho nên hồi 1901, Đầu-sơn-Mãn tổ chức ra « Hắc-long-xã » có thế-lực hoạt - động lớn lao và vang lừng oai danh khắp cả thiên-hạ từ lúc ấy đến giờ. Người Âu-Mỹ từng viết nhiều sách nói về những thủ-đoạn xuất quỷ nhập thần của « Hắc-long-xã ».

MẤY chục năm nay, Đầu-sơn Mãn làm việc âm - mưu do-thám đặc-lực nhứt, là sai cất bọn gián-diệp đi rải rác khắp cả đại-lục châu Á mình mông, cốt dụ dỗ thâu phục đám dân đạo Hồi để họ ủng-hộ nước Nhựt.

ĐẦU-SƠN-MẢN ĐANG DIỄN-THUYẾT

Bây giờ nếu ai vớ được những giấy tờ bí-mật của Đầu - sơn, thử mở ra coi, nhứt định là sẽ phát-hiện nhiều vụ do-thám ghê gớm có quan-hệ về cuộc Hoa Nhựt chiến tranh hiện thời. Nội mấy tỉnh Ninh-hạ, Thanh-hải, Cam-túc, Tân-cương của Tàu có thiếu gì thủ-hạ của Đầu-sơn khôn khéo hoạt động ở giữa đám dân Hồi. Một phần Hồi-tộc đã quy phụ Nhựt - bồn rồi, chính là nhờ công lao của Đầu-sơn vậy.

Ngay ở miền Hoa-bắc, đảng viên Hắc-long cũng trà trộn khắp nơi và có liên lạc khắng khít với những tướng-lãnh cao cấp của Nhựt. Người ta có thể nghĩ Quân-bộ Nhựt ở Tàu không hành-dộng một việc nào, không tấn công một trận nào mà chẳng có công - phu gián-diệp của đảng Hắc-long dính vào.

Song, việc đáng quan tâm chú ý hơn hết cho Đầu-sơn Mãn và bộ-hạ bí-mật của ông ta bây giờ, không phải ở Trung-quốc, mà chính ở Nga-Sô.

Đảng Hắc-long và các viên đại-tướng Nhựt trong quân-đội Quan-dòng đều thiết tha tin chắc và nhìn nhận rằng Nhựt Nga thế nào cũng phải có một trận đại-chiến thứ hai nữa, Nhựt-bồn tất phải chiến thắng Nga-Sô để chiếm lấy những kho tàng thiên nhiên ở đất Si-bê-ri (ta quen gọi Tây-bá-lợi-á), và có chiếm

lấy Si-bê-ri được, Nhựt mới dễ dàng bảo-hộ những quyền lợi địa-vị mình ở Mãn-châu và Trung-quốc.

Vì đó mà lâu nay Đầu-sơn Mãn ra sức lợi dụng bọn Bạch-Nga để dùng họ làm một phân-tử đặc-lực trong cuộc Nhựt Nga đại chiến nay mai. Lại sai khiến thủ-hạ len lỏi ở các tỉnh ven biên của Nga, nhứt là ở Hải-sâm-uy để dò la từ chút cử-dộng. Tuy quân-sự mật-thám Nga tài tình đáo để, nhưng không sao dò biết ai là đảng-viên Hắc-long mà trừ khử hết được.

Hiện nay Đầu-sơn Mãn đề tâm đến cả nội - chánh nước Nhựt. Ông ta biết rằng Nhựt-bồn ra tay xâm lược Trung - hoa và khêu-khích liệt-cường, tự-nhiên tiền-đồ nước Nhựt có nhiều vấn-đề khó khăn, cần phải tìm cách giải-quyết. Nếu muốn kế - tiếp tăng cao oai quyền và địa-vị Nhựt-bồn ở trong thế-giới, tất phải lo sửa sang thay đổi về các mặt - chánh-trị, kinh-tế, xã-hội, văn-hóa mới được.

Bởi vậy Đầu-sơn đang dốc lòng lo toan về những việc trọng yếu này.

Tiếng dân kêu

THƠ KHÔNG NIÊM KINH DẰNG QUAN THỐNG-ĐỐC QUAN CHỦ-TỈNH TÂN-AN VÀ QUAN BIỆN-LÝ TÒA AN MỸ-THO

BỒN-báo tiếp được bức thơ không niêm sau dây cây dăng. Sau khi dò hỏi và biết rõ rằng những vụ khiêu - nại này đã có đưa tới quan trên rồi, nên chúng tôi vui lòng đăng lên, chủ ý vừa là thể theo sự cầu xin của một số bạn đọc, vừa là ước mong quan trên sớm cho điều-tra hư thiệt cho được minh bạch.

Luôn dịp xin nói rõ rằng chúng tôi chỉ đứng trung lập, không theo bên nào cả. Việc dân cáo làng tổng thuở nay thường có hoài. sự thiệt hư chơn giả đều chờ kết quả cuộc điều-tra của nhà chức-trách, Vụ này cũng thế.

Sau cuộc điều-tra của nhà chức trách, nếu rõ ra làng tổng bị cáo oan thì bọn báo cũng sẵn lòng tuyên-bổ minh oan dùm họ. Trái lại, nếu những việc dân cáo họ ở đây là việc có thiệt, thì chúng tôi cũng buộc lòng phải chỉ - trích họ hẳn hoi. Mỗi việc gì, chúng tôi cũng giữ thái-độ chánh-trực vô tư luôn luôn.

LỜI TÒA SOẠN

KÍNH BÀM CHƯ-VỊ THƯỢNG-QUAN

Chúng tôi ký tên dưới đây xin lĩnh cho cộc điều-tra được mau

băm các ngài rõ :

Trước đây, chúng tôi có vào đơn

nơi quan chủ-tỉnh kiện ông Ng-

văn-Thảo xã - trưởng làng Vĩnh-

thành (Tân-an) 9 khoản gian lận

tiền thuế vụ của làng và của dân.

Việc ấy phú cho quan chủ-quận

Mộc-Hóa điều-tra thì kết quả đều

y như lời cáo của chúng tôi, không

sai một mảy. Chúng tôi rất rớt

ao chư vị thượng-quan phân xử

vụ ấy dùm cho chúng tôi nhờ.

Và nơi đây chúng tôi tìm được

nhiều cái biên lai tạm và rằng của

của xã Thảo làm mà sai với trong

giáp lai rảo. Vì dụ : trong biên lai

năm đồng thì trong giáp lai biên

hai đồng, hoặc trong biên lai biên

đồng thuế thân cho tên Ất mà

trong giáp lai lại biên đồng thuế

tiền cho tên Giáp.

Đại khái như vậy, nên chúng tôi

mạnh dạn vào lá đơn thứ nhì

chữ, nghe nói mới lo học chữ quốc

thừa nơi quan Biện-lý tòa Mỹ-tho

để ngài mở cuộc điều tra. Những

biên lai của chúng tôi bắt được

thì đều có chụp hình nạp theo lá

đơn. Chúng tôi rất mong mỗi nơi

lòng đại độ công bình của các

quan lớn hành chánh tra xét cho

ra ngay gian đề trừ mối hại cho

nhơn dân trong hương lý.

Nếu chúng tôi có cáo gian cho

một vị hương chức dưng dăng thì

chúng tôi cam chịu tội.

Chúng tôi mà nhờ nhà báo dăng

việc này là cố ý làm cho chư

vi thượng quan để ý đến một việc

đại hại cho dân chúng tôi mà ra quan.

Rượu đại-bổ Thanh-Yên

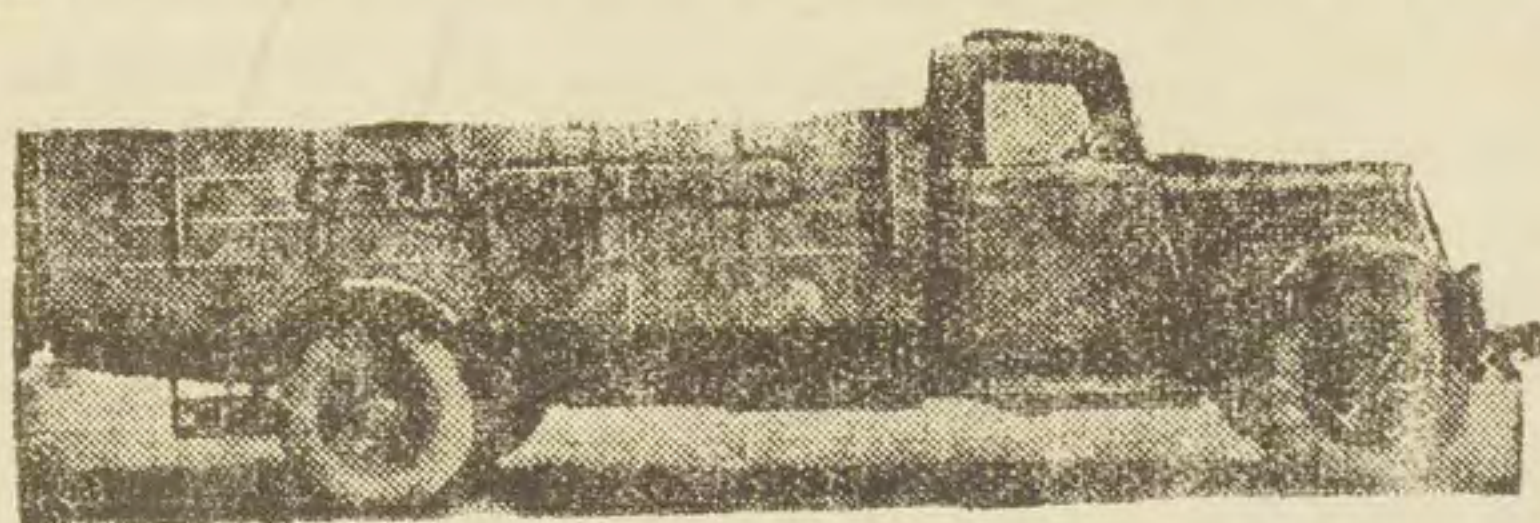
J. MARIANI

Rượu khải vị ngon nhứt, chuyên trị nhưc
mỏi, tê bại, đau lưng, mệt nhọc, tỷ vị yếu,
mất ngủ, mất máu v.v... và dùng trong
ba ngày Tết rất thích hợp. Muốn mua hỏi tại

M. J. Mariani

22, Testard - Saigon

Téléphone: 21.639

TRAN LAM HOC-MON

TELEPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

Giảm bớt cho nông-gia, diều-chú...
Lục-súc hồi-sanh-hoàn số 13
 khi phải mắc bệnh trước khi chưa bệnh, sẽ khỏi ngay trong khi
 mắc bệnh. Đã cứu cấp vô số trâu, bò heo, ngựa. Đã được nhiều
 thợ chứng nhận khen lao. Quả quyết như vậy !!!
 Chuyên-môn bảo chế thuốc trừ tuyệt nọc bệnh Phong-tinh đã
 nổi danh là VUA THUỐC LẬU.

Đình-Thành-Song
112 rue d'Espagne - Saigon

Chi-cuộc tại Nam-vang Trương-lương-Báo dít Xiêu-Báo 47 Okhoun Phompenh,
 Kim-Seag 120 Armand Rousseau, Myho : Nam-Cường-thư-xã, Tanas : Ng-hu
 Du, Beatre : maison Tân-Thanh, Caicon : Nguyễn-vân-Bá, Trarinh : Liên-Hiệp et
 Tê-tinh-Trương, Chohach : Nguyễn-vân-Bá, Vinhlong : Nguyễn-thành-Liên, Canho :
 Bazar Tân-Vân, Tê-tinh : Phan-tân-Triệu, Sacrang : Nguyễn-vân-Chi đit Trán, Caké :
 Bazar Tân-Vân, Bê-tinh : Phan-tân-Trương, Lép và : Tân-kim-Tuý
 Maison Binh đia (Hôax), Thát và : Trương-Trương, Lép và : Tân-kim-Tuý
 Mécay : maison Minh-Thảo, Gecong : Huỳnh-vân-Mân, Chaudoc : Thanh-Huê,
 Phantiet : Lê-nam-Hưng, Binh-dinh : Văn Luân (Dap-đa), Qui-nhon : Tu Hoàn,
 Gò boi, (hải-thương), Huế : Nguyễn-hữu-Song (Hiên sĩ gère).

P.S. - Cần dùng đại-lý khắp Nam, Trung, Bắc. Xin viết thư
 về thương lượng gấp.

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BÒ

Bệnh mới dờ, xanh xao,
 yếu đuối, ban rét, yếu phổi,
 kinh nguyệt không đều, đang
 kỳ thai nghén, và sau khi
 sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu hổ huyết, thơm
 khai vị, tiêu thực, được
 nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2 \$ 00

DỰ TRƯỞNG TẠI :

Pharmacie Vương-hữu-Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)
 ở xa gửi theo cách lãnh hóa giá ngân

Quý ngài muốn mua đàn
GUITHARE và MAN-
DOLINE thiết kế tốt và
 đẹp, xin mời lại tiệm :

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Giá thiết rẻ, bán chiếu hàng

Đã được các thầy đàn đều công
 nhận, là tuyệt hảo do những
 tay lành nghề, đã lâu năm
 nghiên cứu để chế tạo ra.

Có cả đàn dạy lại tiệm -

◆ PHU-LƯU ◆

PHẠM-VAN-VIÊN (Propriétaire)
 Hàng chế tạo quốc k đầu hiệu Phu-Lưu; đại-lý giày tân thời
 Hanoi và bốp dâm của các vị hoa-khôi - Bán đủ các thứ
 hàng tạp hóa - Bắc-ký - Valises - Cartables - Thuốc Lào
 Có xe hơi nhà văn tại hàng-lúa đi khắp Lục-tinh
 BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,

Vi lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bôn tiệm
 đứng vững trên đường thương mại trong bấy nhiêu lâu, bôn
 tiệm rất cảm ơn, nay bôn tiệm xin ba cáo để quý thân chủ
 đang rõ là bôn tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở
 tại Cần-thơ. Vay quý ngài ở biệt bản giang muốn mua chi
 xin thương lượng với người quản-lý của bôn tiệm ở tại
 Cần-thơ hay là viết thư bằng cho bang chánh, chúng tôi ở
 Saigon cũng vậy. *
 Nay kính cáo. *

26, rue Marche - CANTHO - 106-111, rue Lagrandiere - SAIGON

MỘT CHUYỆN CHƯA NGHE AI NÓI BAO GIỜ!

NHIỀU bà con ta chỉ theo hân
 mà cho Ông-tinh Vệ là
 hên nhất đi trốn, là phân-quốc, là
 hên gian, chứ không chịu xét thử
 trong trường hợp nào họ Ông đã
 chủ trương hòa-bình và bỏ Trưng
 khánh đi có phải là hên nhất đi
 trốn hay không?

Thưa dịp mấy ngày nghỉ lễ
 chúng tôi đã xem nhiều báo tây
 tàu nói về việc Ông-tinh Vệ chủ
 hòa, nhất là những báo Anh Pháp
 và Mỹ vẫn có cảm tình với Tàu hơn
 là với Nhật. Cứ theo thứ tự công
 việc và ngày giờ trước sau mà suy
 đoán, lẽ ra câu chuyện Ông-tinh
 Vệ có những sự thật thì khác hẳn
 tin tức mà Trung-uông-xã và các
 báo Tàu đã cho chúng ta biết từ
 hôm đó tới giờ.

Sự thật chỉ vì Ông-tinh Vệ nghĩ
 thấy Công-sân-dăng càng ngày càng
 quyền và muốn thừa dịp này xích
 hòa nước Tàu, cho nên Ông bắt
 đồng ý kiến với Tướng mà phải
 bỏ chức ra đi.

Ông đi một cách công nhiên
 chứ không phải đi trốn.

Một chủ-trương hòa-bình với
 Nhật một cách bình đẳng và vô
 hại cho chủ quyền quốc-thô Tàu,
 chứ không phải muốn theo Nhật
 để cầu công danh phú quý gì.

Hiện thời Ông vẫn ở Hanoi chứ
 không phải trốn tránh đâu hết.
 Chúng tôi có thể tóm tắt nguyên
 do và trường-hợp Ông bỏ Trưng-
 khánh đi như sau đây.

Hôm 9 Décembre, trước mặt
 Tướng-giới-Thạch cũng
 ban trung-uông chấp - giam của
 Quốc-dân-dăng và ủy-ban Quốc-
 phông, Ông-tinh-Vệ công nhiên
 bày tỏ ý kiến hòa hòa với Nhật,
 theo mấy cái nguyên tắc do chủ-
 trương Nhật lúc đó là Cận-vệ đã
 tuyên-bố (Nhật trả đất lại cho
 Tàu; hai nước hiệp tác về kinh-
 tế; Tàu cũng dự về Liên-minh bài
 Cộng v. v...)

« Sự rất khó khăn hiện tại của
 « Trung-quốc là không biết làm
 « thế nào cho được kế-tiếp kháng-
 « chiến, còn Nhật-bôn thì không
 « biết làm thế nào cho được kết-
 « thúc chiến-sự mau rồi. Cả hai
 « nước cùng gặp nhiều nỗi gian
 « nan quan-hệ; bây giờ cả hai đều
 « thấy chỗ khó ấy và hiểu biết lẫn
 « nhau. Vì lẽ đó mà tôi có thể nói
 « rằng hòa-bình chẳng phải là một
 « việc không thể nào thực-hiện
 « được. Chẳng hẳn Nhật-bôn đã tính
 « ngó, vậy thì hai nước có thể điều
 « đình giảng hòa với nhau được. »
 Đó là mấy lời mạnh bạo của họ
 Ông tuyên-bố trước khi họ bỏ
 những lẽ Hòa-Nhật cần nên bài
 bình giảng hòa.

Hôm ấy không biết thăm tâm
 họ Tướng suy nghĩ ra sao, chỉ biết
 là phe đảng của Tướng, nhất là phe
 đảng Cộng-sân thì không chịu tán
 thành hòa nghị của Ông.

Người ta xét ra Cộng-sân-dăng
 Tàu vẫn vàng theo mạng linh bôn
 Nga được phải kế tiếp kháng
 chiến. Vì Nga muốn cầm giữ Nhật
 mãi việc ở Trung-quốc đây đưa
 ngày nào thì ngày ấy Nga còn

SỰ THẬT UÔNG-TINH VÊ BỎ TRƯNG-KHÁNH, LÀ VÌ...

Ông đi công-nhiên chứ không phải
 trốn tránh gì cả. Hiện giờ vẫn ở Hanoi

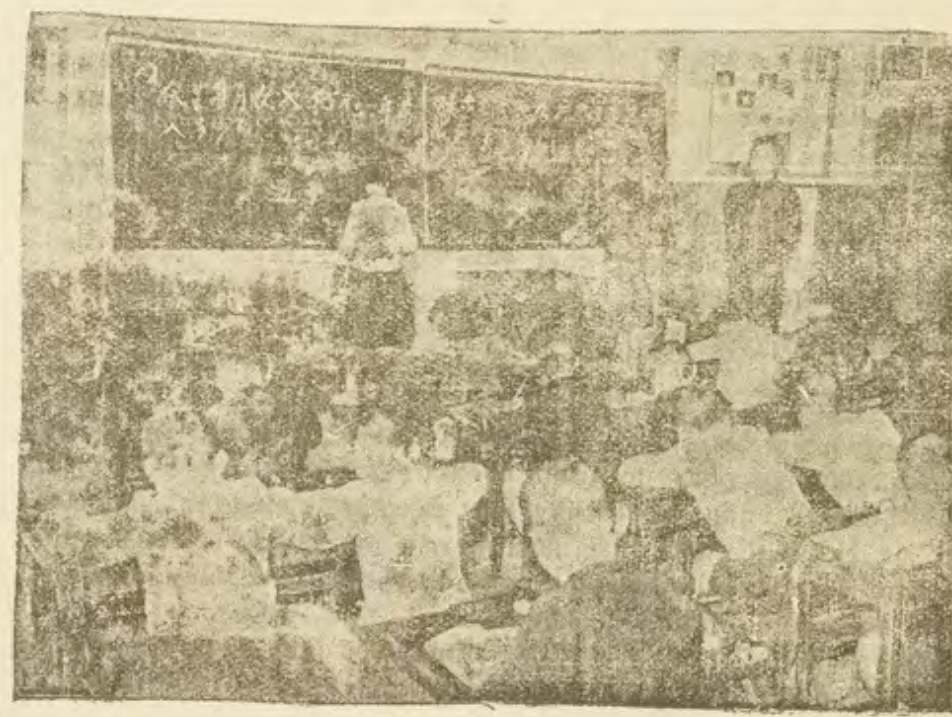

LONG VÂN

Chủ-tịch tỉnh Vân - nam, tuy
 là tiếp đện Trưng-khánh bảo
 giữ Ông - tinh Vệ lại nhưng
 lại tiếp rước Ông từ tế và cử
 để cho Ông bay qua Hanoi
 thông thả.

Không phải lên lúc trốn tránh
 gì như tin các báo Tàu đã đăng,
 Ông từ gia Trưng-khánh một cách
 công nhiên và bình bạch. Sáng
 hôm ấy, Ông cùng viên li thơ
 Tạng Trọng Minh lên máy bay của
 hãng Eurasia bay đi Vân-nam rồi
 sang Hanoi, thông thả tự do như
 một người khách du-lịch vậy.
 Sự đi của Ông minh bạch đến
 thế.

Anh hùng phục-quốc mai sau

S AU những con binh-hòa điều-tàn, các danh-dò đại-trần của
 Tàu thuộc về tay Nhật chiếm-lãnh, đã lần lần khôi phục
 nguyên-trạng. Nhơn-dân lục tục trở về. Thương-gia mở cửa
 buôn bán. Các trường lớn nhỏ đã bắt đầu khai giảng.
 Con trẻ Tàu ở những miền này, ngoài ra thứ chữ bôn-quốc, giờ
 phải học thêm chữ Nhật nữa.
 Dầu sao, con trẻ cũng phải lo sự học. Mấy trò nhỏ, ta thấy ngời
 ở bản này, mai sau chính là những anh hùng khôi-phục Trung-quốc
 đó. Văn-tự của kẻ chinh-phục mình cũng tức là mồi khỉ-giỏi cho
 mình tự cường và phục quốc sau này.

Hoa-Nhưt chiến tranh

5.000 thùng tro xương

VỀ NƯỚC

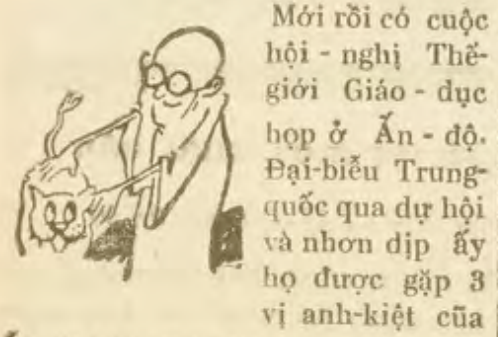
Từ hôm 1er Janvier tới ngày
 15 Février, ở bến tàu Ngô-
 tàng, cách ít ngày có 1 chuyến tàu
 Nhựt, người ta lại thấy chở xuống
 mấy trăm cái hòm nhỏ nhỏ; tính
 ra 45 ngày, số hòm ấy tới 5000.

Ấy là những hòm nhỏ đựng tro
 xương của các tướng-sĩ Nhựt đã
 tử trận bên Tàu trong khoảng hai
 tháng cuối năm 1938.

Người ta chỉ coi là có tục đốt
 cháy thi-thi của các tướng-sĩ tử-
 trận lấy tro xương ấy, đựng riêng
 mỗi người một cái hòm nhỏ,
 ngoài có đề tên, đem về bôn-quốc
 an-tang và đặt bài vị thờ trong
 miếu anh-hùng nghĩa-sĩ; cả nước
 hương hỏa sùng bái lắm.

An-dộ tam-kiệt

ĐỀU KHEN TƯỚNG-
 GIỚI-THẠCH KHẮNG
 NHỰT LÀ PHẢI

Mới rồi có cuộc
 hội - nghị Thế-
 giới Giáo - dục
 họp ở An - độ.
 Đại-biêu Trung-
 quốc qua dự hội
 và nhơn dịp ấy
 họ được gặp 3
 vị anh-kiệt của

An-dộ hiện thời là :
 1' - Thánh Gandhi,
 2' - Thi-hào Tagore
 3' - Lãnh tụ cách mạng Nehru.
 Trong lời nói chuyện, cụ Tagore
 nhìn nhận Trung - quốc là một
 nước không ai chinh-phục được.
 Chứng cứ là giữa lúc quốc-nghai
 năm nay, nhơn dân cùng kháng
 khải đoàn kết với nhau và một lòng
 ấng hô chánh-phủ kháng chiến,
 không hề nao núng gì cả. Cứ xem
 bấy nhiêu đó đủ rõ Trung-quốc
 không thể nào bị suy vong được.
 Trái lại, Trung-quốc nhơn dịp này
 mà hưng phục nữa là khác.

Ông Nehru thì thăm trách Nhựt
 bôn xâm lược Trung-hoa và cho
 sự Trung-hoa kháng chiến đão dễ
 tức là treo gương tự-cường cho
 các dân tộc đang bị sức mạnh áp
 bức.

Lúc đại biểu Tàu trở về, thánh
 Gandhi và nhà lãnh tụ cách-mạng
 Nehru có gửi hai bức thư công
 khai cho học sanh và dân chúng
 Tàu, lời lẽ rất là thông thiết.
 « Thổ từ hổ li » là lẽ tự nhiên.

TƯỚNG-G THẠCH LẠI CHỆT HỰ!

CÓ mấy tờ báo ở Thượng - hải
 mới qua, nói rằng hồi
 tháng chạp rồi, sau khi Ông - tinh
 Vệ đi mấy ngày, có một cuộc ăn-
 mưu của một bộ phận tướng - sĩ
 Bát-lô-quân toan giết Tướng-giới-
 Thạch để đoạt trọn binh quyền cho
 Châu - Đức. Nhưng Tướng hay
 trước, thăng tay trừ diệt nghị-
 đảng mấy trăm người một lúc. Nhà
 đương cuộc Trưng-khánh giầu kỹ
 việc này, vì nó là đầu tổ ra hai phe
 Quốc-Cộng tới lúc phân chia lục
 bặc nhau lắm rồi.

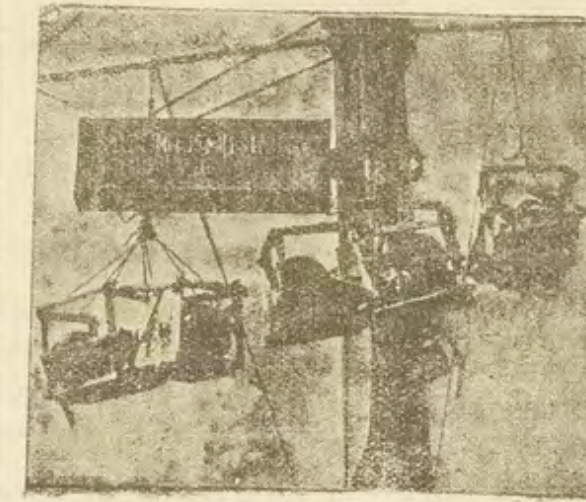
VÌ NHỮNG VÙNG MÁU HỒM TẾT

CÁC NƯỚC PHẢI TRẢ LẠI THƯƠNG-HẠI CHO TÀU CHĂNG ?

CHIỀU hôm 30 tết, Trần - Lục
 ngoại-giao bộ-trưởng của thành-phố người Nhựt lên;
 chánh-phủ Nam-kinh thần Nhựt, bị
 7 người bắn chết ở cạnh tô - giới
 Công-cộng tại Thượng-hải.

Tối chiều mừng 3 tết, Lý-quốc-
 Cao là chủ nội của Lý - hồng-
 Chương một chánh-trị vi - nhơn ở
 cuối đời Thanh, cũng bị thần Nhựt
 bắn chết ở Công-cộng tô - giới

Nếu tô - giới không làm được
 như ý, thì Nhựt sẽ có quyền tự-do
 hành-dộng để giữ trật-tự tại-an.
 Nghĩa là Nhựt lấy vô - lực vào
 cần tô - giới để truy tầm trước nã
 những phần tử thần Nhựt.

Đoàn « Thanh-niên thiết
 huyết trừ gian » của Tàu
 núp lên trong tô - giới
 Thượng-hải giết chết những
 người thần Nhựt rồi cắt
 đầu bỏ vô trong giỏ, treo
 lên cột đèn.

Người ta có thể nghĩ rằng
 chính người Nhựt làm ra
 như vậy để có cơ làm khó
 dễ với tô-giới đó mà.

Người ta lo rằng Nhựt sẽ thừa
 cơ-hội này, vịn lấy những vụ ám
 sát này mà đòi lại tô-giới Thượng-
 Hải. Nhưng đây là chuyện của
 quốc-quốc của Tàu có ra tay bắn họ.

hi hôm rồi ở giữa Chúng-nghị-
 viện, trả lời chất vấn của một ông
 nghị-viên về đảng Chánh-hữu, thủ
 tướng Bình-châu đã tuyên-bố rằng
 việc tuần phòng nghiêm nhặt lắm.
 việc đòi lại tô-giới Pháp và tô-giới
 Bối vậy, Nhựt-bôn lấy cơ ấy để
 Công-cộng ở Thượng-hải cho Tàu
 yêu cầu nhà đương cuộc tô-giới : là một việc chánh-phủ Nhựt đang
 1' - Phải bắt thủ phạm cho mau; nghiên cứu.

HỘI QUỐC-LIÊN CHI GIÚP TÀU BẰNG NƯỚC MIẾNG

BÀ GIÀ ẤY VỚI AI CÙNG THẾ!

THEO điều-khoản 16 của tờ
 minh - ước (Pacte) hội
 Quốc-liên mà Tàu là một nước hội
 viên trọng yếu từ lúc sơ-khởi đến
 giờ, thì lúc nào một nước hội-viên
 bị xâm lấn, các nước hội-viên kia
 phải xúm nhau lại bình vực cứu
 giúp.

Bởi vậy hai năm nay, ngoài việc
 tự mình kháng - chiến đã đành,
 Trung-quốc có ý trông mong đến
 các hội Quốc-liên thì hẳn là không
 16 nghĩa là trông mong các nước
 đồng hội ra tay cứu viện mình.
 Những nhà ngoại-giao lão luyện
 như Cố-duy-Quân, Thi-triệu-Cơ, đã
 bao phen đứng trên diễn-dàn Ge-
 nève kêu gọi việc ấy mà không ai
 thua gì.

Nói cho đúng, thì hội Quốc-liên
 có giúp Tàu, nhưng chỉ là giúp
 bằng nước miếng, đúng như cái
 tên là Hội Nước miếng (Société
 des Salives) mà nhà danh-sĩ Léon
 Daudet đã đặt cho.

Thật vậy, suốt một năm ngoài,
 thời-cuộc Âu-châu giằng gò nhiều
 bề, hội Quốc-liên tự biết bản-thân
 không thể cứu giúp Trung-quốc
 về mặt vật chất gì được, cho nên
 trước sau toàn dùng nước miếng :

Từ tháng 2 đến tháng 5, hội có
 mấy lần gửi giấy cho các nước
 trong thế-giới, xin mỗi nước tùy
 sức mình mà giúp đỡ Trung-quốc.
 1' - Hội tháng 9, hội đem khoản 16
 ra truyền cho các nước hội-viên
 rằng chữ-tài Nhựt-bôn, nhưng nào
 có ai nghe lời? Anh văn cho Nhựt
 vay tiền, Pháp vẫn bán sắt vụn và
 nhiều thứ nguyên - liệu cần dùng
 cho Nhựt như thường.

Đến tháng giêng năm 1939 này,
 Trung-quốc đeo theo nài nỉ gắt-làm
 cho hội Quốc - liên trên thùng
 16 nghĩa là trông mong các nước
 miếng xin các hội-viên-quốc giúp
 đỡ kinh - tế cho Tàu và đứng ban
 khi-giới cho Nhựt nữa. Hội chỉ làm
 cho tức-trách vậy thôi, chứ không
 kể chi có thực sự.

Ngoài ra, người ta thấy có những
 cơ-quan tổ-chức sau đây đã tỏ cảm
 tình với Tàu :
 1' - The American Fédération
 of Labour (Tông - công hội nước
 Mỹ)
 2' - The Committee of Indus-
 trial Organization (Ủy - ban của
 đoàn-thể công-nghệ Mỹ).
 3' - The American Student
 Union (Mỹ quốc học-sanh hội).
 4' - American Negro Congress
 (Hội liên - hiệp người da đen ở
 nước Mỹ).

Thảo tìm lại những ngày trẻ trung hãy trị ngay bệnh DI-TINH

Thường nói rằng bệnh phong-tinh tàn phá rất ghê gớm,
 bạn có ngờ đâu bệnh Di-tinh tàn phá nào lại kém gì.

Mới có bệnh, đêm nằm ngủ mơ màng thấy giao-hợp với
 đàn bà, tỉnh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là
 Mộng-tinh. Trường hợp này không lấy gì làm nặng, đau
 lưng một ít thôi. Các khớp xương hơi rêm rớm, nhất là
 xương sống và hai chân vai. Bạn có là thường và chưa chịu
 uống thuốc.

Một tháng qua, Bạn không còn thấy giao hợp nữa, mà
 sáng dậy tỉnh ra lúc nào không hay. Người bạn học nước
 hơn lên, mắt máu. Hai mắt có quần đen. Đau lưng nhức
 mỏi. Đêm không ngủ được, thao thức trắng trọc suốt canh.
 Vừa chớp mắt là giật mình thức giấc. Ăn uống rất thất
 thường, trong bụng đầy hơi, lâu tiêu, người bôn uất.

Làm việc rất uể oải chán chường. Không còn thấy lòng hăng
 hái và chỉ phần dẫu của tuổi trẻ tiêu tan. Ấy là bệnh mới ở
 thời kỳ Di-tinh.

Bệnh càng ngày càng thêm đến Huệ-tinh. Tỉnh ra lúc
 nào cũng được. Thường ra sau khi tiểu tiện. Tỉnh loảng gần
 như nước tiểu. Người bệnh Huệ-tinh tuyệt-tự, rất giảm thọ
 và không khéo trị có thể đi lần đến bệnh lao.

Những người có bệnh Mộng-tinh, Di-tinh, Huệ-tinh theo 3
 thời-kỳ trên đây hãy trị ngay bằng thuốc Cổ-Tinh Ich-tho-hoàn
 của hiệu PHỤC-HƯNG Y-QUAN Cholon bảo chế thì chắc chắn
 sẽ khỏi ngay.

Bệnh nhẹ 1, 2 năm, uống 2 hộp là thật mạnh. Nặng hơn đến 5,
 7 năm uống nhiều lắm 5 hộp thì không còn bao giờ tái trở lại.
 Bạn sẽ thấy trong người dễ chịu, thơ thới hơn lên, ngày 1 giờ
 sau khi dùng hoàn Cổ-Tinh Ich-tho-hoàn. Trong 2 ngày sau là
 thấy bớt đau lưng. Các khớp xương bớt mỏi, ngủ yên, không
 còn giật mình thức giấc nữa. Tim đã bớt hồi hộp. Uống trong 1
 hộp thì người thấy khỏe nhiều rồi, làm việc hăng hái trở lại. Ăn
 uống ngon, lần lần sức lực phục hồi. Một hộp 6 hoàn giá 1p.00.

Nên để ý. - Có nhiều thứ thuốc cũng trị bệnh Di-tinh, nhưng
 chỉ trị đỡ tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Cái đặc-biệt
 của thuốc Cổ-Tinh Ich-tho-hoàn PHỤC-HƯNG là ở chỗ bệnh
 không bao giờ tái trở lại.

TRƯỞNG BÀN TẠI

Nhà thuốc VÓ-DÌNH-DÂN

323, rue des Marins CHOLON - 118, rue d'Espagne SAIGON
 4, rue Ohier PHNOMPENH - 8, rue des Cantonais HANOI

(Gửi contre remboursement khỏi cước phí từ 2 hộp).

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong-tinh
 chỉ có nhà thuốc chuyên-môn LẬU-giang :

Phong tình được cực

n' 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dekao
 và n' 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lạ mới mắc, đau tức, ra máu xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 vé thuốc sẽ
 40 giá' mỗi vé 0p.60 là hết tuyệt nọc.
 Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bôn rữa máu mà chẳng
 dậy vãn của tử mà thì dùng thuốc số 42 giá' mỗi vé 0p.60, chỉ 5 vé cam đoan
 tuyệt nọc. Bệnh phong-tinh trị chưa thấy căn trong máu của đực (toxine) cho nên
 sanh ra : nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mắt gần cổ v.v. chỉ
 uống 2 hộp TÂY HUYẾT TUYỆT TRÙNG (Toai depuratif) giá' mỗi hộp 1p.50
 thì máu sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều tiêu hết.
 Nhựa chữa bảo kiết có gậy giao kèo các thứ bệnh phong-tinh đều nặng và lâu đến
 mấy chục năm hết tuyệt nọc.

Ở xa liền thư kể bệnh sẽ gửi thuốc lành hóa giao ngân, rút tiền đã d'.

Đại-lý : Bazar Vạn-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trăn-nguyên
 Cát, 81 đường Charner (Saigon), Bêch-Lan, 300 rue des Marins (Cholon), Bazar
 Vũ-Lai (ngang chợ Tân-dinh).

Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư (kèm có trả lời) về
 thương lượng mới :

Tổng đại-lý : **Dépôt KIM TIẾN**
 n' 191 rue Frères Louis. - SAIGON

5- Canadian Federation of Labour (tổng-công-hội xứ Canada).

6- Chain Store (hội liên hiệp của 6 hiệu buôn lớn ở Mỹ).

7- The Indian National Congress (Ấn-độ Quốc-dân hội-nghị, tức là đảng của thánh Gandhi).

8- The Friends of China Association in America, Canada, Great Britain and the Philippine islands (hội liên hiệp những người nước Mỹ, Anh, Canada, Phi-lật-tân, bạn với Trung-quốc).

9- International Peace Congress (hội-nghị Quốc-tế Hòa-bình, gồm có 800 người đại-biểu của 14 nước, trong số đó có những danh-nhơn châu Âu như Lord Cecil, Léon Jouhaux v. v...)

Cũng y như Quốc-liên, các cơ-quan quốc-tế trên đây tuy có danh-vọng và lực-lượng thật, nhưng họ

cũng chỉ cứu giúp nước Tàu bằng mấy bài diễn-văn hùng hồn, mấy cuộc biểu-tình huyền ảo giấy lát rồi thôi. Nghĩa là cũng giúp rỗng nước miếng.

Song, hội Quốc-liên của các nước thế-giới cũng như hội Ai-hữu của tư-nhơn chúng ta, hề ai không đóng tiền hội cho sòng phẳng hẳn hoi thì khi hữu sự không được hưởng quyền lợi trợ cấp gì ráo.

Hội Quốc-liên có thể chữa thẹn cho mình với cái điều-lệ ấy mà lắt đầu với Trung-quốc:

— Chú mi không đóng tiền hội mà đòi hưởng quyền lợi cứu trợ nời gì?

Bởi sự thiệt Trung-quốc đã mắc nợ tiền đóng góp hội Quốc-liên sáu bảy năm luôn, đến bốn năm triệu đồng mà hội viết thư đòi hoài, chánh-phủ Tàu vẫn còn hẹn hoài, chưa có tiền trả.

Coi tiếp ở đây

Uông - tinh - Vê

Bây giờ Uông ở đâu? Người ta bày đặt ra nhiều chuyện đề-mạt-sát Uông, nào là hảo Uông sắp về Nam-kinh hiệp tác với Nhứt, nào là đồn Uông sửa soạn đi Âu-châu; lại có những tờ báo Tàu đã nổi lòng hình-dung họ Uông như con thú vật dơ dáy, trốn tránh ở dưới hang sâu bụi rậm, không dám thò mặt ra. Kỳ thật, Uông vẫn ở Hanoi từ hôm 19 Décembre tới giờ, chớ không phải lần lút trốn tránh cho đến đôi giã dạng ăn mày, như lời người ta thêu dệt.

Cả thế-giới đều quan tâm chú ý và bình phẩm sự hành động của họ Uông.

Theo nhiều nguồn tin tức của Âu-Mỹ, thì sở dĩ Uông bỏ Trung-khánh có nhiều nguyên-do nhiều-khê rắc rối lắm. Nhưng có một nguyên do quan-hệ nhứt, là Uông ngó thấy thế lực Cộng-sản-dăng càng ngày càng nguy hiểm cho Tàu và muốn lần lượt tiêu diệt cả Quốc-dân-dăng mà Uông liệu bề không thể hiệp-tác với họ được nữa, thả bỏ đi còn hơn.

Chứng cứ là một đảng-viên Quốc-dân đã bắt được tờ quyết nghị bí-mật của Cộng-sản hôm 5 Décembre 1938 có mấy khoản ghé gớm như sau này:

1- Đảng Cộng-sản xét ra đảng Quốc-dân không thể cầm đầu công cuộc kháng Nhứt được nữa, vậy giờ C. S. Đ. phải thừa cơ đã đảo Q. D. Đ. và mở rộng phạm vi thế-lực của mình đã có ở tỉnh Thiểm-tây;

2- C. S. Đ. lập tức tổ-chức ra ba đoàn cảnh sát đặc biệt để trừ diệt những đảng-viên bài cộng ở trong Q. D. Đ.

3- C. S. Đ. coi những đảng-viên Q. D. Đ. ấy là bọn phản-quốc.

Không những thế mà thôi, C. S. Đ. còn muốn thừa dịp Tưởng-giới-Thạch thua mãi để đánh đổ chánh phủ Trung-ương mà dựng lên chánh-phủ Sở-viết ở Trung-khánh.

Hơn nữa, C. S. Đ. lại chủ trương bỏ phút Trung-khánh mà dời các cơ-quan chánh-phủ tuốt vô Lan-châu cho được gần chỗ tiếp-tế của Nga. Có vậy thì Nga mới chịu cứu giúp Tàu một cách thiết thực hơn, không thì Nga chỉ bán khí-giới lấy tiền như các nước kia mà thôi.

Xưa kia, Tưởng-giới-Thạch trải 10 năm công phu tiêu Cộng mạc đầu, bây giờ vì cuộc kháng Nhứt mà Tưởng phải dung Cộng, hiệp tác với Cộng, ai nấy đều biết rằng viên tổng-tham-mur của thông-soái Blucher hiện thời ở Trung-khánh, đang làm quân-sự cố-vấn của họ Tưởng. Càng ngày họ Tưởng càng bị thế-lực của phe Cộng lấn lướt, đến đôi Quốc-dân-dăng có cái nguy xích-hóa.

Sau khi Uông-tinh Vê đi được ít ngày, ở Trung-khánh có vụ ám-mur của một bộ phận Cộng-sản-dăng Tàu muốn đánh đổ Tưởng-giới-Thạch (hình trên) dựng đem Châu-Đức lên cầm binh quyền kháng Nhứt.

Thấy sự tình và nguy-cơ như thế, Uông lấy làm đau lòng, mà sức mình không cản trở được, thả bỏ đi để chờ cơ-hội khác.

Dầu sao Uông cũng vẫn còn là một người ái-quốc thiết tha, muốn hòa với Nhứt là hòa một cách khôi phục được chủ quyền lãnh-thổ cho Trung-quốc, đề sửa sang lại quốc-gia sau những cơn binh đao thê-thảm và tránh cái vạ xích-hóa, chớ

◆ Bồn báo trân trọng kính-cáo chư-vị độc-giả ở các sở cao-su và toàn tỉnh Thủ-dầu-một được hay tin rằng: ngày 1er Mars bồn báo phái-viên M. Nguyễn-văn-Tiến đã ở Saigon khởi hành lên viếng thăm chư-vị để cổ-dộng và thâu tiền cho bồn báo. Xin chư-vị chiếu-cổ cho M. Tiến được kết quả mỹ-mãn, bồn báo đa-tạ.

Rồi khởi sự 12 Mars thì M. Tiến đi Gò-công.

◆ Chúng tôi tiếp được mandat 1p.80 số hiệu 025666 série 051 mua ở Xuân-lộc ngày 17 Février để trả tiền báo, nhưng dưới lại biên tên không rõ. Vậy xin vị nào có mandat này cho nhà báo biết tên rõ ràng để vô sổ và gửi báo.

◆ «TAO ĐÀN» tạp chí văn-học mỗi tháng hai kỳ, đã ra số 1 từ trong tết, mà đề ngày 1er Mars. Báo in rất đẹp, bài viết rất công-phu và tác-giả đều là những người có tiếng ở làng văn ta hiện thời. Mỗi tập bán 0p. 25. Báo-quán ở nhà Tân-dân số 93 rue du Coton. Hanoi.

◆ «CHUYỆN ĐỜI» đã ra tập mới, số 1 ngày 21 Février, do ông Nguyễn-v-Sư chủ trương. Báo-quán ở số 5 ruelle Quảng-lạc Haiphong.

◆ Ngày 3 Mars, hội chợ Trăng-bàng mở cửa. Có nhiều cuộc vui ai cũng nên đi coi.

◆ Chú trạm Cứng có trách nhiệm giao thơ phát báo ở đường Tân châu Tân-thành, có cái lệ đồn báo vô cả thùng để ở nhà coi cho đã đời rồi bỏ đi, không thêm đưa cho ai, nếu như không cậy được tên trạm khác đưa dùm cho. Hình như trạm Tân-quới cũng vậy. Hèn chi độc-giả không than phiền-chánh phủ báo-hộ tổ chức việc bưu-chánh ở hương thôn xứ này còn dơ tệ lắm.

◆ Theo lời kêu giúp của hội Việt-nam Ai-hữu ở Paris, hội S. A. M. I. P. I. C. đã bỏ thăm chuẩn y một số bạc 50p. để gửi qua giúp hội người đồng bào ta dọn nhà hội mới.

◆ Cùng ông Khánh-Son.---Hiện nay ông ở tại đâu? Ngày ông đến Soctrang hôm tháng Janvier 1939 ông có coi quê (chữ) cho tôi trông được 2 chuyện rất nhảm, tôi thăm khen ông, mà khi ông coi rồi ông hẹn trong 10 ngày sẽ gọi quí kỳ cho tôi, mà đến nay có hơn rồi mà không thấy.

NGUYỄN-HOÀI-TRANG
à la délégation de chef lieu

không phải Uông quên nước quên dân đến đôi muốn bỏ đỡ Nhứt-bồn để mưu lấy sự giàu sang tư-kỷ gì đâu.

Chưa chi người ta đã vội gia những tiếng hờn-gian phản-tặc cho Uông thật là quá đáng.

Chúng tôi dám tin chắc rằng thời-cuộc nước Tàu nay mai sẽ kêu gọi Uông ra chủ-trì cho coi.

Chính-Phủ Đông-Pháp

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG - PHÁP

KỶ THỨ NHỨT 1939

800.000 đồng bạc chia ra làm bốn bộ 200.000 vé, mỗi vé 1 p.

Bộ thứ nhứt	
Từ số 000.000	
đến 199.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hanoi ngày 4-2-39	
1 lot de	4.000 p.
8 lots de	1.000
16 lots de	500
80 lots de	100
200 lots de	50
400 lots de	25
4.000 lots de	10

Bộ thứ nhì	
Từ số 200.000	
đến 399.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hanoi ngày 4-3-39	
1 lot de	4.000
8 lots de	1.000
16 lots de	500
80 lots de	100
200 lots de	50
400 lots de	25
4.000 lots de	10

Bộ thứ ba	
Từ số 400.000	
đến 599.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hanoi ngày 1-4-39	
1 lot de	4.000 p.
8 lots de	1.000
16 lots de	500
80 lots de	100
200 lots de	50
400 lots de	25
4.000 lots de	10

Bộ thứ tư	
Từ số 600.000	
đến 799.999 có 4.705 số trúng	
Xổ tại Hanoi ngày 6-5-39	
1 lot de	4.000 p.
8 lots de	1.000
16 lots de	500
80 lots de	100
200 lots de	50
400 lots de	25
4.000 lots de	10

BỐN SỐ LỚN
và 52 số an ủi 500 p.
chung cho cả 4 bộ
XỔ TẠI HANOI
Ngày 6 tháng 5 năm 1939

1	số trúng	60.000p.
1	«	30.000
2	«	6.000

Có 52 lô an ủi 500 p. để cho những vé chỉ sai vé trúng lô độc đắc một con số, còn các con số khác đều phải y nguyên và đúng thứ tự. Thí dụ số 275.506 trúng lô độc đắc, những số 375.506, 205.506, 275.508, v.v... đều được lô an ủi 500p.

Những vé hoặc trúng hay không trúng về bốn kỳ xổ của bốn bộ đều được dự vào cuộc xổ chung lấy 4 lô lớn và lô an ủi.

Hai cuốn sách có giá trị mới xuất bản

1.- Tắt đèn của NGÔ-TẮT-TỔ giá 0p.30

Nếu ở cái xã-hội Việt-nam này mà ai cũng, khi một mình một bóng, trông hoa đèn còn biết thẹn mình thì cuốn Tắt Đèn chưa đến nỗi phải ra đời. Ngay lúc thanh thiên bạch nhựt mà còn có kẻ công nhiên làm những sự dâm ô, nửa là khi tối đèn tắt lửa!

Cuốn Tắt Đèn này có thể nói là một cuốn phim tả-chân xã-hội, mà ở cái xã-hội Việt-nam, do tác-giả đã mắt thấy tai nghe viết ra. Mà viết cho câu văn chưa cay ý nhị, thì chỉ có ngòi bút của Ngô-tắt-Tổ mới xứng!

2.- Làm đi của VŨ-TRỌNG-PHỤNG giá 0 60

Tại sao con nhà tử tế cũng đi làm đi? Một câu hỏi không ai trả lời được, mà chỉ có cuốn Làm đi, mà Làm đi do Vũ-trọng-Phụng viết sẽ trả lời được.

Cuốn Làm đi này có thể nói là một cuốn giáo-dục tiểu-thuyết, nếu người đọc nó muốn thật lòng nhận rõ.

Ở xa muốn mua cả 2 cuốn xin gởi 1p.00 cả cước, bằng có thể cũng được, và để cho: Nhà in MAI-LINH Hanoi

MỘT NHƠN TÀI CHUYÊN MÔN

+ TRỊ BỆNH HO LAO +

Ông TRẦN-QUANG-MINH ở Cây-quê

Tôi là người Ấn-độ, lâu nay không tin dùng thuốc Annam. Gần đây tôi có nghe nhiều người đồn thuốc ho lao và đau tim của thầy Trần-quang-Minh, nhà số 45 bis, Route Communale n° 21: ngã tư Cây-quê Giadinh, ngang sân banh Bình-hòa rất hay. Vợt tôi tới mua rồi ép tôi uống, không dè nội đêm đó tôi bớt ho, bớt mệt, hết nóng ngực, tôi uống không đầy nửa tháng mà đàm đặc và nước nhớt vướng cổ hết dứt. Sau tôi lại chỉ cho người bạn đồng hương là M. A. Pacha buôn bán vải ở đường Tổng-đốc-Phương Cholon uống về bệnh lao cũng hết tuyệt. Tôi thấy phương thuốc Ho Lao của người Annam sao hay quá, nên để vào đây mà khen ngợi thật tình.

A. Abdoul Gafar

Bán hết xodn mới và hết đá, hết Simili v.v..
N° 10 RUELE FRÈRES LOUIS - SAIGON

Một nhà thuốc chuyên môn chữa bệnh phong-tinh

TRUNG NAM Y-VIÊN

113, rue Hamelin - Saigon (Trước rạp hát bóng CINEMA REX)

Nhận chữa bảo kê các chứng lậu, giang-mai, hạ cam đầu nặng tới bực nào cũng cam đoan trong một tuần lễ là khỏi dứt nọc

THUỐC PHONG-TINH TRUNG-NAM ĐA CHỮA HÀNG MUÔN NGƯỜI

Thuốc lậu số 1: Trị chứng bệnh lậu mới mắc đau, tức, buốt, xót, ra mủ xanh, mủ vàng lẫn máu. Dùng 4 hộp là khỏi hẳn. Mỗi hộp giá 0p.60

Thuốc lậu số 2: Trị chứng lậu kinh niên, đi tiểu thông, không đau đớn, ra ít mủ hoặc sáng dậy mới có một ít. Mỗi hộp giá 0p.60. Chỉ uống 6 hộp là dứt nọc.

Thuốc Giang-mai số 3: Chữa đủ 3 cử giang mai, từ lúc mới phát lở loét cho đến lúc bệnh đã nhập cốt. Mỗi hộp giá 0p.50. Bị Lậu, Giang-mai mà chưa hết nọc, trong máu thường hay nhức đầu, chóng mặt, ù tai, mờ mắt, tóc rụng, nhức mỏi xương cốt uống thuốc Tây Huyết trừ căn số 7 sẽ trừ được hết nọc độc còn lại trong máu và khỏi tuyệt căn bệnh.

LUÔN 25 NĂM, ĐI ĂN TRỘM CÓ NGÀY GIỜ NHƯT ĐỊNH, CÓ PHƯƠNG-PHÁP NHƯT ĐỊNH CHỈ LẤY SỐ TIỀN NHƯT ĐỊNH VUA ĐỦ XÂY XÀI THÌ THÔI. LUÔN 25 NĂM, TAY MẬT-THẨM "SCOTLAND YARD" PHẢI ĐIỀN ĐÀU ƠI MẬT VÌ TÊN ĐẠI BỌM BÍ MẬT NÀY

KHẮP thiên-hạ đều nghe danh phục tài của « Scotland Yard » là sở mật-thám ở kinh-thành Luân-đôn nước Anh, tổ-chức hoàn toàn rất mực và nhơn-viên trong đó rông là những tay trình-thám đại-tài, thuở giờ không có vụ án bí-mật nào mà họ không khám phá, không có hành-dộng quỷ quái nào mà lọt ra ngoài con mắt xem xét rình mò của họ cho được. Chẳng những ở nội trong nước Anh thôi, họ lực lượng đem nom khắp cả thế-giới nữa.

Người ta vẫn nói trong bầu trời chẳng có xó kẹt nào mà không có tài mắt của sở mật-thám Anh. Thế cho biết cơ-quan ấy lớn lao tài bộ đến đực nào ?

Vậy mà luôn 25 năm họ phải bó tay chịu phép, không làm sao khám phá và nã tróc được tên đại bom « căng nhưng », một tên ăn trộm quái lạ tài tình, cổ kim đông tây không hề thấy có.

Người ta đặt tên nó là thằng đại-bom « căng nhưng », vì nó có thói quen là lúc đi lấy trộm nhà ai, luôn luôn bọc nhưng ở dưới gót giày để đi cho êm.

Trong cuốn sổ của sở mật thám « Scotland Yard » biên chép những tội-án đang truy cứu, thấy họ biên chép về tên đại-bom « căng nhưng » có những sự kỳ - quái và buồn cười như vậy :

« Hầu hết mỗi lần và lấy trộm nhà ai rồi tẩu thoát, thế nào cũng đánh cắp của người ta một cái xe đạp để chạy. Nhưng sau khi xong việc rồi lại đem xe trả lại cho nguyên-chủ tử-tế.

« Ngày giờ và đi làm ăn, nhưt định làm đêm hôm thứ năm và chủ nhưt mỗi tuần, chớ không hề đi vào những ngày khác.

« Các món đồ nghề, đều là của và tư chế-tạo lấy.

« Bao giờ cũng đi làm ăn đơn thương độc-mã, chẳng hề có ai giúp sức đồng mưu.

« Muốn đi cho êm, và bọc nhưng dưới giày, nhưng mấy năm sau đây có giày cao - su ra đời thì và dùng toàn giày cao-su.

« Chỉ lấy trộm tiền mặt mà thôi, không thêm rớ đến món đồ gì khác đâu quý báu tới đâu cũng mặc. Và chú ý nhưt là mấy cái hộp của con cái nhà người ta để dành tiền bạc. Mỗi lần vớ được số tiền này và đều liệng hộp trong vườn để trả lại.

« Lần nào đi ăn trộm cũng chỉ noi theo một con đường và chiều-cổ luôn ba bốn nhà một lượt.

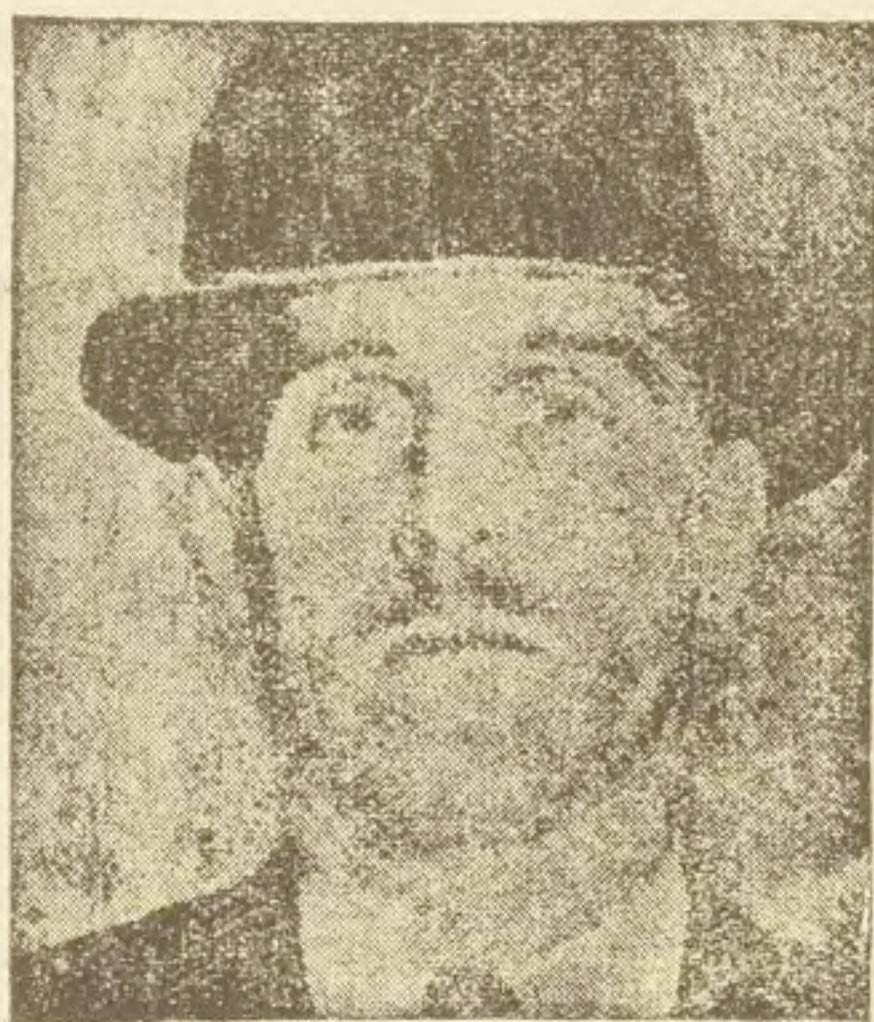
« Lúc vô nhà người ta, không làm hư hỏng một món đồ nào bao giờ. Và thường gở một miếng kiếng ở cửa sổ lấy ngó chun vô, tới khi

ra rồi lại gấn miếng kiếng ấy hẳn hoi.

« Số tiền và cần ăn trộm, hình như mỗi năm chỉ có giới hạn là 1000 đồng livres sterling (lời 17 ngàn ngoài đồng bạc Đông-lương) không năm nào xê xích nhau quá.»

TÊN trộm này quả là một bậc dị-nhơn, đến nỗi đi lấy trộm có ngày nhưt định, có mục-dịch và cách hành-dộng nhưt-dịnh, lại có thái-độ rất an nhàn thông thả.

Và ăn trộm khắp nơi ở Luân-đôn, cho nên trong sở mật-thám « Scotland Yard » người ta treo một bức địa-đồ lớn trên vách tường, đề mỗi khi và lấy trộm ở chỗ nào thì người ta cầm một cây kim đỏ trên địa-đồ cho dễ nhớ. Trãi 20 năm, địa-đồ cầm tay kim đỏ mà vẫn không biết tung tích tên trộm lạ đời kia là ai.

Trước sau có mấy trăm nhà mất trộm, mà cũng không nhà nào nghe tiếng hay là thấy bóng dáng tên trộm « căng nhưng » ra sao ?

Ban đầu, sở mật-thám còn nghĩ là ma quỷ, nhưng sau suy nghĩ không lẽ nào ma qua lại biết ăn bánh, là vì xét ra mỗi nhà nào và tới lấy trộm, trước hết đều mở cái tủ đựng đồ ăn ra, hề có bánh nhưt mứt thì và ăn tại chỗ no nê rồi lại còn gói đem đi ráo.

Và còn có thủ đoạn tài tình là nhà nào có chó dữ đến đâu và cũng có cách chế-phục. Nhưt là và mở tủ đựng đồ ăn ra, trước khi tìm bánh mứt cho mình, hãy tìm một cục thịt lớn để tặng cho chó dữ. Chó có thịt ăn, tự nhiên để và hành động tự do.

Trên kia đã nói và làm ăn có địa - điểm và ngày giờ nhưt định. Sự nhưt định ấy chắc chắn tới nỗi có gặp nhảm đêm trăng sáng tỏ hay đêm mưa gió từng bừng, và cũng cứ đi làm ăn chớ không chạy chốn. Mỗi năm, và ăn trộm vừ đủ số sanh-hoạt rồi thôi, không hề cầu nhiều.

Lạ nhưt là năm nào cũng thế, vào cuối mùa xuân thì và nghỉ một tháng để ra bãi biển hóng gió nghỉ ngơi. Trước lúc đó và không quên bao tin cho sở mật-thám hay. Ban đầu sở mật-thám còn nghĩ có kẻ nào khôi-hải trác mình chơi, nhưng sau nhận thấy năm nào cũng vậy, rồi phải tin là thiệt. Và lại trong suốt tháng nói đó, quả nhiên không có vụ trộm « căng nhưng » nào phát ra.

Có một hồi và nghỉ thật lâu, ấy là trong thời-kỳ 4 năm Âu-chiến. Cả thành Luân-đôn hết nghe tiếng súng và. Nhưng Âu-chiến xong rồi, và lại hoạt-dộng như cũ. Trên bức địa-đồ của sở mật-thám, có tuần phải cầm lời 3 hay 6 cây kim.

NHỮNG lúc sở mật-thám tìm kiếm đến điên đầu nát óc không ra, sự đầu tình cờ lại đưa tới cho họ cái mới mà họ khổ tâm rình mò bao nhiêu năm.

Bữa nọ, một cô thiếu-nữ diên khùng, vừa đi vừa hát ở trên đường pho Luân-đôn, lính cảnh sát ngó thấy sanh-nghĩ, liền dẫn nàng về bắt để hỏi căn cước.

Ấy là chuyện hồi tháng 10 năm ngoài.

Không ngờ chính nàng là con gái của Guy Smith, tên đại bom « căng nhưng ». Nhưng nàng lừng chừng mất trí, không biết cửa nhà kha mẹ ở đâu mà chỉ.

Sở mật thám đưa hình nàng cho các báo đăng để trong gia - thuộc nàng ra nhin nhận.

Sau 24 giờ đồng hồ, chính bà mẹ nàng lại sở mật-thám nhìn con và khai rằng con bà diên khùng bỏ nhà đi đầu mất biệt tung tích từ 5 năm nay rồi (từ 1934 đến cuối 1938) Sở mật-thám lại dò hỏi mấy người bạn thân của bà, mới hay rằng chồng bà ở nhà, vẫn lấy nghề cơ bạc độ nhưt. Tuần lễ nào cũng vậy, cứ đến đêm khuya thứ năm và chủ nhưt thì ở nhà ra đi cơ bạc, mà lần nào trở về cũng có tiền đem về cho vợ con, nói rằng cơ bạc ăn. Bởi vậy thuở giờ đã quen lệ, mỗi khi ông chồng ra đi cơ bạc, thì bà vợ ở nhà làm bánh nhưt mứt để sẵn cho chồng đêm khuya trở về ăn. Vì chồng có bệnh tiêu hóa khó khăn, thành ra ăn thứ bánh ấy cho nhẹ nhàng mau tiêu.

Té ra Smith chuyên nghề ăn trộm bao nhiêu năm mà giấu kín

cả vợ con, không cho hay biết. Theo tin tức dò hỏi về tánh quen của và ghiên ăn bánh bao nhưt mứt, khiến cho sở mật-thám hiểu lẽ vì sao và tới ăn trộm nhà nào cũng lục lạo cái tủ đựng đồ ăn để tìm bánh ấy ăn trước đã.

Lần mò ra manh mối này, cầm chắc đã truy ra tung tích của tên đại bom « căng nhưng » rồi, sở mật-thám sẵn đặt giăng lưới khắp thành Luân - đôn để bắt Smith tại trận. Và không ngờ có thiên-la địa-vọng đã bao vây mình. Đêm nọ đúng ngày thứ năm, và bình an ra đi làm ăn, tới nhà kia lấy trộm xong xuôi rồi trở ra thì bị lính thộp ngực. Họ khám xét trong mình và không mang một món khí-giới gì cả, chỉ có một bọc giấy gói đôi giày cao-su, một miếng nhưng, mấy cây chìa khóa và một con dao nhỏ.

Và tươi cười vui vẻ cho lính bắt, không hề cự nự mấy may.

Dẫn về sở mật-thám « Scotland Yard » lấy cung, và nhin nhận trước sau mình ăn trộm có 39 lần, nhưng sự thiệt sở mật-thám xét ra mấy trăm vụ trộm đều là tay và làm hết thấy. Duy có thời-kỳ Âu-chiến và vắng mặt mấy năm, là diễn đầu ới mật chưa biết tên trộm lạ lùng của thế-kỷ 20 này là ai ?

Nhức mỏi!
Khó ngủ!

Hãy uống

V. NGÂN.

Kim Tinh Don

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là: tay rung, trong lòng chổ nấp, sâu cảm, hay giận hờn tánh tình cuồng cuồng đối hay rầy rà quạ quạ. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đầu đầu. Trị những chứng hay nhức gân ban đêm, giật tay chơn trong khi ngủ, mỗi mế trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lụng mệt nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí não đêm nằm xuống thì bất oái, đau nhức từ chổ, không ngủ yên, uống KIM-TINH-DON này thật hiệu nghiệm. Ngủ được ngon, mà sáng ngày được thư thái vui vẻ. Những người có bệnh nhức đầu đồng uống vài ve sẽ tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Đàn bà có thai, mỗi mế đau nhức, uống KIM-TINH-DON hay lắm. Khi nằm chổ trong mình rêm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve: 0p.25

Nhà thuốc VÔ-ĐÌNH-DÂN

323 Marine Cholon
118 Espagnole Saigon
4 Ohier P. Penh.

Bán, sửa và cho mượn

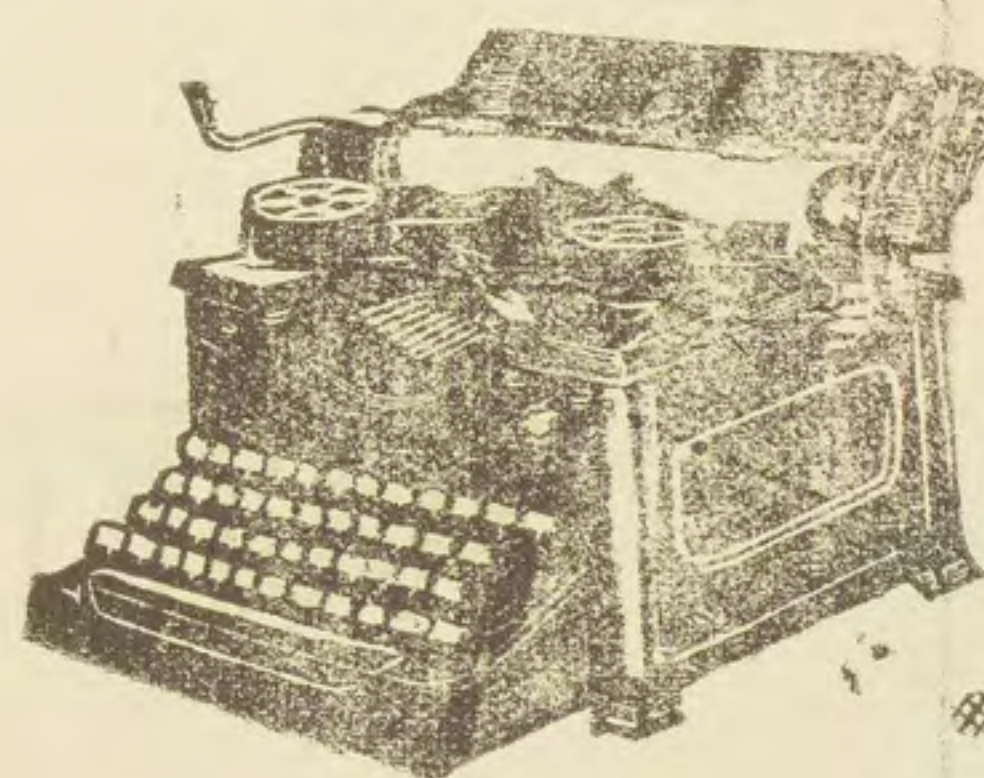
Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ tùng thay vào các thứ máy đánh chữ

BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT MÁY

Có thợ chuyên-môn khắc chữ bằng máy điện rất thần tình

TRẦN - NGUYỄN - CÁT

81, Bd Charner. — SAIGON. — Tél. : 21.289

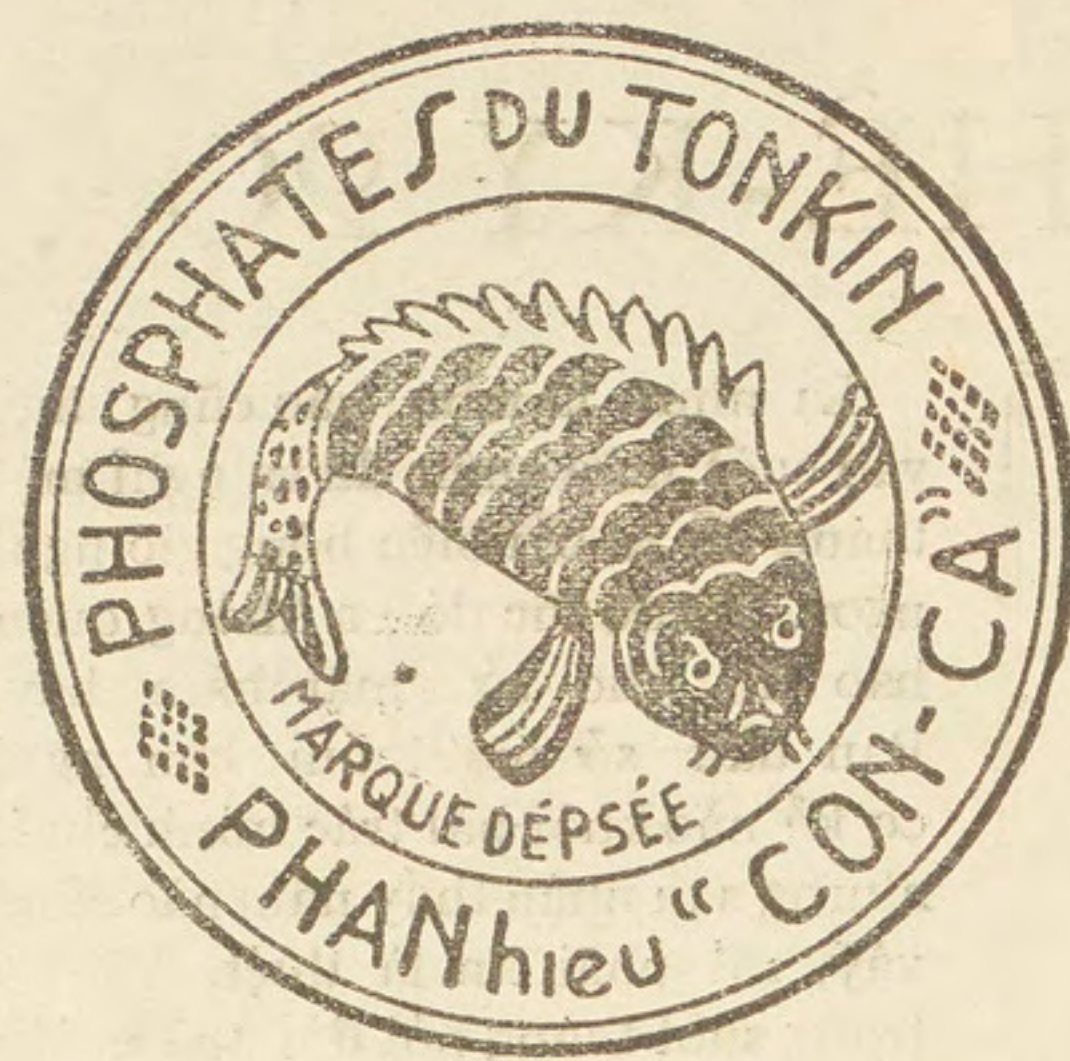

TET GAN DEN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm đồ mau lẹ. Có chế kiểu áo dài thêu lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA

110, RUE LAGRANIERE — SAIGON

HỎI QUÝ NÔNG-GIA
HỎI QUÝ ÔNG ĐIỀN-CHỦ

Quý ngài nên dùng phân tro tẩy hiệu

“ CON CÁ ”

(PHOSPHATES DU TONKIN)

Phân tốt giá rẻ

Phân rất hấp đất bền xứ

Quý ngài nên hỏi tại Đại-lý của hãng

NGÔ - TẤN - BỬ'U

Agent exclusif de la

SOCIÉTÉ NOUVELLE DES PHOSPHATES DU TONKIN

N° 18, Quai de la Marne

SAIGON

CHÚT KHÓA HỌ

Một trận giặc mà các nước
ngày nay đang đánh nhau

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN CHÁNH-TRỊ VÀ QUÂN-SU

TRONG hàng chữ-vị độc giả báo « MAI » chắc hẳn một số khá đông có mua máy vô-tuyến-điện (Radio) để trong nhà. Các bạn ấy, mỗi ngày được cái vui thú nghe hát, nghe đồn, nghe diễn thuyết, nhưng có biết đâu rằng vô-tuyến-điện không những chỉ dùng về việc mua vui như vậy mà thôi nó lại còn để dùng về những việc chánh-trị hay chiến tranh là khác.

Không cần phải nói, hẳn ai cũng biết những máy mà chúng ta để trong nhà vận nút mà nghe đó là máy tiếp nhận hay thâu-thanh (poste récepteur) còn máy phát ra hay là truyền-thanh (poste émetteur) thì ở tận đâu đâu kia lận.

Có được một cái cơ - quan vô-tuyến - điện truyền - thanh tức là cầm một món lợi khi to lớn trong tay cả về phương-diện nội-trị lẫn ngoại-giao. Lợi-khí này chúng ta có thể nói rằng nó mạnh hơn lợi-khí « báo chí » nhiều, vì nó đã mau mắn hơn mà lại xa xôi cách trở thế nào nó cũng đi tới.

Bên Âu - châu, trong ba chục nước, có đến 15 nước, chánh-phủ cầm các sở vô-tuyến truyền-thanh nói đến việc chánh-trị và lẽ có nói chỉ đến chánh-trị thì phải trình cho ty Kiểm-Duyệt xem xét trước.

Anh-Quốc mỗi khi có cuộc tuyển-cử, nhà nước đình-chỉ việc kiểm-duyệt và các đảng phái chánh-trị được tự do lợi dụng vô-tuyến truyền thanh, mỗi đảng trong hai ba tuần thay phiên nhau được tuyên truyền ý tưởng mình cho công chúng. Còn ở các nước độc-tài như Ý và Đức thì sở truyền-thanh chỉ để dùng về việc cổ-động cho chủ-nghĩa quốc-gia chung-tộc mà thôi, không ai được dùng cổ-động cho một chủ-nghĩa hay chánh-thể nào khác cả.

Vô-tuyến-điện không kể gì đến bờ cõi địa-dư và sắc-thái chánh-trị. Bởi vậy sự truyền bá chỉ trong nội địa mình không mà thôi là một sự không thể thực hành được ở Âu-châu.

Lúc ban sơ, nhiều chánh-phủ

muốn hạn chế sức mạnh của những sở truyền-thanh không cho qua khỏi biên-giới nước mình, nhưng không thể nào làm vậy được. Đến đây kể ra cũng đáng tiếc lắm, vì nó có thể làm cho hai nước dễ bắt bẻ nhau, ví dụ như khi bên Nga truyền bá những tin tức bên Đức thì người Đức cho là người Nga quảng cáo trái nghịch với tôn chỉ quốc-xã.

Cũng như lúc đoàn phi-công Nga bay đi thám-hiểm trên Bắc-băng-dương, người Đức giấu lâu lắm không báo tin ấy trong vô-tuyến-điện. Nhưng sau nghĩ không lẽ nào bỏ qua, nên họ đành phải nói đến, có đến là khi nói đến việc ấy, người Đức lại không chịu nói là phi-công Nga, chỉ nói sơ sơ rằng: « Cái công-trình vĩ - đại ấy nhờ nơi khoa-học quốc-tế mà được thành tựu... »

Cũng một thứ, những tin tức của sở vô-tuyến truyền - thanh ở Strasbourg (Pháp) phát ra luôn luôn làm cho người Đức không vừa lòng, vì những tin tức ấy cố-nhiên là sai với quyền-lợi của họ. Bởi vậy bên Đức thường kiếm cách làm rối mù (troubler) những sóng-diễn của sở vô - tuyến bên Strasbourg phát ra và chánh - phủ Đức lại ra lệnh cấm cản, không cho dân mình mở máy bắt lấy (capter) những sóng diễn ở Pháp bay đến.

Hồi năm 1926, lúc Đức và Ba-lan đương cãi cọ nhau về vấn-đề biên-giới, chánh-phủ Đức kêu nài về những tin vô-tuyến-điện của Ba-lan cho đến nỗi Ba-lan đồ quạo, rồi cuộc hai nước phải ký một bản hòa-uớc mới là đời nay, gọi là « bất tương xâm-lược về vô-tuyến phát thanh » (non-agression radiophonique), bấy giờ mới êm.

Nước Áo sở dĩ bị Đức thôn-tinh và chịu khuất phục dưới bàn tay sắt của Hitler, phải biết là có một phần rất lớn, nhờ cuộc tuyên-truyền khôn khéo bằng giấy thép gió, từ sở vô-tuyến truyền-thanh ở Munich phát ra mỗi ngày, do bác-sĩ Ibabitch chỉ huy.

Từ năm 1933 về sau, sự chiến-

đầu do những tin của các máy truyền-thanh ở cạnh biên-giới đã không còn nữa; sự đó không phải tại các nước không quan tâm đến vô-tuyến-điện, mà chỉ tại có nhiều sở truyền thanh đông mạnh quá ra đời. Trước đó, chỉ có sở truyền-thanh Moscou (Nga) là mạnh nhất, nên họ truyền khắp cả Âu-châu những tin công-sản, làm cho liệt-cường lo sợ, thành ra qua 1937 có

đến 116 sở truyền-thanh thật mạnh của các nước đua nhau lập ra, để kinh địch với Nga.

Trong số 116 sở lớn này có 27 sở, sức mạnh truyền bá từ 120 đến 129 kilowatt và 3 sở khác, từ 200 đến 500 kilowatt.

Bây giờ tới việc xử - lý tội-nhơn cực-hình người ta cũng dùng sức diễn chớ không thêm dùng những cách xưa nữa. Xử-tử bằng điện là sự thông dụng bên Mỹ hiện nay

Các sở ấy phát ra những tin tức gì, nội trong bầu trời, có thể bắt tin được cả. Ví dụ: sở vô-tuyến Bari (ở nước Ý) phát ra những tin tức chê bai thù nghịch nước Anh, cốt cho những dân ở Palestine và Nam Phi-châu được nghe. Các nước đều dùng cái lợi khi vô-tuyến để phan-phui nhau, khuấy phá lẫn nhau. Hễ là vô tuyến truyền thanh của Ý thì tự nhiên hay truyền bá những tin tức bày tỏ ra Anh ác-độc thể nọ, tham-lam thể kia, và họ tự ca tụng những tài năng của tướng-quốc Mussolini nhà họ.

Tất nhiên Anh cũng dùng khi-giới-ấy mà trả đũa lại. Bấy giờ, sở vô tuyến ở Jérusalem có tha gì Ý-Quốc mà không truyền bá những bài diễn-thuyết kích bác Mussolini và phan-phui những việc bất nhơn của Ý đang làm ở A-Quốc.

Chính là một trận thế-giới chiến tranh bằng vô-tuyến-điện vậy.

Như khoa - học tìm ra thứ sóng văn (ondes courtes) khiến cho vô-tuyến-điện thêm được tần bộ nhiều nữa. Nhờ sóng diễn văn, đưa tiếng nói người ta có thể đi xa hàng ngàn muôn cây số trong nháy mắt, thành ra sự truyền tin đi các xứ cách biên giới rất dễ dàng, mà bộ máy lại không cần phải có lực lượng lớn lao mới được. Ví dụ: chỉ có một sở truyền thanh sức mạnh có 2 kilowatt mà năm nọ vua A-vong quốc là Haile Selassie nói qua tới bên Huê-ký nghe rõ ràng, nghĩa là cách xa hơn 10 ngàn ki-lô-mét.

Anh-Quốc biết rõ sự lợi ích của sóng diễn văn nên họ đã đặt ra sở truyền thanh Daventry, lại có 6 sở nhỏ để truyền bá tin tức đi khắp các xứ phiên thuộc Anh rải rác trên địa cầu.

Nước Đức nơi theo, lập ra sở Zeesen, bây giờ là sở mạnh nhất trong thế-giới về sóng diễn văn. Đức

không có thuộc-địa, nhưng họ cốt truyền tin cho những người Đức kiều-cư lưu khắp thế-giới được biết những cái thiện chánh của Hitler và đảng Quốc-xã đã cải tạo Đức-quốc ra thế nào.

Sở truyền-thanh Prato Imeralda của Ý-Quốc hiện nay cũng không thua kém gì ai. Mục - đích của Ý cũng như của Đức, nghĩa là để truyền-bá từ tầng tầng tu-tướng phát-xít, dần ai ở chỗ hang cùng ngõ hẻm trên hoàn-vũ, miễn có bộ máy vô-tuyến trong nhà là có thể nghe được.

Trong nhiều thị-trường, Anh và Mỹ phải lo sợ cho sự tranh cạnh của Ý về mặt vô-tuyến-điện, Hơn nữa, đối với Ý, người Anh lấy làm thất-lợi ở Địa-trung-hải, ở Ấn-độ và Viễn-đông, những chỗ thương-lộ (routes commerciales) của họ.

Nhưng, sự quan - hệ như thế trong một trận giặc, chức vụ của nó là để truyền tin trong khắp cả thế-giới. Hồi 1914, sự truyền tin do những sợi giây đồng để dưới đáy biển (cables sous-marins) đều nằm dưới quyền kiểm-duyệt của Anh và Mỹ. Khi hai - quân Anh chặt mất giây ấy của Đức, khiến Đức cheo leo, không giao-thông tin tức với các nước khác được chút nào.

Bởi đó, chúng ta có thể nói rằng một nước nào nắm quyền kiểm-soát các đường giao - thông được nhiều chừng nào thì địa - vị của nước ấy càng mạnh thêm chừng bấy trong trận thế-giới đại-chiến nay mai.

Nhưng mà những đường giao-thông quan trọng ngày nay là ở trên không-trung, ở giữa khoảng trời mây mù-mịt, không ai dễ gì độc-quyền được những mối giao-thông tin tức ấy. Có đến ta nên biết là về mặt thông tin này, mấy nước độc-tài đã sắp-đặt có bề thế hoàn toàn mạnh mẽ hơn các nước khác.

Và lại tin tức vô tuyến là thứ tin tức người ta thả đi trên không-

gian minh mông và mau lẹ chớp mắt, kẻ đối địch với mình không thể làm sao cắt đứt ngang đi được, như cắt giấy thép đặt dưới biển hay dăng trên đất liền. Bởi vậy, ngày nay nếu có chiến-tranh, một nước nào bị địch - quân bao vây trùng trùng điệp điệp, cũng vẫn có thể thông tin với người ở ngoài vòng vây một cách dễ dàng vô ngại.

Tuy người ta không cắt đứt sự thông tin bằng vô-tuyến-điện, nhưng cũng có cách làm cho tiếng nói hay tin tức bên này đánh đi, bị phá rối ở giữa đường, khiến bên kia không nghe rõ được. Ấy là thứ sóng diễn « làm ồn, phá rối » (Ondes perturbateurs) đánh lấp những sóng diễn thông tin kia đi. Đức-Quốc có cách thả những sóng diễn phá rối rất là lợi tình.

Nay mai, vô-tuyến-điện lại sẽ là khi-cụ trình - thám hay nhất. Một người trình - thám có thể lờng tai nghe một bài hát, một bài đồn mà hiểu thấu những binh cơ quân tình bí mật, nếu họ đã có giao kết trước những tiếng đồn gì có cái ý nghĩa gì riêng khác... Về mặt này, thật là có đường hoạt động rộng rãi minh mông không biết đâu là giới hạn mà nói cho cùng.

Chúng ta có thể đoán rằng hiện nay liệt - cường Âu Mỹ đương thi nhau nghiên-cứu mở mang về công dụng vô-tuyến-điện dữ lắm. Nước nào có thể chặn những tin của kẻ nghịch và hiểu những tin ấy tức là nước đó sẽ thắng trận sau này vậy.

Nhưng nước nào? Đó là câu hỏi chỉ có thời-gian sẽ trả lời cho ta biết được thôi.

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

Có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng có hy-vọng trúng một số vốn lớn đây là về mới cách thức P mà

HỘI VAN QUOC TIET KIEM

Hội tư-bồn chiếu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1916 vốn đã đóng tất: 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán: 7, Đại-lộ Edouard VII ở THƯỢNG-HẢI
Hãng chánh ở Đông-dương: 26 đường Chaigneau - SAIGON
Chi-nghánh Hanoi, phố Tràng-thị, có đại-lý nhập cỏi Đông-Pháp

Số thương-mãi Saigon 29

Giúp cho quý ngài đăng gây ra số vốn

500p.	mỗi tháng đóng	1 p.25	5 p.000	mỗi tháng đóng	12 p.50
1.000	—	2, 50	6.000	—	15, 00
1.500	—	3, 75	7.000	—	17, 50
2.000	—	5, 00	8.000	—	20, 00
3.000	—	7, 50	9.000	—	22, 50
4.000	—	10, 00	10.000	—	25, 00

Về này đăng lãnh vốn mục đích (từ 400 p. tới 1.000 p.) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu về không đăng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐAM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Về Tiết-Kiệm cách thức P đăng dự xổ số hằng tháng từ tháng đầu mới mua. Như vậy nên người mua về, chẳng những chắc chắn sẽ đăng lập nên một số vốn, mà lại có hy-vọng đăng lập tức một số lợi o (400 lần số tiền tháng đã góp nếu về trúng ra trong tháng đầu).

PHÂN LỢI KHÁC CỦA VỀ TIẾT-KIỆM

của HỘI VAN QUOC TIET KIEM

ĐÔI CHU ĐỀ ĐĂNG, khỏi tốn hao rắc rối chi hề. — CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. — ĐĂNG VAY 90% số giá chuộc về. — ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp về và tiền lợi hay là gia kỳ hạn. — ĐƯỢC CHIA HƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phụ hay là tăng thêm số bio kiết. — ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỄ MỘT THÁNG.

SỐ VỐN hườn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec, 1937 gần.....	455.000 \$
TIỀN LỢI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần	72.000 \$

SỰ BẢO ĐAM CHO VỀ TIẾT KIEM

của HỘI VAN QUOC TIET KIEM

Số vốn đã đóng tất cả: Đông - sản và bất - động sản ở Đông - Pháp tới ngày 31 Décembre 1937

2.000.000 \$ || 2.403.548 \$ 30

**MUỐN CƯỜNG-QUỐC PHẢI
TỰ-CƯỜNG THÂN TRƯỚC**

VÌ SAO NGÀI ỒM YÊU?

Tôi gặp ngài với một bộ điệu ốm nhách, xanh xao, co ro giữa bộ ngực lép kẹp với cái lưng khòm, ngài ahnh nhỏ than phiền cùng tôi về sức khoẻ không đáng tốt, ăn không ngon, ngủ không yên, tâm hồn đầy thú, dùng hết thuốc này đến thuốc khác mà chẳng thấy hiệu nghiệm gì cả. Tôi xin hỏi ngài:

— Thế còn không khí và sự vận-dộng, ngài đã thử qua chưa?

Tôi dẫn từng tiếng: — « Thế được hoàn-bị chắc chắn sẽ mang lại cho ngài một cái kết quả không ngờ với một sức khoẻ mới mẻ. »

Ngài thở dài ra chịu thất vọng, lắc đầu và nói cho tôi biết anh ngài chơi Tennis, bạn ngài đá banh, em ngài bơi lội, cháu ngài trượt xe máy. Ngài vẫn biết Thế-dục như thế là hay lắm, song ngài không thể làm vậy được; ngài chỉ trông thấy họ vận-dộng cũng đã thấy mệt rồi chớ còn mong gì tự ngài vận-dộng.

Tôi xin thưa rằng: Đó là ngài tâm, thể-thảo không phải là thể-dục. Thể-thảo là những môn vận động rất mệt nhọc và tàn bạo, như ngài đã thấy. Muốn chơi thể-thảo một cách vô hại và thấy sự ích lợi, thì cần phải mạnh mẽ như bạn ngài, trẻ trung háng hái như cháu ngài, hoặc tập trượt lao thành với thân người mềm dẻo như anh ngài mới được. Còn ốm yếu như ngài đây, nếu khuyên ngài chơi thể-thảo chỉ là đưa cho ngài một con dao bén mà bảo ngài cầm đẳng lưỡi.

Thế-dục hoàn toàn thì trái hẳn lại. Nó là một cách tập luyện thân thể theo khoa-học, nhẹ nhàng, dễ dãi, ích lợi cho hết thảy ai ai, trẻ già, lớn bé. Thế dục có điều-độ, có cách thức rõ ràng để cho ngài thông thả từ cái nhẹ nhàng tiến lên đến cái nặng nhọc từ cái dễ tới cái khó, sẽ đưa ngài từ từ đến một kết-quả hoàn toàn lợi ích cho sức khoẻ.

Nhưng ngài lắc đầu một lần nữa và nhấn nhò hỏi tôi, vì ngài không hiểu đó là sự tập luyện gì.

Tôi xin nói rõ để ngài hiểu. Người Pháp kêu đó là *Culture Physique* hay là *Gymnastique analytique*, là sự tập luyện phân tách ra từng bộ phận trong người.

Vì dụ như ngài đây chẳng hạn, ngài hãy cởi hết quần áo ra để tôi xem xét thân thể ngài cho rõ. Tôi thấy gì? Trời ơi! Người ngài ốm yếu quá; ngực lép, lưng khòm, bụng ồng, da ngài xanh xao, nhợt nhạt; mắt ngài lơ lơ, bộ điệu ngài nặng nhọc, quờ quạc.

Ngài thiếu gì?

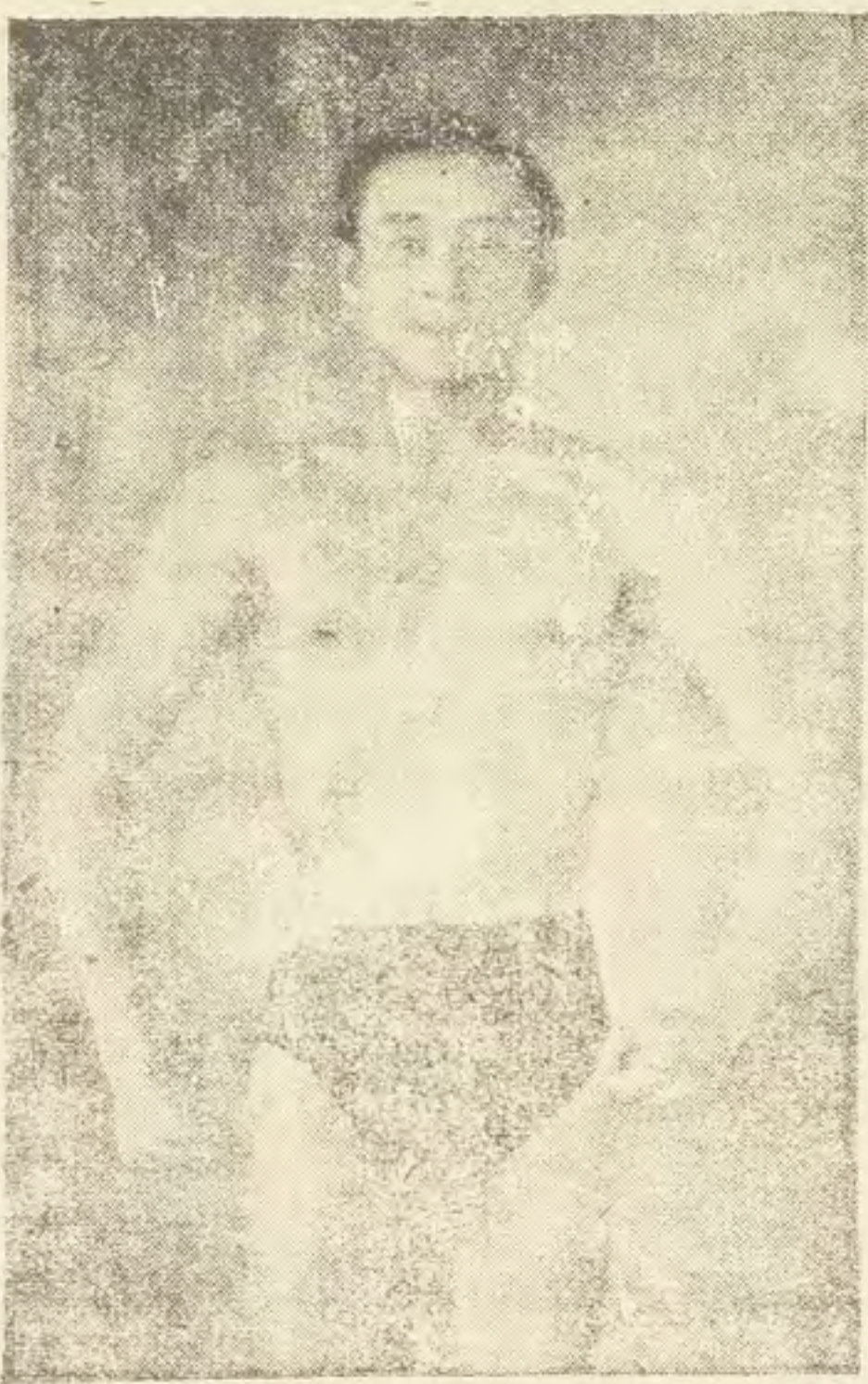
Từ xưa đến nay, ngài sống một cuộc đời biếng nhác quá, vì vậy các bộ phận trong người đều hư yếu đi nhiều. Hiện giờ, phổi ngài yếu không được mạnh, tim ngài đập yếu, mạch máu lưu thông không được đều hòa, các khớp xương đều như rơi rã, và các bắp thịt đều tê bại, cứng nhắc.

Được rồi, vậy thì ngài hãy tập thở. Môn thuốc của ngài chỉ là không-khí trong trời tron; trời đất. Tôi sẽ dạy ngài thở, thở, thở và thở. Ngài phải thở thật nhiều, thật sâu và thật dài. Ngài phải làm thật căng hân cái lồng ngực ngài ra, và liền sau lúc đó, ngài phải thở dồn hết ra ngoài tất cả những không-khí dơ bẩn để lau chùi bộ phổi của ngài. Dường-khí dồn dập vô trong đó sẽ kích-thích bộ thần kinh, làm nở nang các thớ thịt và giúp sự tuần hoàn thêm mạnh mẽ. Mỗi lúc đầu, ngài thấy choáng

váng khó chịu; song, lần lần ngài quen đi, trong máu ngài sanh ra nhiều tế-bào, rồi ngài thấy tâm hồn thanh thoi, khoan khoái.

Bây giờ ngài thở đã khá rồi. Sự hô hấp đã sâu và đều đều, phổi ngài đã làm việc với một cái năng lực bình thường, và trái tim ngài đã dồn đập mạnh mẽ hơn trước. Tôi coi xem ngài còn thiếu gì nữa.

Lưng ngài khòm chăng? — Tôi sẽ tìm cách lôi rộng cái lồng ngực lên và làm nảy nở lên trên độ những bắp thịt.

NGUYỄN-HỢP-VY
Giáo-sư Thể-dục

Bụng ngài bự? — Tôi sẽ dồn nó nhỏ lại và cứng lại.

Chân tay ngài ốm o quá? — Tôi sẽ bồi đắp cho to lên.

Nói tóm lại, tùy từng bộ phận suy nhược trong người ngài, với sự kiên tâm, và cách tập luyện theo khoa-học, ngài sẽ có những kết quả vừ: lòng.

Giờ tôi thí dụ là ngài đã nghe lời tôi và ngài bắt đầu tập luyện. Trong ít tháng nữa, thân thể ngài sẽ hoàn

toàn đổi khác. Sức khoẻ ngài sẽ tăng tiến lên bội phần. Ngài sẽ ăn khoẻ, ngủ yên, trong người nhẹ nhàng khoan khoái. Thân thể ngài sẽ được nở nang cân đối, gân cốt ngài sẽ được cường tráng, bộ điệu ngài mềm dẻo và nhanh nhẹn gấp mấy khi xưa. Ngài sẽ thấy mình có một cái vẻ hùng tráng, một cái sức mạnh vô hình nó ẩn nấp ở dưới những thớ thịt, những mạch máu của ngài. Ngoài ra, ngài sẽ có một tâm hồn bình tĩnh, vui vẻ, và cái óc tự tin ở mình. Ngài sẽ thấy cái vui của sự sống và tâm lòng hăng hái trong sự chiến đấu với đời. Ngài sẽ sung sướng, muốn bơi lội, vật lộn, leo trèo, để tỏ ra cho vũ trụ biết sức mạnh và vẻ đẹp cân đối của thân hình ta.

NGUYỄN-HỢP-VY
Giáo-sư Thể-dục

Nên đề ý

Quý ngài muốn có đồ trang sức vừa đẹp-dẽ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

Ba-Quan
58, rue Vannier Saigon

Chuyên-môn mài và bán bột xoan mới Đức-quốc

Ngang hông kho bạc. Chợ-cũ Saigon

Danielle Darrieux

Là một cô đào mà các bạn yêu mến nghệ-thuật thứ bảy ham mộ nhất, muốn có một tấm hình để làm collection hãy đến tại Nam-Hưng ngang đồng hồ chợ Saigon, mà cần dặn trước kéo lờ hết, vì chúng tôi làm đại-ly độc-quyền toàn cõi Đông-dương cho Etablissement Erpe nên có đủ hình dáng, hình mầu, hình format lớn nhỏ đủ cỡ. Bạn lễ giá rẻ hơn bên Tây, mua buôn tính giá thật rẻ xin gửi thơ thương lượng hoặc đến Librairie et Papeterie NAM-HUNG Bureau 165 Bd de la Somme. Vente: 3 Halles Centrales Saigon. Có bán sỉ và lẻ đủ thứ vật dụng cho học trò, pochette mầu, cặp da bên Tây và nhiều món khác nhau. Giá thật rẻ.

Các bà các cô rồi bị bệnh đau đầu, hư huyết, huyết bạch, ốm o, nên uống thuốc hoàn: NGUYỆT-NGUYỆT-VIÊN có bán khắp các tiệm thuốc bắc và các tiệm tạp-hóa. Tổng phát hành: VINH-AN-HÒA, 237 Marins - Cholon

LAIT
LE PATRE
OVOMALTINE
R. MOITTESSIER-SAIGON

THI TRƯỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 1er Mars 1939 theo giá Taux Officiel 10f.00
lúa ở các nhà máy Cholon, bán Banque de l'Indochine 10.00
nguyên bao 68 ki-lô. Banque Franco-Chinoise 10.00
Lúa thượng hạng: 3.85-3.90 Hongkong et Shanghai 10.00
Lúa hạng nhất: 3.70-3.75 Chartered Bank 10.00
Lúa h. nhĩ 40% Japon 3.60-3.65
Lúa h. nhĩ 50/55% Java 3.45-3.50
Lúa thượng đẳng 3.13-3.30

Giá gạo

Ngày 1er Mars 1939 bán luôn Trắng Đổ mỗi 100k. 9,20 9,30
bao 60 k. 700. (không định giá)

Gạo số 1 25 % tấm 5,60-5,65 Dừa khô Saigon 100k. 12p.75-13
Gạo số 2 40 % tấm 5,35-5,40 Đường
Gạo số 3 50/55 % tấm 5,20-5,25 Đường cát trắng 100k. 27,50
Gạo lức 5 % 4,25-4,25

Giá cao-su

Tấm số 1, số 2 4,85-4,90 Saigon 1-3-39 1\$,27 le kilos
Tấm số 3 3,95-4,00 Paris 27-2-39 cpt.fr. 14,05 le k.
Cám trắng 2,42-2,45 Londres 27-2-39 cpt. 8d 13/16
Cám đen 0,55-0,60 Londres 27-2-39 ter 8d 3/8 p.v.

Heo

Mỗi 100 ki-lô 36,00-38,00 Singap. 28-2-39 cpt. SG. 0\$,28 1/2
New-york 28-2-39 cpt. U.S. 16,50p.

ĐẠI HY-SANH TOAN XỨ ĐÔNG-DƯƠNG

BÁN MỘT BIỂU THÊM MỘT

hai thứ thuốc rượu bỏ hiệu «ÔNG-TIÊN».

Sâm-nhung dương tinh liú (số 40)

uống với nước trà, hay là pha với rượu uống trị thận hư, huyết kém, dương khí yếu, nhức mỏi, đau lưng, di-tinh, đàn bà đau mau, kinh-nguyệt bất thường. Mỗi ve 0p.60, pha được một lítre rượu thuốc trị các bệnh trên hết sức công hiệu, hay là để dành trong các đám tiệc chẳng những thơm tho ngọt ngào, lại hết sức bổ khoẻ.

Tam hương thông vệ liú (số 41)

Ngâm được một lítre rượu bỏ, trị nhức mỏi, đau gân, nhức xương, phong te bại liệt rất công hiệu. Mỗi hộp giá 0p.80.

Để đền đáp các thân-chủ có lòng chiếu cố đến các nhà đại-ly chi-cuộc và thuốc «ÔNG-TIÊN» từ bấy lâu nay.

Các nhà đại-ly, chỉ cuộc «ÔNG-TIÊN» toàn xứ Đông-Dương đều bán một, tặng thêm một hai thứ thuốc rượu bỏ này và các thứ thuốc khác hiệu «ÔNG-TIÊN» đều bán giá hạ ba chục phần trăm (30%) từ 15 Janvier đến 8 Février 1939.

Saigon 228 rue d'Espagne, Dakao
186 Albert 1er, Cholon 59 Tổng-
độc-Phương, P. Penh 57 An-dương

TRÊN GIÒNG SÔNG NHUỆ

HẠCH và nàng gặp nhau một đêm trăng tỏ trên giòng N h uệ. Khách d a y là một nho sĩ ở Hàn-châu, hôm nay đến Vũ-dương để dự kỳ thi hội.

Còn nàng là một người Ky-nữ. Đêm hôm ấy là một đêm rằm, trăng tỏ. Con sông Nhuệ lặng lẽ uốn khúc giữa hai bờ lau sậy, dưới bầu trời xanh thẳm.

Chiếc thuyền dừng, đỉnh trời, rằm trăng trong vắt như gương. Chị Hằng chênh chếch soi ánh sáng xuống mặt nước, làm cho cảnh với người càng tăng thêm vẻ thần tiên.

Tựa mình vào mạn thuyền, khách, cặp mắt lúc nào cũng đắm nhìn về phía chân trời xa tấp, lặng lẽ nhấp chén « huỳnh hoa ».

Còn nàng thì ôm cây tỷ-bà vào lòng và... năm đầu ngón tay ngọc sẽ bấm những dây tơ.

Thế rồi, từ trong thuyền đưa ra những điệu đèn nào nuốt, ai oán, làm ty, những điệu đèn như đưa hồn vào cõi mộng hóa lẫn với giọng ca du dương, khi trầm khi bổng, khi nhất khi khoan của nàng, làm cho khách say sưa.

Bốn bề phẳng lặng như tờ, trừ phi những tiếng chim ăn đêm vỗ cánh sà sạt trên mặt sông, và tiếng chuông thanh thoát của một ngôi chùa từ xa đưa lại.

Bài « Dương Quí Phi túy tửu » vừa dứt, khách vội cạn chén rượu và cất tiếng khen :

— « Hay ! hay lắm ! Cung đèn thiết là tuyệt diệu, chắc hẳn cô nương cũng đã dày công luyện tập »

— Đa tạ tấm lòng tốt của khách đã quá khen tặng. Và em xin hỏi khách ở từ phương nào đến đây ?

— Tôi chỉ là một nho sĩ ở Hàn-châu, đến Vũ-dương để dự kỳ thi hội. Cuộc thi xong, tôi sắp trở về, thì các bạn tôi bảo rằng : « Đến chơi đất Vũ-dương, mà chưa du thuyền thưởng nguyệt trên sông Nhuệ, chưa phải là người phong lưu ». Bởi thế cho nên hôm nay, nhân tiết Trung-thu, tôi mới được hân hạnh cùng cô-nương thưởng nguyệt. Và dám hỏi cô nương, với cái sắc đẹp cái tài nghệ, cô nương há dễ chẳng kiếm được một nơi mà núp bóng tùng-quân, có sao cô lại đi phí tuổi xuân xanh một cách vô ích như thế ?

Nàng trầm ngâm một hồi rồi đáp :

— « Em với khách chỉ gặp nhau trong một đêm, rồi từ mai trở đi, khách sẽ như con chim trời bay đi, khách sẽ bình bình trôi nổi khắp nơi, đem thân thể mà hẹn tang bồng, còn em thì cứ mỗi đêm, em lại phải đem thân

làm một món đồ chơi cho kẻ khác để mua lấy sự sông ngày mai. Tuy thế, khách đã có lòng tốt hỏi em, em xin kể lại quãng đời của em cho khách rõ.

Em tên là Tuấn-hoa, mồ côi cha từ thuở nhỏ. Năm em lên 18 tuổi, sắc đẹp, có thiên tài về văn chương và âm nhạc của em đã làm rung động biết bao nhiêu quâ tìm của các hàng vương tôn công tử. Nhưng ngộ còn đợi giá, má xanh này chưa dễ vào một ai. Thường ngày mẹ em và em vẫn chuyên nghề dệt vải mà độ nhứt.

Một hôm, mẹ em bỗng dừng thợ bình, trong nhà không sẵn tiền dư em không biết chạy vào đâu, chỉ ôm mâu-thân mà khóc.

Thế rồi trong một phút rồ dại em vì quá thương mẹ, nên nghe theo lời của một mụ tú-bà mà hiểu tấm thân trong sạch, và sự trinh tiết của em đã giữ gìn trong 18 năm trời cho một tên vô loại chỉ biết có nhục dục. Nhớ vậy, có một trăm lượng bạc để chạy thuốc cho mẹ em. Sau chuyện đó, em lấy làm hối hận lắm. Nhưng cơ kia đã lỡ cuộc rồi. Em bây giờ đâu phải là nàng Tuấn-hoa trước kia, kín cổng cao tường. Khách ơi ! Ngày nay gặp em ai cũng cho em là con « dĩ ». Tủi nhục quá, lắm phen em muốn hủy mình cho rãnh nợ, nhưng còn hồn bị uất mầu thân, cho nên em phải kéo dài mãi cuộc đời ế chề, buồn bã. Mỗi đêm, trên giòng này lúc em hiện xác thịt cho người đi tìm cuộc truy hoan, em cũng quyết tâm kiếm một người hợp tính tình em, mà trao thân gởi phận, rồi em sẽ hết lòng để làm một người vợ hiền, mẹ tốt, hầu chuộc lại cái dĩ vãng nhuộm nhơ. Nhưng không ai là người để ý đến phận bèo trôi hoa dạt này.

Nói xong, hai ngấn lệ từ từ lăn theo gò má nàng.

Khách vội an ủi :

— « Cô nương đừng vội tưởng rằng hễ hoa kia đã rửa nhụy, thì không còn ai màng tới nữa đâu. Và biết đâu rằng hiện giờ cũng đã có người để ý đến cô nương, và muốn

đem cô nương ra khỏi vòng truy lạc.

— Người ấy là ai ? nàng thỏn thừ hỏi :

— Người ấy là... tôi ! với một nét mặt thần nhiên, khách đáp.

— Tôi nghiệp em lắm khách ơi ! Em van khách ! Em đã đau khổ nhiều rồi, em xin khách đừng để cho em phải mang một mối hi-vọng lớn lao mà em chắc không khi nào đạt được. Thưa khách, kia trăng đã xế ngang đầu, khách hãy cạn chén huỳnh hoa để nghe em ca bài trường hận.

— Không ! Không ! Cô nương đừng ngại ! Một lời đã hứa, tôi xin giữ tròn...

Thỏn thừ, Tuấn-hoa sẽ ngã đầu vào mình khách và đêm hôm ấy, ánh trăng thanh, giòng nước biếc, chứng kiến cho cuộc ái ân trong sạch của khách và nàng.

Hôm sau khách lữ giả đất Vũ-dương, hẹn cùng nàng đến mùa thu sang năm thì sẽ trở lại tìm nàng, và để lại cho nàng một con dao gọt là vật kỷ niệm.

Đau lòng chi xiết, lúc chia phôi...

Ngày tháng hững hờ trôi.

Đồng qua, xuân đến, hè sang rồi nay trời đã bắt đầu sang thu. Gió bắc đã bắt đầu thổi, và những cây cối đều phủ ra cành lá xất xơ.

Sau, ba hôm sống sót mê man, hôm nay Tuấn-hoa thấy trong người hơi khỏe, nhưng sự khỏe khoắn ấy chỉ là một mảnh lực cúi cùng của nàng chống lại với tử thần, vì nàng đau tim đã hơn ba tháng nay. Sửa lại nếp xiêm, gài lại mái tóc, nàng thần thờ ra bờ sông Nhuệ ngồi ngắm cảnh. Trên giòng sông, chiếc thuyền rước khách dừng đỉnh trời, nàng tưởng tượng đó là chiếc thuyền mà năm xưa nàng với khách đã sống những phút say sưa.

Con gió bắc thổi đến, nàng cảm thấy trong tâm hồn trống trải của nàng một sự thiếu thốn và một nỗi buồn không bờ bến.

Trong những chiếc nhạn rẽ cánh về Nam, nàng se se ngắm :

« Kể từ chàng ra đi,

« Thiếp luống chịu sầu bi,

« Trông nhau về đặng gởi,

« Cho chàng khỏi tình si. —

Ngâm xong, nàng từ từ lại gốc soan tây, nơi mà nàng đã tiễn đưa khách năm xưa. — Nàng vắng vắng nghe bên tai tiếng của khách hẹn cùng nàng mùa Thu năm nay sẽ trở lại. — Kia mùa Thu đã đến. Mà chàng vẫn bật tâm nhau cả, còn nàng hồ hồ còn sống được mấy ngày nữa để đợi khách.

Bỗng một ý tưởng thoáng qua trong trí nàng.

Nàng lấy con dao của khách đã tặng cho nàng, rồi thu hết tàn lực, đứng trước gốc soan tây, rạch từng miếng vỏ cây ra, để một thiên tuyệt bút.

« Dù rằng duyên nợ ba sinh,

« Kiếp này lỡ vỡ, không thành thì thôi.

« Gặp nhau thì đã muộn rồi,

« Thu về, chạnh nhớ đến lời hẹn xưa.

« Trông anh, em luống ngẩn ngơ,

« Mây ngàn gió quuyến, em chờ tin anh,

« Nhưng nghe tin nhận vắng tanh

« Càng thêm nỗi ruột, Lê-sinh hỡi chàng !

« Rồi đây dưới nấm mộ tàn,

« Mầm cười, em sẽ đợi chàng kiếp sau.

Tuấn-hoa tuyệt bút

Thiên tuyệt bút đề xong, kiệt sức, nàng ngã lún dưới gốc cây.

Mùa đông, cảnh vật tiêu-diêu trên đường đi, không một bóng người, hột chẳng lâu lâu chỉ thấy bóng một vài kẻ mục đồng co ro trong chiếc áo lá.

Vì mãi lo việc công danh mà phải thất hẹn với người yêu, mãi đến hôm nay, khách vội vã dục ngựa đến chỗ ở của nàng Tuấn-hoa, ngay bên giòng sông Nhuệ.

— Tuấn-hoa em ! Tuấn-hoa em ! Không nghe tiếng đáp, khách lấy làm lạ, vội xuống ngựa, buộc vào gốc cây rồi vào nhà.

Ngồi lặng lẽ, một bà lão cặm cụi đang dệt vải.

— Thưa bà, cô Tuấn-hoa ở đâu ? Khách hỏi.

Bà lão ngược mặt lên nhìn :

— « Công-tử là Lê-Sinh ở Hàn-châu phải chăng ?

— Thưa phải.

— Công-tử ơi ! con Tuấn-hoa, chẳng may, số phận nó vẫn với dĩa từ trần hơn ba tháng nay.

— Thưa bà, chẳng hay cô Tuấn-hoa vì sao mà chết ?

Sự sùi hai hàng lệ, bà lão kể lể :

— « Một buổi sớm mai, khi tôi hái củi ở rừng về, đến nhà thì chẳng thấy nó đâu, lão cũng tưởng rằng nó ra bờ sông ngồi chơi, vì thường ngày hễ nó khoẻ thì nó thường làm như thế. Nhưng trông mãi không thấy nó về, lấy làm lạ lão đi ra bờ sông tìm, thì thấy nó nằm vật mình dưới gốc soan tây, trên tay vẫn còn cầm một lưỡi dao, và ngực chỉ còn thoi thóp thở. Lão bèn vực nó đem về nhà, nó cứ nằm

mê man, như người chết rồi. Hai hôm sau, bỗng dưng nó tỉnh lại, nó kêu lão lại gần bên giường mà kể lại chuyện gặp gỡ giữa công-tử và nó năm xưa, trên giòng sông Nhuệ. Nó đưa cho lão con dao và dặn lão hễ sau khi nó chết rồi, nếu có người nào xưng là Lê-sinh ở Hàn-châu đến tìm nó, thì đưa lại cho người ấy. Và nó yêu cầu với lão phải đem chôn thi-hài của nó dưới gốc soan tây bên cạnh bờ sông. »

Nói xong bà lão đưa ra cho Lê-sinh một con dao, là vật năm xưa, khách đã để lại cho nàng làm kỷ-niệm.

Vật này còn đó, nhưng người xưa đâu... Cặp mắt đắm lệ, khách vội từ giã bà lão, rồi dục ngựa ra bờ sông.

Một năm mụ con, cỏ mọc xanh rì, bao phủ một lớp lá vàng trên cây sồi tàn rặng xuống. Lơ thơ trước mộ, vài nén hương tàn.

Cảnh tượng thê lương làm cho khách nào nể gan nuốt, nấc lên mấy tiếng. Nhất là khi đọc xong thiên tuyệt bút của nàng Tuấn-hoa, khách ngồi khóc thảm khóc thiết.

Thế rồi, từ đó về sau, mỗi năm hễ đến tiết Trung thu, người ta lại thấy khách trở lại đất Vũ-dương. Rồi nhân đêm trăng, khách lại du thuyền, trên giòng sông Nhuệ, để ôn lại cuộc ái ân của khách và nàng.

Và trước khi, dục vó ngựa trở về Hàn-châu, khách không quên thắp một nén hương trước nấm mộ tàn của nàng Tuấn-hoa, ky nữ.

J. LAMER (Phanthiết)

CLINIQUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỖ

93 RUE PELLERIN - TÉLÉPHONE : 20.912

Trị các chứng bệnh đàn ông và đàn bà.
Trị bệnh bằng điện khí (Diathermie) và rọi kiến RAYON X.
Có nhiều phòng rộng rãi để các bệnh ở xa về nghỉ.

GIỜ TIẾP KHÁCH

Sáng từ 7 giờ tới 11 giờ
Chiều 3 giờ 5 giờ

MỘT CUỐN SÁCH CÓ ÍCH CHO HẾT THẦY
CÁC HỌC-SINH BẬC TIỂU-HỌC (PRIMAIRE)

LE PARTICIPE

à l'aide d'exemples

do ông Nguyễn-v-Cảnh trưởng giáo trường kiêm-bị Tiên-yên soạn

Ai đã học tiếng Pháp cũng đã rõ những chữ Participe thật khó viết. Nay ông giáo Cảnh soạn lại thành sách có mẹo luật lại thêm thí dụ cho dễ hiểu, thật là từ xưa tới nay chưa có một cuốn sách nào tốt bằng. Mỗi cuốn 0p.12, ở xa gởi 15 xu timbre cho nhà in Mai-linh Hanoi.

Ở Saigon hỏi tiệm Mai-linh 120 G. Guynemer (trước cửa rạp Tân-đảo).

DỪNG HAY KHÔNG DỪNG

thuốc MẠNH

Ai mà không công nhận thuốc MẠNH của nhà thuốc Đại-Quang. Muốn cho dạ dày ăn mau tiêu, ngũ ngon giấc, làm việc nhiều, không biết mệt nhọc.

Thuốc MẠNH giúp sức mau lẹ, bồi bổ khí huyết cấp kỳ.

Một ve thuốc MẠNH hòa với nửa lít rượu trắng hay là rượu chất trở nên một ve rượu bổ rất quý. Uống mùi ngon ngọt, điều dàng, thơm tho mà lại kém giá.

Bán lại :

27 Tổng đốc Phương Cholon. — Tél : 30 055
231 rue d'Espagne Saigon. — Tél : 21.316
và các nơi đại lý khắp cả ba kỳ

MO' I RA

Bước đường chông gai (kìm)

Cô TUYẾT HỒNG ca

Tổng từ Đơn-Hùng-Tin (Cổ-thi)

M. Bầy BƯU ca

Tổng từ Ô-Hắc-lợi (Hát bộ)

Đĩa tròn tím 1p.50
— — vàng 1p.80
Củ dổi mới bù 1p.20

MỚI CÓ

Thợ chuyên môn sửa máy hát

TRƯỚC
BLÉNYL
SAU
BLÉNYL

Thuốc uống.

BLÉNYL rất hiệu nghiệm để chữa
CÁC BỆNH ĐAU ĐƯỜNG
TIỂU TIỆN

Bệnh lậu, sưng bàng quang, sưng đường
tiểu tiện, hư phong lâu chít, vẩn vẩn...
Chưa không phải rửa, không cần thuốc tiêm

Ở Nam-kỳ : Pharmacie Normale
119-123, đường Catinaut, ở SAIGON
và các hiệu báo chế tốt.

Laboratoire BLÉNYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

asia

37, rue Colonel Grimaud - Saigon

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 72)

Sơ sinh hình trạng, cần do hôn tranh nhau rao bán với cái tựa: tánh Lang, với Mãng rồi Kim-Huê lại đem cái tình của cô đối với hai người, cô xét lại. Xét lại chính là một dịp để cho cô sống lại trong cái tư tưởng những buổi đầu vừa mới gặp Lang, vừa mới gặp Mãng.

Cái tuổi thiếu niên phần nhiều của bạn gái, máu nóng hay sôi nổi trong quả tim bao giờ cũng có. Thứ máu ấy có sức mạnh dẫn lên tận khối óc và xui giục phải cần nghĩ đến tương lai. Rồi tùy theo hoàn cảnh tùy theo sự ham muốn cái cảnh tương lai ấy đều được bao phủ bằng một lớp hạnh phúc của trí tưởng tượng.

Cô Kim-Huê sanh nhằm con nhà hào họ, học thức rộng, giao thiệp tự do, nên lúc nào nghĩ đến tương lai cô cũng không hề đem trí tưởng tượng cho quá ảo huyền, hoặc tìm thấy một tâm chông theo khuôn óc như một bạn gái bị tiêu-thuyết-tình nhồi sọ.

Kim-Huê chỉ khao khát tình thương chứ không hề nghĩ xa thế nào gọi là hạnh phúc.

Rồi giữa lúc ấy Lang đem hiến cho cô bằng những lời nói êm tai, bằng những lời khiêu vũ đẹp mắt. Ngoài ra hải lễ độ, Lang lại đẹp trai, lại có tiếng là bậc người thông minh cao học. Người như thế, thảo nào Kim-Huê không ngửa tay nhận lấy cái tình thương của Lang hiến.

Lang chỉ có những cái đều được thích hợp với sự sanh hoạt của Kim-Huê nên chỉ cô nhận, chứ ngoài ra Lang không có cảm tình gì làm cho quá tim cô rung động.

Đó là tình thương đối với độc-tơ Lang.

Con đối với Mãng!

Kim-Huê thường tự bảo rằng cô mang ơn anh Mãng rất trọng, nhưng ít có mấy khi cô lấy cái tiếng « ƠN » đó vạch ra xem lại coi trong ấy nó chứa những gì. Cho đến chữ thương mà cô thường tặng cho Mãng cô cũng không xét đến.

Rồi giờ này, nhờ cái sự lạnh mặt lạ lùng của Mãng, cô mới đem ra phân chất, cô thấy trở lại không biết bao nhiêu cảm tình của cô với Mãng đã trao đổi cho nhau trong hi: bốn-ba lãnh nạn. Rồi những cảnh trốn tránh, lo chạy trốn, chết, những lúc ăn ngủ vất vả và diễn lại trước mắt cô bằng một cuộc ngao du đầy vẻ vui sướng chứ không phải lo sợ như lúc đương sống trong vòng thật sự.

Gác tay ngang trán, Kim-Huê thở ra một hơi dài, hình dạng của Lang lần lần tan mất, rồi cái hình của Mãng diễn lại những lúc bỗng ăm ồm trên tay, dịu dặt có những bước khó đi, khuyên dỗ có những lúc có thối chí.

Đêm dài vừa qua.

Sáng lại, các báo Sài-thành,

Cần kíp cho ai mắc bệnh ho lao

Nguyên văn một bức thư

Monsieur Lê-văn-thành, đốc-phủ en retraite Phú-nhận Saigon à Monsieur Trịnh-văn-Hào, Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne Tân-dịnh Saigon

Kính ông. — Tôi có đứa con mắc bệnh ho lao lâu ngày uống đủ thứ thuốc không hết, chỉ nhờ 3 hộp thuốc gia-truyền của Trịnh-hải-Long (nội tổ ông) mà hôm nay bệnh ho nó đã tuyệt. Thật rõ ràng là một phương thuốc hết sức hay. Tôi xin lấy danh dự mà đảm bảo và xin giới-thiệu cho ai mang bệnh nguy hiểm ấy nên mua dùng, khỏi lo tiền mất bệnh còn. LÊ-VĂN-THÀNH Secrétaire particulier du Gouverneur Général Pasquier đốc-phủ en retraite à Phú-nhận Saigon.

Mỗi hộp 1.50 (uống nhiều ngày). Ở xa gửi mandat mua thuốc cho ông đốc-học Trịnh-văn-Hào theo địa chỉ trên đây.

« Sau khi cô Thuy nhìn được của quý gia ấy rồi, ông có có « dặt kẻ tội phạm đem ra cho có « nhìn mặt, cô cũng nhận rằng người ấy chính là một người có « quen mặt với cô, và cũng có dự « tiệc đêm hôm nọ tại nhà ông « hội-đồng.

« Tìm của mất, bắt thủ-phạm « không phải dễ làm xong trong « một thời-gian ngắn ngủi, như « là những vụ quan trọng như « vụ trên đây.

« Thế mà vụ này, chỉ có trong « vòng ba ngày mà tóm được quân « gian thì sự làm việc của sở Liêm « phóng rất đáng khen, đáng phục. « Theo sự dò xét của chúng tôi « thì chuyện bắt bớ xảy ra như vậy.

« Nguyên từ lúc sở mật - thám « hay tin cô Thuy lĩnh ai của quan « đốc-phủ Xù làm mất một sợi « dây chuyền ngọc xoàn một cách « rất khả nghi bèn ra lệnh cho bốn « viên thám tử đi dò thám.

« Hai ngày cực nhọc bốn viên « thám tử mới hay rằng đêm ấy « trong tiệc có một tên gian hùng « lợi hại trà trộn theo, nó là một « tên cu-li vác lửa trong một nhà « máy trong Cholon tên là Ng. « văn - Mãng. Nó là một người « mạnh khỏe và lực lưỡng lắm. « Bởi nên hôm qua nếu mấy tay « thám-tử không cực lòng tận lực « thì không ắt gì nắm chớp tên « Mãng được.

« Vào lối chín giờ ban mai hôm « qua vô tại sở làm của Mãng, bốn « vị thám tử lục xét và đương lúc « thấy đội Zàn nắm tay nó dặc ra « thì nó tiêm thể đánh vào mặt « thấy đội mà thoát chạy, nhưng « bốn người này rượt theo kịp rồi « một trận ẩu đả bán sống bán chết « mới bắt tên gian hùng ấy được.

« Hiện bây giờ Nguyễn - văn - « Mãng bị giam tại bộ mật-thám,

« chờ khi xét hỏi rồi sẽ đưa ra tòa « lãnh-án ».

Kim - Huê đọc rồi bài tường thuật ấy, cô nắm tờ báo xé to xé nhỏ còn miếng thì là :

— Nói láo ! nói láo !

Kim-Huê bóc xe xuống sở mật-thám xin vào thăm Mãng nhưng không được. Người trong bộ trả lời rằng vì Mãng không chịu khai một lời gì hết nên có lệnh trên cấm không được tiếp rước người đến thăm.

Nóng lòng được giáp mặt Mãng, Kim-Huê nản nỉ hết lời nhưng cũng vô hiệu quả. Bỗng chốc cô trực nhớ đến ông Đồ-hiếu-Liêm, cô hồi thăm người lính gác cửa và nhờ người dẫn vào kiến diện.

Đồ - hiếu - Liêm vừa thấy Kim-Huê, ông dàu dàu nét mặt, rồi bỏ thờ hồi :

— Cô vào đây để hỏi thăm thầy Mãng phải không ?

Không giữ được cái thái độ chăm rãi như vậy được, Kim - Huê bực nói :

— Thầy Mãng vô tội ! Tôi vào đây để chứng rằng thầy Mãng không có tội tình gì hết !

— Dựa cứ nào cô bảo chắc như vậy ?

— Tôi không có bằng cứ nào hết ! Nhưng tôi hiểu, tôi biết, không có thể nào thầy Mãng làm một chuyện như thế được ! Ông có thể tin rằng tôi là kẻ giết chết mẹ ghê, chứ ông đừng có tin rằng thầy Mãng là một người tham của.

— Theo tôi, tôi có thể tin lời cô được, chứ với pháp-luật thì lời nói của cô không có giá-trị gì !

Hiếu-Liêm chỉ ghé cho Kim-Huê ngồi, rồi mỉm cười ông nói :

— Cô đã tỉnh trí !

Kim-Huê lặng thinh. Ông Liêm nói tiếp :

— Sớm mai hôm qua có một cái thư rơi gởi đến cho chúng tôi hay rằng kẻ ăn cắp sợi dây chuyền của cô Thuy là tên Mãng ở trọ tại nhà của cô Kim - Huê tại đường Mac-Mahon. Đó là đại ý trong bức thư rơi ấy.

— Có thể nào ông cho tôi coi bức thư đó không ?

— Vụ này không phải là một vụ của tôi lãnh phần tra xét, nên những giấy tờ quan hệ tôi không có giữ !

— Thế thì chỉ có bao nhiêu đó mà người ta bảo rằng Mãng là kẻ có tội hay sao ?

— Nếu chỉ có bao nhiêu đó, thầy Mãng đâu có bị giam bị cầm đến giờ này !. Chớ cô đọc trong nhật-trình họ nói làm sao ?

— Thì ông nghĩ coi, tờ báo « Tiếng-Động » nói như vậy, mà biểu tôi tin làm sao ! Họ nói Mãng là một tên cu-li trà trộn theo đám đông dạng móc túi, lại nói hồi hôm qua có bốn người thám-tử vô trong nhà máy, tôi không có nghe cái tin nào lạ lùng dữ tợn như thế, thì bảo lời nói của họ không nên ngờ hay sao !

Bởi vậy họ nói nhà chuyên-trách có với cô Thuy lên nhận lãnh sợi dây chuyền, tôi cũng ngờ rằng lời bịa đặt vì họ không có nói sợi dây chuyền đó tìm được ở đâu !

Nghe nói ông Liêm mỉm cười :

— Đó là một chuyện về rần thêm chon. Sự thiệt bắt bớ Mãng thì chỉ có như vậy : Theo lời trong thư, thầy đội Zàn có đến liên tại nhà cô nhưng lúc ấy cô và thầy Mãng đã đi vô trong nhà máy, thầy cũng đi vô trong. May cho thầy, vừa tới nơi thầy vừa gặp thầy Mãng đi ra. Được dịp dò thám thầy đội đi theo bên gót. Đi theo cũng có trót giờ mà không thấy chuyện gì khả nghi, thầy đội mới lại gần thầy Mãng và hỏi giấy thuê thân rồi mới thầy về luôn ngoài bộ này.

(Còn nữa)

Những điều nên biết

CƯU-LONG-HOÀN bán tại VÔ-ĐÌNH-DÂN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323. rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON 4 rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

TẾT NĂM NAY

Các ngài ở Lục-tỉnh muốn lấy rượu bổ Néo-Toniquê bán dịp Tết xin viết thư cho biết trước không sợ trễ nãi cách gởi kỹ lưỡng mau lẹ. Rượu bổ Néo-Toniquê mua

lặng bà con rất quý rất sang, rất lịch sự, lại được khen lấy.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

ĐẠI LÝ Pharmacie KIM-QUAN

90, Bonard SAIGON — Tél. : 21.464

N.B. Thuốc và rượu bổ Néo-Toniquê có gởi cách lãnh hóa giao ngân.

N° 2

TAM-TINH-HAI CÂU BỒ - THẬN - HOÀN

MUỐN cho thân thể được tráng kiện, trở ra biết cách vệ-sinh, cần phải giữ ngũ-tạng là : Tâm, Can, Tỳ, Phế, Thận, và Tam-bảo là : Tinh, Khí, Thần cho điều hòa.

Đây nói về Tinh là một món báu nhất trong Tam-bảo là tinh khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mới sinh con nối hậu được, còn nếu tinh khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại.

Hiện thời nước Việt-nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về tinh khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tánh mạng ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh.

I. — Năm chiêm bao thấy giao cầu cùng đàn bà rồi tinh khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đầy nước mà tràn ra là bệnh nhẹ.

II. — Lúc đang ngủ không nằm chiêm bao mà tinh khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bần thần, tay chơn như rức mồi là Di-tinh. Vì như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệnh nặng.

III. — Bất luận ngày đêm tinh khí cũng xuất ra là Huột-tinh. Hoặc thấy gái động lòng dục, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh khí cũng xuất ra, hoặc khi đại, tiểu tiện rần mạnh tinh khí cũng rỉ ra là Huột-tinh. Vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệnh rất hiểm nghèo và khó trị.

Nguyên nhân ba chứng tôi kể trên có 3 điều :

a) Bởi thọ bẩm thiên-nhiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá ư sắc dục, quân hỏa động tương hỏa tùy mà sanh ra.

b) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sắc dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thử dâm » làm cho ngọc quan lớn mà sanh ra.

c) Bởi người bị bệnh lâu dục, uống thuốc công kích, sát phạt và thông lợi tiểu tiện nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc quan lớn mà sanh ra.

Người mắc phải ba chứng bệnh trên đây thì thường đau thất ngang, nước tiểu vàng, từ chi hải hoải, trong mình mệt nhọc, ăn ngủ chẳng được, hình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm.

Nếu không điều trị cho dứt, để lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rần rức trong ngực, mà sanh ra ho, ho lâu ngày động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh rất hiểm nghèo.

Vì vậy bấy lâu nay, tôi hết sức tồn tâm khảo cứu nhờ sự lịch trí, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là **Tam-Tinh Hai-câu bồ-thân-hoàn**, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

1°) Người mắc bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Huột-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiệu nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lực lại.

2°) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tình dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc quan, cứu chiến bất quỵ, tiền tinh trực xạ tử cung mới có thể kết tử nhâm thân sanh con nối hậu.

3°) Người bởi tư sắc quá độ, hao tổn tinh thần, thận suy, tinh kiệt, dương hoải, kiến sắc diệp hoa, uống thuốc này thì bổ thận, tráng dương, điều tinh, ích chí.

4°) Người bởi lao tâm, thận suy đau thất ngang lưng, tay chơn nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ù tai, mắt không tỏ, tối tăm mây mắt, chân rần rần sưng nhức, uống thuốc này, gương mặt trở lên tươi tốt.

Sự linh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

Lưu ý. — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiệu nghiệm bội phần.

VÔ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG
Thudaumot

Chi-cuộc Hanoi : 86, rue du Coton — Haiphong : 75, Paul Doumer — Hadong : 27, Bd de la République — Saigon : 229, rue d'Espagne

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhành Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lẽ tại điếu, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ốm nhom hay đi đêm, cũng là xôn đất. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chơn nhức mỏi, trong bụng hồi hộp chán ăn mất ngủ. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu **NHÀNH MAI** Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tinh khí đầy đủ, dám cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tôn phi. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi vỏ 0p.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite postale n° 336 Saigon, trừ bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-ti-j-Kinh ở góc Chợ mới Saigon. Mua lẻ do nơi các Đại lý.

Giá mỗi vỏ 0p 50

◆ Hãng làm gạch bông của người Annam ◆

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ, Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites. Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhất của các hội-chợ Huế, Hanoi và Haiphong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gởi thơ thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« **CARREAUX IMPERIAL** »
BẢO-TRÁC et NGUYỄN-VĂN-HUỘT
43, Quai de Belgique - SAIGON - Téléphone : 21.038

MỠI PHÁT MINH DỒI HÌNH NGU'ỒI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong đơn cùi.

HỒI-HOÀ-TẾ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có dáng hình bệnh nhơn ở nơi báo Diên-Tin rồi Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy dổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG-BỒ-HUYẾT Trị tuyệt bệnh : đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tề đó, mặt mảy tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH-ĐẠI-BỒ Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không dặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mề, đầu hay chán vàng, ngồi làm việc thận hư, hề uống vỏ thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

ĐỒI-S-C-NGƯỜI Thuốc **NGUYỄN-ĐỨC** bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vỏ từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon quý ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn : mỗi hộp giá 1p.20 **Vạn Linh Đại Bồ** : mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết : mỗi hộp giá 0p.80 **Thuốc bỏ Á-phiện** : mỗi hộp giá 1p.00

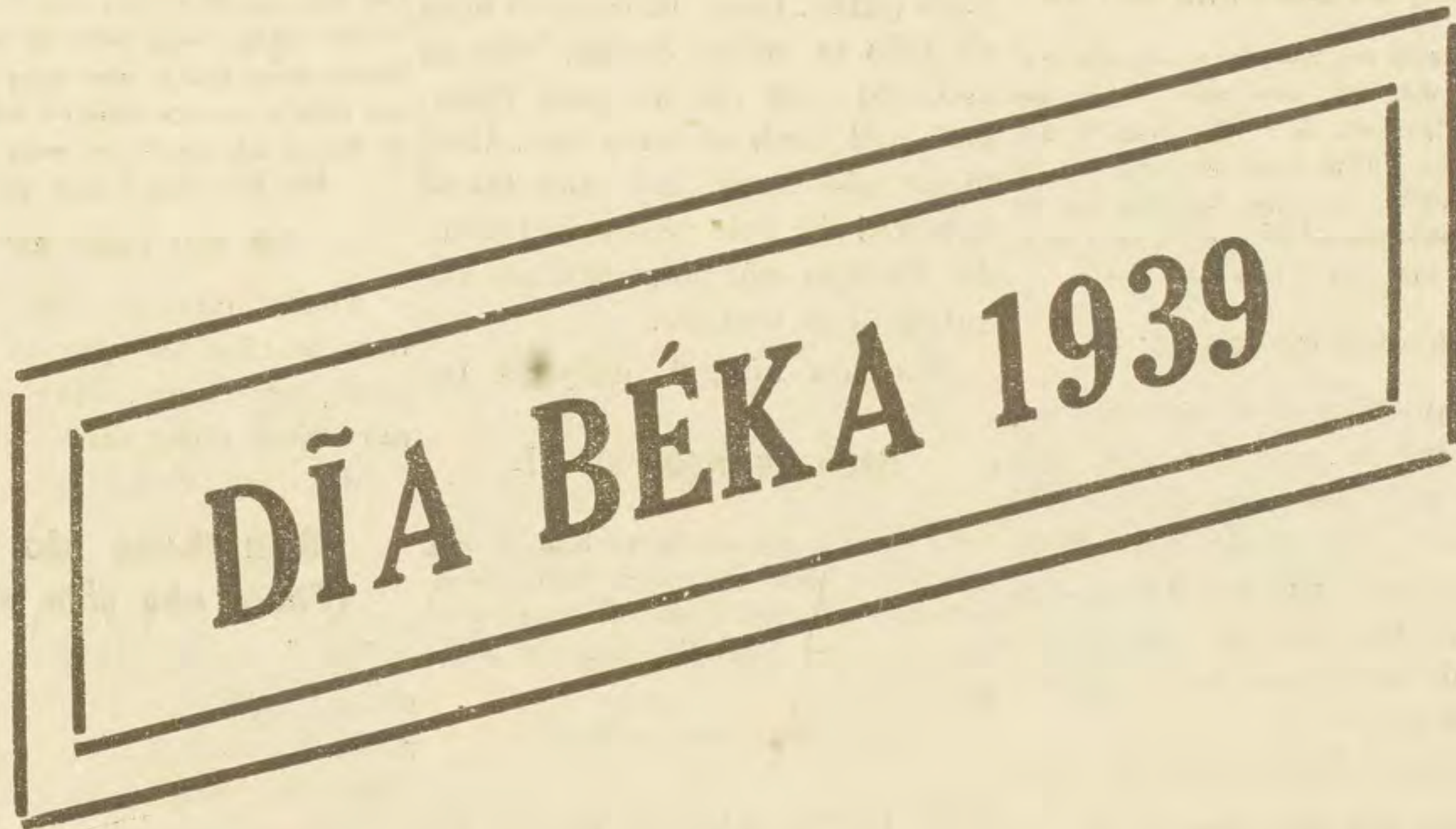
Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

ở 17 đường HUỖNH-QUANG-TIẾN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VANG BẢO-CHÊ

Mởi lại

—————

J. KEILLEIR
72, rue Mac-Mahon
SAIGON

PHÒNG KHÁM BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie
de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médicale Coloniale de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie
du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :
Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức môi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)
Rọi và chụp hình bao tử, ruột và v.v.

GIỜ KHÁM BỆNH :
Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ Chiều từ 3 tới 7 giờ.

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN

CÓ CẤP BẰNG YẾU-SANH VÀ VI-TRUNG-HOC

Khai trương ở 68 đường Chasseloup Laubat
• Hiện giờ dời tại số 143 đường Larégnerie
Téléphone n° 21.169

(Sau vườn Bô rô, gần góc đường Chasseloup Laubat
và Larégnerie chừng 20 thước) — SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH :
Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA : lác, ghẻ, lở, loét, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, hột, mề đay v.v... BỆNH MÁU : PHONG TÍNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi căng, trĩ, mạch lưng, bạch, rết, kiết v.v... BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông : CÁC THỞ LẬU, đái đái, teo, bông đái, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà : huyết bạch, tử cung, giây chằng, chửa trứng, kinh kỳ bất thường, đau đớn v.v... Ngày thường có các mạch và trị bệnh. Ngày chửa nhợt và lễ buổi sớm mai.

• Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau
• Có vài cái phòng để cho bệnh nhợt nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

Madame

Tương van-Huân

800, rue d'Espagne. — SAIGON

• BÁN ĐỒ ĐỒ THÊU •

REN, CHỈ LAINE (801 centre remboursements)

Môt sự vinh-diệu

Chúng tôi được tin vui mừng rằng ông Hà-quang-Biến, nghiệp chủ, hội-trưởng Canh-nông và cải-tổng ở Thủ-dầu-một, mới được chánh-phủ vinh-thăng cho hàm-Trí-phủ, để thưởng công lao ông đối với việc quan và nghề trồng trọt trên Thủ. Thật là một sự vinh-diệu xứng đáng.

Thứ bảy 4 Mars, tại Châu-thành Thủ-dầu-một có tiệc rất long trọng để mừng ông Phủ mới.

Bổn báo kính mừng Hà đại-nhơn.

M.

Ai tin

Tôi rất lấy làm đau đớn hay tin chẳng lành rằng bà Huỳnh-thị-Hảo, thân mẫu của M. Nguyễn-đoàn-Diệp đương kim xã trưởng ở làng An-hữu đã tạ thế hôm ngày 27 tháng chạp Annam. Lễ an táng cử hành vào ngày mùng chín tháng giêng. Vì đường xá xa xôi và công việc ràng buộc nên xin để ít hàng trên báo này cầu chúc cho linh hồn bà tiêu điều nơi miền cực lạc.

NGUYỄN-NGOC-NGHỆ

Muôn đời ơn lòng

Chúng tôi và tang quyến xin thành thật cảm ơn tất cả bà con và anh em có lòng đoái trối đến chia buồn, cùng đưa đến phần mộ bà nhạc mẫu tôi là Nguyễn-thị-Soạn, cư hương cả, đã tạ thế ngày 1 Février 1939, ở Long-trung-Ba-dừa, hưởng thọ được 70 tuổi.

Trong khi tang gia bối rối có đều chi sơ thất, xin lượng thứ. Đa tạ.

HUỲNH-NHƯT-TÍNH
ex Hương-thân
ĐỒ - KỶ - VỊ
Hương-trưởng Tam-bình
và tang quyến

◀ Đồng hồ đeo tay ▶

Máy chạy ancre, vỏ plaqué or garanti, kiểu rectangle, cadran trắng số đen hiệu « COSMOS » giây da đeo tay thứ thiệt, giá : 8p.50 gởi lãnh hóa giao ngân.

Máy cũng như trên, vỏ métal chromé inoxydable, số lumineux, hiệu « ERGANE » kiểu sport giá : 7p.30.

Viết máy plume rentrante incassable ngòi viết vàng và ngòi viết chai, agrafe de sureté imperdable giá : 2p.90, đen màu da cầm thạch mầu đỏ marron, xanh.

QUAN CHUA 21, rue Amiral Courbet — Saigon

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, dễ cho các văn-phòng, tra nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN
146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON — Tel. : 21.475

CHUYÊN TRỊ BỆNH TRẺ NHỎ

+ DOCTEUR Hồ-tà-Khanh +

Ancien Interne des Hôpitaux
Ancien chef de Clinique
A la Faculté de Médecine de Marseille

GIỜ KHÁM BỆNH : Từ 3 giờ đến 6 giờ chiều.
(Góc đường Colombert số 8 và Pellerin số 105)

TÉL. : 20.369

TAM KỶ DƯỢC PHÒNG

TỔNG CUỘC TẠI SAIGON SỐ 32 ĐƯỜNG CATINAT

BẢO CHẾ VÀ PHÁT HÀNH

THUỐC NGUYỄN-AN-CU

Mười lăm phương thuốc thân nguyệt không đều, mình gầy vẹo, danh tiếng như trong nước:

Kham ly bổ thận tinh số 34

Bổ khí huyết cho mấy người sức yếu kém làm việc thấy mệt mỏi nhiều và hay đau như : ăn lâu tiêu, buồn đau lưng, tê mỏi, nhức tay chân. Bệnh nhiều thì mề đay, di tinh, huyết-tinh, tiết tinh. Các ông lão, bà lão dùng thuốc này để bổ khỏe và ngừa bệnh.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.00

Thuốc trừ ho lao số 35

Nam phụ lão ấu ai bệnh ho lao, ho thổ huyết hoặc lao ruột, lao gan hệ gáp thuốc số 35 này thì cũng như gáp thuốc tiên. Bệnh lao mà không gáp thuốc số 35 thì không có thứ nào trị lành được. Nếu bệnh nặng phải uống cấp với thuốc số 31.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.20

Thiên kim bảo thai số 28

Thuốc này uống dưỡng thai giúp cho người mẹ tránh khỏi các bệnh, được khỏe khoắn nhẹ nhàn vui vẻ, đến lúc đẻ được mau lẹ và bình an.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 1p.

Điều kinh bổ huyết số 26

Chuyên trị đàn bà con gái kinh

ôm, ăn uống không được, tay chân mỏi nhừ, thường có huyết bạch nhiều. Hoặc tử cung có bệnh rồi biến ra nhiều chứng. Mấy bà vì huyết suy rồi da mặt nhăn, khô, mệt, hình sắc buồn bực. dùng thuốc này trong hai tuần thì sẽ thấy khí sắc vui vẻ, da mặt trắng đỏ. Thiệt là một phương thuốc rất quý báu cho phụ-nữ.

Một hộp uống 6 ngày giá 1p.

Bạch đái hoàn số 27

Hoàn thuốc này chuyên trị bệnh tử-cung bạch-đái có nhiều quá, uống thuốc không bớt cũng hoàn thuốc này để trong cửa mình thì dứt được bệnh bạch-đái. Hiệu nghiệm kỳ kỳ.

Mỗi hộp 2 hoàn giá 0p.60

Thần thông chứng tử số 29

Đàn bà ít con, hoặc nhỡ lớn chưa sanh đẻ lần nào, uống thuốc này thì trong hai tháng sẽ thấy linh nghiệm được như ý muốn. Đã có người có chồng năm bảy năm mà không có con uống chưa hết 3 hộp thuốc này thì đã thấy có thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 1p.

Bình tân hoàn số 15

Chuyên trị con nít từ 1 tới 16 tuổi, hay đau, trong mình nóng nhiệt nhiều, lâu lớn, ban đêm ngủ để mồ hôi dầm, 6m gầy, 1 ăn ít chơi. Hoặc trong mình có ban trái, máu xấu ăn uống không tiêu, bụng lớn. Thuốc này uống trong một tháng thì thấy mập mạnh da thịt trở nên tươi tốt nở nang.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 0p.60

Tứ quý hoàn số 36

Thuốc này trị các chứng ho thường như ho gió, ho ban, đau ngực, tức ngực. Bệnh nặng cách mấy uống cũng được.

Mỗi hộp uống 3 ngày giá 0p.50

Sâm nhung bảo thọ

(Thuốc nhà giàu số 32)

Thuốc này dùng toàn sâm, máu xấu ra tốt. Thuốc chế bằng nhung, quế thứ thiệt tốt mà chế sâm tốt và hiệp với các thứ rẻ ra để bổ dưỡng thân thể. Sức bổ thuốc trên núi thật hay, cách bào của sâm, nhưng là quý vô giá chế công phu phải trọn mười ngày nhưng phải là thiệt sâm thiệt đem mới thành hoàn thuốc, linh nhưng thì mới có giá trị. Đàn ông nghiệm phi thường.

Một hoàn thuốc và bột quế 1p. (ngâm rượu uống 15 ngày)

Mồ kỷ hoàn

(Thuốc hời số 31)

Chuyên trị các chứng bệnh lậu, bệnh lao, bệnh nhức đầu tuy không phải là bệnh bệnh rét rừng, bệnh chổi nước, bệnh bao tử, nặng nhưng rất khó trị. Phần nhiều đàn bà thường hàn, bệnh thũng, bệnh sưng, v.v., thường mang bệnh này. Có bệnh nhức đầu do trong mình máu không tốt khí huyết gán yếu. Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bệnh.

Mỗi hộp uống 6 ngày giá 0p.50

Tế sanh hoàn số 40

Trị tuyệt chứng bệnh bốn uất. Thuốc này dùng những vị thuốc bổ dưỡng tạng phủ. Hệ ngũ tạng được điều hòa khỏe mạnh thì bệnh bốn phất dứt. Thuốc thơm ngọt dễ uống. Uống rồi đêm ngủ 9 giờ thì tiêu được chớ không bợn dạ xót xa. Kỳ thai.

Mỗi hộp uống 5 ngày giá 0p.50

Thuốc rượu số 39

Thuốc ngâm rượu số 39 chuyên trị các bệnh phong tê, bại liệt. Thuốc này cũng bổ huyết và đối với bệnh bốn phất dứt. Thuốc thơm ngọt dễ uống. Uống rồi đêm ngủ 9 giờ thì tiêu được chớ không bợn dạ xót xa. Kỳ thai.

Một hoàn thuốc và bột quế 1p. (ngâm rượu uống 15 ngày)

Thuốc nhức đầu số 25

Bệnh nhức đầu tuy không phải là bệnh bệnh rét rừng, bệnh chổi nước, bệnh bao tử, nặng nhưng rất khó trị. Phần nhiều đàn bà thường hàn, bệnh thũng, bệnh sưng, v.v., thường mang bệnh này. Có bệnh nhức đầu do trong mình máu không tốt khí huyết gán yếu. Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bệnh.

Thần hương tán số 9

Thuốc này trị ba chứng hay thần hiệu. Các bệnh : nóng lạnh, nhức đầu, cảm gió, đau bụng, đau tả, bực dọc, no hơi, v.v., v.v. Uống thuốc này vào chừng 5 phút đồng hồ thì thấy hết bệnh liền. Muốn phần linh nghiệm.

Mỗi hộp uống 2 lần giá 0p.20

Bảo an số 10

Con nít thì mập mạnh, chơi giỡn vui vẻ, dứa nào không được vậy là có bệnh và bị mất sức lớn. Thuốc này trị các bệnh cho trẻ em, như là trị tuyệt gốc ban. Trẻ em lúc nhỏ có bệnh mà không gáp thuốc hay trị cho thiệt mạnh thì trong mình nó còn bệnh hoài, lâu ngày thành bệnh hậu làm cho nước da vàng mề, lớn bụng, ăn uống không tiêu, sắc mặt buồn bã, khi ngủ thì dầm mồ hôi đầu hay mé hay mớ. Thuốc số 10 này là một môn linh đơn của trẻ em. Có bệnh nhiều thể nào uống hết 2 hộp thì lành mạnh.

Mỗi hộp giá 0p.60

N.B. — Ở Saigon thì mua thuốc tại Tổng-cuộc số 32 Đường Catinat. Ở xa xin mua các nhà đại-lý. Đầu đầu cũng đồng một giá như định. Nơi nào chưa có đại-lý thì gửi thư mua tại Tổng-cuộc, thuốc sẽ gửi cách « lãnh hóa giao ngân », trong vài ba ngày thì có thuốc gởi tới. Thư từ, tiền bạc giao thiệp xin để cho M. NGUYỄN-ĐỨC-NHƯẬN Directeur Tam-Kỷ-Dược-Phòng 32, Catinat Saigon.